

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

til Den europeiske
unions tidende**Nr. 65**

16. årgang

3.12.2009

	I	EØS-ORGANER	
	1.	EØS-rådet	
	2.	EØS-komiteen	
2009/EØS/65/01		Kommisjonsbeslutning av 9. februar 2006 om endring av beslutning 96/335/EF om opprettelse av en liste over og en felles nomenklatur for bestanddeler brukt i kosmetiske produkter (2006/257/EF)	1
2009/EØS/65/02		Kommisjonsdirektiv 2006/29/EF av 8. mars 2006 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF med hensyn til visse institusjoners utelukkelse fra eller innlemmelse i dets virkeområde	3
2009/EØS/65/03		Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 336/2006 av 15. februar 2006 om gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) i Fellesskapet og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 3051/95	5
2009/EØS/65/04		Kommisjonsforordning (EF) nr. 706/2006 av 8. mai 2006 om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 med hensyn til tidsrommet da medlemsstatene kan utstede tidsbegrensede godkjenninger	41
2009/EØS/65/05		Kommisjonsforordning (EF) nr. 707/2006 av 8. mai 2006 om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 med hensyn til tidsbegrensede godkjenninger og vedlegg I og III . . .	42
2009/EØS/65/06		Kommisjonsforordning (EF) nr. 730/2006 av 11. mai 2006 om luftromsklassifisering og adgang for flyginger utført i samsvar med visuellflygereglene over flygenivå 195 . . .	44
2009/EØS/65/07		Kommisjonsforordning (EF) nr. 1032/2006 av 6. juli 2006 om fastsettelse av krav til automatiske systemer for utveksling av flygedata med sikte på underretning om, koordinering av og overføring av flyginger mellom flygekontrollenheter	46
2009/EØS/65/08		Kommisjonsforordning (EF) nr. 1033/2006 av 4. juli 2006 om fastsettelse av krav til prosedyrene for reiseplaner i førflygingsfasen for Det felles europeiske luftrom	65
2009/EØS/65/09		Kommisjonsforordning (EF) nr. 602/2006 av 18. april 2006 om tilpasning av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 gjennom ajourføring av datakrav	70
2009/EØS/65/10		Kommisjonsforordning (EF) nr. 601/2006 av 18. april 2006 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 med hensyn til formatet og framgangsmåten for dataoverføring	72

2009/EØS/65/11	Kommisjonsforordning (EF) nr. 676/2006 av 2. mai 2006 om endring av forordning (EF) nr. 1980/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til definisjoner og ajourførte definisjoner.	75
2009/EØS/65/12	Kommisjonsforordning (EF) nr. 698/2006 av 5. mai 2006 om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 med hensyn til kvalitetsvurdering av statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader og lønn.	76
2009/EØS/65/13	Rådsforordning (EF) nr. 701/2006 av 25. april 2006 om fastsetjing av nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til tidsromma for innsamling av prisar til den harmoniserte konsumprisindeksen.	82
2009/EØS/65/14	Kommisjonsforordning (EF) nr. 708/2006 av 8. mai 2006 om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 21 samt tolkning nr. 7 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC)	84
2009/EØS/65/15	Europaparlaments- og rådsavgjerd nr. 771/2006/EF av 17. mai 2006 om skiping av eit europeisk år for like høve for alle (2007) på veg mot eit rettferdig samfunn.	89

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

1. EFTA-statenes faste komité

2. EFTAs overvåkningsorgan

3. EFTA-domstolen

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

3. Domstolen

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

KOMMISJONSBEVLUTNING

2009/EØS/65/01

av 9. februar 2006

om endring av beslutning 96/335/EF om opprettelse av en liste over og en felles nomenklatur for bestanddeler brukt i kosmetiske produkter(*)

(2006/257/EF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 76/768/EØF av 27. juli 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om kosmetiske produkter⁽¹⁾, særlig artikkel 5a nr. 3 og artikkel 7 nr. 2,

etter samråd med Vitenskapskomiteen for kosmetiske produkter og for varer som ikke er næringsmidler beregnet på forbrukere, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I samsvar med opplysninger fra den berørte bransjen bør listen og den felles nomenklaturen for bestanddeler brukt i kosmetiske produkter, som er oppført i vedlegget til beslutning 96/335/EF⁽²⁾, ajourføres.
- 2) Del I i vedlegget til beslutning 96/335/EF bør ajourføres for å sikre den vitenskapelige nøyaktigheten og gyldigheten av visse eksisterende og nye oppføringer, og for å forbedre de botaniske oppføringene samt definisjonene og klassifiseringen av funksjoner.
- 3) Det har vist seg nødvendig å foreta en gjennomgripende revisjon av nomenklaturkonvensjonene i vedlegget til beslutning 96/335/EF med sikte på å gjøre dem tydeligere og tilpasse dem til endringene i den internasjonale nomenklaturen for kosmetiske bestanddeler (INCI).

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 97 av 5.4.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 129/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg II (Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 262 av 27.9.1976, s. 169. Sist endret ved kommisjonsdirektiv 2005/80/EF (EUT L 303 av 22.11.2005, s. 32.)

⁽²⁾ EFT L 132 av 1.6.1996, s. 1.

- 4) Listen over forkortelser i vedlegget til beslutning 96/335/EF bør tilpasses for å ta hensyn til innføringen av nye bestanddeler i listen.
- 5) Beslutning 96/335/EF bør derfor endres.
- 6) Tiltakene fastsatt i dette vedtak er i samsvar med uttalelse fra Den faste komité for kosmetiske produkter —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Eneste artikkel

Vedlegget til beslutning 96/335/EF endres i samsvar med vedlegget til denne beslutning.

Utferdiget i Brussel, 9. februar 2006.

For Kommisjonen
Günter VERHEUGEN
Visepresident

VEDLEGG

[Vedlegget er kunngjort i EUT L 97 av 5.4.2006, s. 3-528]

KOMMISJONSDIREKTIV 2006/29/EF**2009/EØS/65/02**

av 8. mars 2006

om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF med hensyn til visse institusjoners utelukkelse fra eller innlemmelse i dets virkeområde(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR —

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

Artikkel 2 nr. 3 fjerde strekpunkt i direktiv 2000/12/EF skal lyde:

under henvisning til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/12/EF av 20. mars 2000 om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon⁽¹⁾, særlig artikkel 60 nr. 2, og

«— i Danmark: «Dansk Eksportfinansieringsfond», «Danmarks Skibskreditfond», «Dansk Landbrugs Realkreditfond» og «KommuneKredit»,».

ut fra følgende betraktninger:

Artikkel 2

1) I artikkel 2 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF angis de institusjonene som er uttrykkelig utelukket fra direktivets virkeområde.

Artikkel 2 nr. 3 sjette strekpunkt i direktiv 2000/12/EF skal lyde:

«— i Hellas: «Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων» (Tamio Parakatathikon kai Danion),».

2) Det danske finansdepartementet og det danske innenriks- og helsedepartementet har anmodet om at Sammenslutningen av kommunekredittforeninger (KommuneKredit) tas med på listen i artikkel 2 nr. 3 i direktiv 2000/12/EF, slik at KommuneKredit utelukkes fra direktivets virkeområde. En undersøkelse av KommuneKredits rettslige status og særlige struktur viser at innlemmelse av KommuneKredit på listen i artikkel 2 nr. 3 er berettiget.

Artikkel 3

Artikkel 2 nr. 3 fjortende strekpunkt i direktiv 2000/12/EF skal lyde:

«— i Finland: «Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbeite AB» og «Finnvera Oyj/ Finnvera Abp»,».

3) Det finske finansdepartementet har gjentatt sin anmodning om at Finnvera Oyj/Finnvera Abp erstatter Kera OY/Kera Ab på listen i artikkel 2 nr. 3. Finnvera Plc er et resultat av fusjonen mellom Kera Plc og Finnish Guarantee Board. Finnvera Plc utøver samme former for virksomhet som forgjengeren Kera Plc.

Artikkel 4

Medlemsstatene skal innen 30. juni 2006 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette.

4) Det greske økonomi- og finansdepartementet har anmodet om at Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxeos og Tachidromiko Tamiëfirio fjernes fra listen over unntak i artikkel 2 nr. 3. Førstnevnte eksisterer ikke lenger etter fusjonen med en forretningsbank, og sistnevnte skal utøve virksomhet som en godkjent kredittinstitusjon i henhold til direktiv 2000/12/EF —

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

*Artikkel 5*Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 70 av 9.3.2006, s. 50, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 130/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 2.

⁽¹⁾ EFT L 126 av 26.5.2000, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 2005/1/EF (EUT L 79 av 24.3.2005, s. 9).

Artikkel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 8. mars 2006.

For Kommisjonen
Charlie McCREEVY
Medlem av Kommisjonen

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSFORORDNING (EF) nr. 336/2006

2009/EØS/65/03

av 15. februar 2006

om gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) i Fellesskapet og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 3051/95(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 80 nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

1) Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (International Management Code for the Safe Operation of Ships and for Pollution Prevention), heretter kalt «ISM-normen», ble vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) i 1993. Denne normen ble gradvis obligatorisk for de fleste skip som går i utenriksfart ved vedtakelsen i mai 1994 av kapittel IX «Sikkerhetsstyring for drift av skip» i Den internasjonale konvensjon av 1974 om sikkerhet for menneskeliv til sjøs (SOLAS), 1974.

2) ISM-normen ble endret av IMO ved resolusjon MSC.104(73), vedtatt 5. desember 2000.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 64 av 4.3.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 131/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 3.

⁽¹⁾ EUT C 302 av 07.12.2004, s. 20.

⁽²⁾ Europaparlamentsuttalelse av 10. mars 2004 (EUT C 102 E av 28.4.2004, s. 565), Rådets felles holdning av 18. juli 2005 (EUT C 264 E av 25.10.2005, s. 28) og Europaparlamentets holdning av 13. desember 2005 (ennå ikke offentliggjort i EUT).

3) Retningslinjer for myndighetens gjennomføring av ISM-normen ble vedtatt ved IMO-resolusjon A.788(19) 23. november 1995. Disse retningslinjene ble endret ved resolusjon A.913(22), vedtatt 29. november 2001.

4) Rådsforordning (EF) nr. 3051/95 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro-passasjerferger⁽³⁾ gjorde ISM-normen obligatorisk på fellesskapsplan med virkning fra 1. juli 1996 for alle roro-passasjerferger som går i rutetrafikk til og fra havner i medlemsstatene, i både innenriks- og utenriksfart og uansett hvilket flagg de seiler under. Dette var et første skritt mot å sikre en ensartet og samstemt gjennomføring av ISM-normen i alle medlemsstatene.

5) ISM-normen ble 1. juli 1998 obligatorisk i henhold til bestemmelsene i SOLAS kapittel IX for selskaper som driver passasjerskip, herunder hurtiggående passasjerfartøyer, oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, bulkskip og hurtiggående lastefartøyer med bruttotonnasje på 500 eller mer, i utenriksfart.

6) ISM-normen ble 1. juli 2002 obligatorisk for selskaper som driver andre lastefartøyer og flyttbare boreplattformer med bruttotonnasje på 500 eller mer, i utenriksfart.

7) Sikkerheten for menneskeliv til sjøs og vern av miljøet kan forbedres effektivt ved at ISM-normen anvendes strengt og obligatorisk.

8) Det er ønskelig å kunne anvende ISM-normen direkte på skip som seiler under en medlemsstats flagg samt på skip, uansett hvilket flagg de seiler under, som utelukkende går i innenriksfart eller i rutetrafikk til eller fra havner i medlemsstatene.

⁽³⁾ EFT L 320 av 30.12.1995, s. 14. Forordningen sist endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002/EF (EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1).

9) Vedtakelsen av en ny forordning som kommer direkte til anvendelse, skal sikre håndhevingen av ISM-normen ut fra den forståelsen at det er opp til medlemsstatene å avgjøre om normen skal gjennomføres for skip, uansett hvilket flagg de seiler under, som utelukkende trafikkerer havneområder.

10) Forordning (EF) nr. 3051/95 bør derfor oppheves.

11) Dersom en medlemsstat anser at det i praksis er vanskelig for selskaper å overholde særlige bestemmelser i ISM-normens del A for visse skip eller kategorier av skip som utelukkende går i innenriksfart i vedkommende medlemsstat, kan den helt eller delvis fravike disse bestemmelsene ved å innføre tiltak som sikrer at normens formål oppnås på tilsvarende måte. Medlemsstaten kan for slike skip og selskaper fastsette alternative framgangsmåter for sertifisering og verifisering.

12) Det er nødvendig å ta hensyn til rådsdirektiv 95/21/EF av 19. juni 1995 om havnestatskontroll⁽¹⁾.

13) Det er også nødvendig å ta hensyn til rådsdirektiv 94/57/EF av 22. november 1994 om felles regler og standarder for organisasjoner som skal inspisere og besikte skip, og for sjøfartsmyndighetenes virksomhet i den forbindelse⁽²⁾, for å definere de godkjente organisasjonene for denne forordnings formål samt rådsdirektiv 98/18/EF av 17. mars 1998 om sikkerhetsstandarder for passasjerskip⁽³⁾, med det formål å fastsette virkeområdet for denne forordning med hensyn til passasjerskip i innenriksfart.

14) De tiltak som er nødvendige for endring av vedlegg II, bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽⁴⁾.

15) Ettersom denne forordnings mål, dvs. å bedre sikkerhetsstyringen og sikker drift av skip samt å forhindre forurensning fra skip, ikke i tilstrekkelig grad kan nås av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på fellesskapsplan, kan Fellesskapet treffe tiltak i samsvar

med nærhetsprinsippet som fastsatt i traktatens artikkel 5. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Mål

Formålet med denne forordning er å bedre sikkerhetsstyringen og sikker drift av skip samt å forhindre forurensning fra skip, som vist til i artikkel 3 nr. 1), ved å sikre at selskaper som driver disse skipene opptrer i samsvar med ISM-normen, ved

- a) at selskapene innfører, gjennomfører og på en forsvarlig måte vedlikeholder sikkerhetsstyringssystemer om bord og i land, og
- b) ved at flagg- og havnestatsadministrasjoner fører kontroll med systemene.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «ISM-normen» Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, vedtatt av Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) ved samlingsresolusjon A.741(18) av 4. november 1993, endret ved Sjøsikkerhetskomiteens resolusjon MSC.104(73) av 5. desember 2000 og innsatt som ajourført vedlegg til denne forordning,
- 2) «godkjent organisasjon» et organ godkjent i samsvar med direktiv 94/57/EF,
- 3) «selskap» skipets eier, eller enhver annen organisasjon eller person, f.eks. reder eller totalbefrakter, som har overtatt ansvaret for driften av skipet fra eieren, og som ved overtakelse av ansvaret har samtykket i å overta alle plikter og alt ansvar som ISM-normen pålegger,
- 4) «passasjerskip» et skip, herunder hurtiggående fartøyer, som fører mer enn 12 passasjerer, eller et undervanns passasjerfartøy,

⁽¹⁾ EFT L 157 av 07.7.1995, s. 1. Direktivet endret ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2002/84/EF (EFT L 324 av 29.11.2002, s. 53).

⁽²⁾ EFT L 319 av 12.12.1994, s. 20. Direktivet sist endret ved direktiv 2002/84/EF.

⁽³⁾ EFT L 144 av 15.5.1998, s. 1. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 2003/75/EF (EUT L 190 av 30.7.2003, s. 6).

⁽⁴⁾ EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

- 5) «passasjer» enhver person med unntak av
- skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord, og
 - barn under ett år,
- 6) «hurtiggående fartøy» et hurtiggående fartøy som definert i ajourført SOLAS-forordning X-1/2. For hurtiggående passasjerfartøyer kommer de begrensningene som er fastsatt i artikkel 2 bokstav f) i direktiv 98/18/EF til anvendelse,
- 7) «lastefartøy» et skip, herunder et hurtiggående fartøy, som ikke er et passasjerskip,
- 8) «utenriksfart» alle sjøreiser fra en havn i en medlemsstat eller i en annen stat til en havn utenfor vedkommende stat eller omvendt,
- 9) «innenriksfart» alle sjøreiser i havområder fra en havn i en medlemsstat til den samme eller en annen havn i samme medlemsstat,
- 10) «rutetrafikk» en rekke seilinger drevet for å sikre trafikkforbindelsen mellom to eller flere punkter, enten
- i henhold til en offentliggjort ruteplan, eller
 - der overfartene har en slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger,
- 11) «roro-passasjerferge» et sjøgående passasjerskip som definert i ajourført SOLAS-kapittel II-I,
- 12) «undervanns passasjerfartøy» et mobilt passasjerfartøy som primært opererer under vann og er avhengig av støtte fra overflaten, som et overflatefartøy eller landbasert anlegg, for overvåking og for en eller flere av følgende oppgaver:
- Opplading av kraftkilde,
 - tilførsel av luft under trykk,
 - tilførsel av livsnødvendige funksjoner,
- 13) «flyttbar boreplattform» et fartøy for bruk til boreoperasjoner for leting etter eller utnyttelse av ressurser under havbunnen, som hydrokarboner i flytende form eller i gassform, eller svovel eller salt,

- 14) «bruttotonnasje» et skips bruttotonnasje beregnet i samsvar med Den internasjonale konvensjon om måling av fartøyer av 1969 eller, når det gjelder skip som utelukkende går i innenriksfart og som ikke måles i samsvar med nevnte konvensjon, skipets bruttotonnasje fastsatt i samsvar med nasjonale regler for måling av tonnasje.

Artikkel 3

Virkeområde

- Denne forordning kommer til anvendelse på følgende typer skip og på selskaper som driver disse:
 - Lastefartøyer og passasjerskip i utenriksfart som seiler under en medlemsstats flagg,
 - lastefartøyer og passasjerskip som utelukkende går i innenriksfart, uansett flagg,
 - lastefartøyer og passasjerskip som går i rutetrafikk til eller fra havner i medlemsstatene, uansett flagg,
 - flyttbare boreplattformer som drives under en medlemsstats myndighet.
- Denne forordning kommer ikke til anvendelse på følgende typer skip eller på selskaper som driver disse:
 - Krigs- og troppetransportskip og andre skip som eies eller drives av en medlemsstat og som bare brukes i statlig ikke-kommersiell tjeneste,
 - skip som ikke har mekaniske framdriftsmidler, trefartøyer av enkel konstruksjon samt lystfartøyer, med mindre de har eller vil få besetning og føre mer enn 12 passasjerer i kommersiell fart,
 - fiskefartøyer,
 - lastefartøyer og flyttbare boreplattformer med bruttotonnasje mindre enn 500,
 - andre passasjerskip enn roro-passasjerferger som går i fart i havområder i klasse C eller D, som definert i artikkel 4 i direktiv 98/18/EF.

*Artikkel 4***Samsvar**

Medlemsstatene skal sikre at alle selskaper som driver skip som faller inn under virkeområdet for denne forordning, overholder bestemmelsene i denne forordning.

*Artikkel 5***Krav til sikkerhetsstyring**

Skipene nevnt i artikkel 3 nr. 1) samt selskapene som driver dem, skal overholde kravene i ISM-normens del A.

*Artikkel 6***Sertifisering og verifisering**

Når det gjelder sertifisering og verifisering, skal medlemsstatene overholde bestemmelsene i ISM-normens del B.

*Artikkel 7***Unntak**

1. Dersom en medlemsstat anser at det i praksis er vanskelig for selskaper å overholde nr. 6, 7, 9, 11 og 12 i ISM-normens del A for visse skip eller kategorier av skip som utelukkende går i innenriksfart i vedkommende medlemsstat, kan medlemsstaten helt eller delvis fravike disse bestemmelsene ved å innføre tiltak som sikrer at normens formål oppnås på tilsvarende måte.

2. En medlemsstat kan, for skip og selskaper som det er vedtatt et unntak for i henhold til nr. 1 og dersom medlemsstatens anser at det i praksis er vanskelig å anvende kravene i artikkel 6, fastsette alternative framgangsmåter for sertifisering og verifisering.

3. I de omstendigheter som går fram av nr. 1 og eventuelt av nr. 2, skal følgende framgangsmåte benyttes:

- a) Vedkommende medlemsstat skal underrette Kommisjonen om unntaket og om hvilke tiltak medlemsstaten vil treffe.
- b) Dersom det innen en periode på seks måneder etter underretningen og i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2, fastsettes at de foreslåtte unntakene ikke er berettiget eller at de foreslåtte tiltakene ikke er tilstrekkelige, skal vedkommende medlemsstat pålegges å endre eller unnlate å vedta de foreslåtte bestemmelsene.

c) Medlemsstaten skal offentliggjøre alle vedtatte tiltak med en direkte henvisning til nr. 1 og eventuelt til nr. 2.

4. Etter et unntak i henhold til nr. 1 og eventuelt nr. 2 skal vedkommende medlemsstat utstede et sertifikat i samsvar med annet punktum i vedlegg II, del B, avsnitt 5, som angir de relevante begrensningene i driften.

*Artikkel 8***Gyldighet, godkjenning og anerkjennelse av sertifikater**

1. Godkjenningsbeviset skal være gyldig i opptil fem år fra utstedelsesdatoen. Sikkerhetsstyringssertifikatet skal være gyldig i opptil fem år fra utstedelsesdatoen.

2. Ved fornyelse av godkjenningsbeviset og sikkerhetsstyringssertifikatet kommer de relevante bestemmelsene i ISM-normens del B til anvendelse.

3. Medlemsstatene skal godkjenne godkjenningsbevis, midlertidige godkjenningsbevis, sikkerhetsstyringssertifikater og midlertidige sikkerhetsstyringssertifikater som er utstedt av myndigheten i en annen medlemsstat eller av en godkjent organisasjon som opptrer på vegne av denne myndigheten.

4. Medlemsstatene skal godkjenne godkjenningsbevis, midlertidige godkjenningsbevis, sikkerhetsstyringssertifikater og midlertidige sikkerhetsstyringssertifikater som er utstedt av eller på vegne av myndighetene i tredjestater.

Når det gjelder skip som går i rutetrafikk skal overholdelse av ISM-normen ved godkjenningsbevis, midlertidige godkjenningsbevis, sikkerhetsstyringssertifikater og midlertidige sikkerhetsstyringssertifikater som er utstedt på vegne av myndigheten i en tredjestat, verifiseres på en hensiktsmessig måte av eller på vegne av vedkommende medlemsstat(er), med mindre de ble utstedt av myndigheten i en medlemsstat eller av en godkjent organisasjon.

*Artikkel 9***Sanksjoner**

Medlemsstatene skal fastsette regler for sanksjoner for overtredelse av denne forordning og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at sanksjonene iverksettes. De fastsatte sanksjonene skal være virkningsfulle, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

*Artikkel 10***Rapportering**

1. Medlemsstatene skal hvert annet år legge fram en rapport for Kommisjonen om gjennomføringen av denne forordning.
2. Kommisjonen skal, i samsvar med framgangsmåten i artikkel 12 nr. 2, fastsette en harmonisert mal for slike rapporter.
3. Kommisjonen skal, med hjelp av Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og innen seks måneder etter å ha mottatt rapportene fra medlemsstatene, utarbeide en konsolidert rapport om gjennomføringen av denne forordning, med eventuelle forslag til tiltak. Denne rapporten skal rettes til Europaparlamentet og Rådet.

*Artikkel 11***Endringer**

1. Endringer i ISM-normen kan unntas fra virkeområdet for denne forordning i henhold til artikkel 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2099/2002 av 5. november 2002 om nedsettelse av en komité for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS)⁽¹⁾.
2. Eventuelle endringer av vedlegg II skal skje i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 12 nr. 2).

*Artikkel 12***Komité**

1. Kommisjonen skal bistås av Komiteen for sjøsikkerhet og hindring av forurensning fra skip (COSS) som ble nedsatt i henhold til artikkel 3 i forordning (EF) nr. 2099/2002.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Strasbourg, 15. februar 2006.

For Europaparlamentet
J. BORRELL FONTELLES
President

For Rådet
H. WINKLER
Formann

2. Når det vises til dette nummer, får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse, samtidig som det tas hensyn til bestemmelsene i beslutningens artikkel 8.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal være to måneder.

3. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.

*Artikkel 13***Oppheving**

1. Forordning (EF) nr. 3051/95 oppheves med virkning fra 24. mars 2006.
2. Midlertidige godkjenningsbevis, midlertidige sikkerhetsstyringssertifikater, godkjenningsbevis og sikkerhetsstyringssertifikater som er utstedt før 24. mars 2006, skal være gyldige til de utløper eller fram til neste påtegning.

*Artikkel 14***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

For lastefartøyer og passasjerskip som det ikke allerede kreves at skal overholde ISM-normen, kommer denne forordning til anvendelse fra 24. mars 2008.

⁽¹⁾ EFT L 324 av 29.11.2002, s. 1. 1. Forordningen endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 415/2004 (EUT L 68 av 6.3.2004, s. 10).

*VEDLEGG I***Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (International Safety Management (ISM) Code)**

Del A — Gjennomføring

1. Alminnelige bestemmelser
 - 1.1. Definisjoner
 - 1.2. Mål
 - 1.3. Anvendelse
 - 1.4. Funksjonskrav til sikkerhetsstyringssystemer (SMS)
2. Politikk for sikkerhet og miljøvern
3. Selskapets ansvar og myndighet
4. Utpekt(e) person(er)
5. Skipsførerens ansvar og myndighet
6. Ressurser og personell
7. Utarbeiding av planer for operasjoner om bord
8. Beredskap
9. Rapporter og analyser ved avvik, ulykker og farlige hendelser
10. Vedlikehold av skip og utstyr
11. Dokumentasjon
12. Verifisering, gjennomgåelse og vurdering i selskapet

Del B — Sertifisering og verifisering

13. Sertifisering og periodisk verifisering
14. Midlertidig sertifisering
15. Verifisering
16. Utforming av sertifikater

**DEN INTERNASJONALE NORM FOR SIKKERHETSSTYRING FOR DRIFT AV SKIP OG HINDRING AV
FORURENSNING
(DEN INTERNASJONALE NORM FOR SIKKERHETSSTYRING (ISM))**

DEL A — GJENNOMFØRING

1. Almennlige bestemmelser

1.1. Definisjoner

Følgende definisjoner får anvendelse i del A og B i denne norm.

- 1.1.1. «Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM)»: Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, vedtatt av Forsamlingen, med eventuelle endringer foretatt av organisasjonen.
- 1.1.2. «Selskap»: skipets eier, eller enhver annen organisasjon eller person, f.eks. reder eller totalbefrakter, som har overtatt ansvaret for driften av skipet fra eieren, og som ved overtakelse av ansvaret har samtykket i å overta alle plikter og alt ansvar som normen pålegger.
- 1.1.3. «Myndighet»: regjeringen i den stat hvis flagg skipet har rett til å seile under.
- 1.1.4. «Sikkerhetsstyringssystem»: et strukturert og dokumentert system som setter selskapets personell i stand til effektivt å gjennomføre selskapets politikk for sikkerhet og miljøvern.
- 1.1.5. «Godkjeningsbevis»: et bevis utstedt til et selskap som overholder kravene i denne norm.
- 1.1.6. «Sikkerhetsstyringssertifikat»: et dokument utstedt til et skip, som bevitner at selskapet og ledelsen om bord driver skipet i samsvar med det godkjente sikkerhetsstyringssystemet.
- 1.1.7. «Objektivt bevis»: alle kvantitative eller kvalitative opplysninger, registreringer, konstatering av saksforhold i forbindelse med sikkerheten, eller forekomsten og anvendelsen av et element i sikkerhetsstyringssystemet, som bygger på observasjoner, målinger eller prøver, og som kan verifiseres.
- 1.1.8. «Observasjon»: en konstatering av et saksforhold, gjort under en sikkerhetsstyringsrevisjon og underbygd av objektive bevis.
- 1.1.9. «Avvik»: en observert situasjon der det foreligger objektive bevis for at et bestemt krav ikke er oppfylt.
- 1.1.10. «Større avvik»: et identifiserbart avvik som utgjør en alvorlig trussel mot personellens eller fartøyets sikkerhet eller en alvorlig risiko for miljøet og som krever umiddelbare korrigerende tiltak, og omfatter manglende effektiv og systematisk gjennomføring av et krav i denne norm.
- 1.1.11. «Årsdag»: den dato og den måned i hvert år som svarer til det aktuelle dokumentets eller sertifikatets utløpsdato.
- 1.1.12. «Konvensjon»: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1974, med endringer.

1.2. *Mål*

- 1.2.1. Formålene med denne norm er å ivareta sikkerhet til sjøs, hindre personskader eller tap av menneskeliv og unngå skade på miljøet, særlig havmiljøet, og på eiendom.
- 1.2.2. Selskapets mål for sikkerhetsstyring skal bl.a. være
 - 1.2.2.1. å sørge for sikker praksis ved drift av skip og et sikkert arbeidsmiljø,
 - 1.2.2.2. å innføre vern mot alle identifiserte risikoer, og
 - 1.2.2.3. stadig å forbedre ferdighetene til personell i land og om bord med hensyn til sikkerhetsstyring, herunder forberedelse på nødssituasjoner som omfatter både sikkerhet og miljøvern.
- 1.2.3. Sikkerhetsstyringssystemet skal sikre
 - 1.2.3.1. at obligatoriske regler og forskrifter overholdes, og
 - 1.2.3.2. at det tas hensyn til gjeldende regler, retningslinjer og standarder anbefalt av organisasjonen, myndighetene, klassifikasjonsselskapene og organisasjonene i sjøfartsnæringen.

1.3. *Anvendelse*

Kravene i denne norm kan anvendes på alle skip.

1.4. Funksjonskrav til sikkerhetsstyringssystemer (SMS)

Alle selskaper skal utvikle, gjennomføre og vedlikeholde et sikkerhetsstyringssystem (SMS) som omfatter følgende funksjonskrav:

- 1.4.1. En politikk for sikkerhet og miljøvern,
- 1.4.2. instruksjer og framgangsmåter for å sikre sikker drift av skip og vern av miljøet i samsvar med relevant internasjonalt regelverk og flaggstatslovgivning,
- 1.4.3. definerte myndighetsnivåer og kommunikasjonslinjer mellom og blant personell i land og om bord,
- 1.4.4. framgangsmåter for rapportering av ulykker og avvik fra bestemmelsene i denne norm,
- 1.4.5. framgangsmåter for forberedelse og reaksjon på nødssituasjoner, og
- 1.4.6. framgangsmåter for intern revisjon og ledelsens gjennomgåelse.

2. **Politikk for sikkerhet og miljøvern**

- 2.1. Selskapet skal innføre en politikk for sikkerhet og miljøvern som beskriver hvordan målene angitt i nr. 1.2 skal nås.
- 2.2. Selskapet skal sikre at denne politikken gjennomføres og opprettholdes på alle nivåer i organisasjonen, både om bord og i land.

3. Selskapets ansvar og myndighet

- 3.1. Dersom den som er ansvarlig for driften av skipet er en annen enn eieren, må eieren oppgi vedkommendes fulle navn og nærmere opplysninger til myndigheten.
- 3.2. Selskapet skal definere og dokumentere ansvaret, myndigheten og forholdet mellom alt personell som leder, utfører og verifiserer arbeid som er knyttet til eller påvirker sikkerhet og hindring av forurensning.
- 3.3. Selskapet er ansvarlig for å sikre at nødvendige ressurser og landbasert støtte er tilgjengelige, slik at utpekt(e) person(er) kan utføre sine oppgaver.

4. Utpekt(e) person(er)

For å sikre sikker drift av hvert skip og for å sørge for kontakt mellom selskapet og de ombordværende, skal hvert selskap utpeke én eller flere personer i land som skal ha direkte kontakt med det høyeste nivå i ledelsen. De(n) utpekte personen(e)s ansvar og myndighet skal omfatte overvåking av de sidene av driften av hvert skip som gjelder sikkerhet og hindring av forurensning samt sikring av at nødvendige ressurser og landbasert støtte blir benyttet etter behov.

5. Skipsførerens ansvar og myndighet

- 5.1. Selskapet skal presist definere og dokumentere skipsførerens ansvar med hensyn til
 - 5.1.1. å gjennomføre selskapets politikk for sikkerhet og miljøvern,
 - 5.1.2. å motivere mannskapet til å følge denne politikken,
 - 5.1.3. å gi hensiktsmessige ordrer og instruksjoner på en klar og enkel måte,
 - 5.1.4. å verifisere at fastsatte krav overholdes, og
 - 5.1.5. å gjennomgå sikkerhetsstyringssystemet og innrapportere dets mangler til den landbaserte ledelsen.
- 5.2. Selskapet skal sikre at sikkerhetsstyringssystemet som anvendes om bord i skipet, inneholder en klar erklæring som understreker skipsførerens myndighet. Selskapet skal i sikkerhetsstyringssystemet fastslå at skipsføreren har den overordnede myndighet og ansvaret for å ta avgjørelser med hensyn til sikkerhet og hindring av forurensning og for å anmode om selskapets bistand når dette måtte være nødvendig.

6. Ressurser og personell

- 6.1. Selskapet skal sikre at skipsføreren er
 - 6.1.1. behørig kvalifisert til å ha kommandoen,
 - 6.1.2. fullt fortrolig med selskapets sikkerhetsstyringssystem, og
 - 6.1.3. gitt den nødvendige støtte, slik at vedkommendes oppgaver kan utføres på en forsvarlig måte.
- 6.2. Selskapet skal sikre at hvert skip er bemannet med kvalifiserte, sertifiserte og medisinsk skikkede sjøfolk, i samsvar med nasjonale og internasjonale krav.

- 6.3. Selskapet skal innføre framgangsmåter for å sikre at nytt personell og personell som overføres til nye oppgaver innen sikkerhet og miljøvern, gjøres kjent med sine oppgaver på en tilfredsstillende måte.

Instruksjer som må gis før avreise, skal identifiseres, dokumenteres og gis.

- 6.4. Selskapet skal sikre at alt personell som medvirker i selskapets sikkerhetsstyringssystem, har en tilfredsstillende forståelse av gjeldende regler, forskrifter, normer og retningslinjer.
- 6.5. Selskapet skal innføre og vedlikeholde framgangsmåter for å identifisere all opplæring som måtte være nødvendig som støtte for sikkerhetsstyringssystemet, og påse at alt berørt personell får slik opplæring.
- 6.6. Selskapet skal innføre framgangsmåter for å gi personell på skip aktuell informasjon om sikkerhetsstyringssystemet på det eller de arbeidsspråk de forstår.
- 6.7. Selskapet skal sikre at skipets personell kan kommunisere på en hensiktsmessig måte under utførelsen av sine oppgaver i forbindelse med sikkerhetsstyringssystemet.

7. **Utarbeiding av planer for operasjoner om bord**

Selskapet skal innføre framgangsmåter for utarbeiding av planer og instruksjer, herunder eventuelle sjekklister, for viktige operasjoner om bord som gjelder sikkerhet og hindring av forurensning. De ulike oppgavene forbundet med dette skal defineres og tildeles kvalifisert personell.

8. **Beredskap**

- 8.1. Selskapet skal innføre framgangsmåter for å identifisere, beskrive og reagere på mulige nødssituasjoner om bord.
- 8.2. Selskapet skal opprette programmer for trening og øvelser i å forberede seg på handling i nødssituasjoner.
- 8.3. Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte tiltak som sikrer at selskapets organisasjon til enhver tid kan reagere på farer, ulykker og nødssituasjoner der selskapets skip er berørt.

9. **Rapporter og analyser ved avvik, ulykker og farlige hendelser**

- 9.1. Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte framgangsmåter som sikrer at avvik, ulykker og farlige situasjoner rapporteres til selskapet, undersøkes og analyseres med det formål å forbedre sikkerheten og hindringen av forurensning.
- 9.2. Selskapet skal innføre framgangsmåter for gjennomføring av korrigerende tiltak.

10. **Vedlikehold av skip og utstyr**

- 10.1. Selskapet skal innføre framgangsmåter for å sikre at skipet vedlikeholdes i samsvar med bestemmelsene i gjeldende regler og forskrifter samt med eventuelle tilleggskrav som selskapet måtte fastsette.
- 10.2. For å oppfylle disse kravene skal selskapet sikre at
- 10.2.1. inspeksjoner foretas med passende mellomrom,
- 10.2.2. eventuelle avvik rapporteres med mulig årsak, dersom denne er kjent,

- 10.2.3. passende korrigerende tiltak gjennomføres, og
- 10.2.4. denne virksomheten journalføres.
- 10.3. Selskapet skal innføre framgangsmåter i sikkerhetsstyringssystemet for å identifisere utstyr og tekniske systemer som kan forårsake farlige situasjoner i tilfelle av plutselig svikt. Sikkerhetsstyringssystemet skal omfatte særskilte tiltak med sikte på å forbedre påliteligheten til slikt utstyr eller slike systemer. Tiltakene skal omfatte regelmessig prøving av reservesystemer og -utstyr eller av tekniske systemer som ikke er i kontinuerlig drift.
- 10.4. Inspeksjonene nevnt i nr. 10.2 samt tiltakene nevnt i nr. 10.3 skal være en integrert del av skipets rutine for driftsvedlikehold.
- 11. Dokumentasjon**
- 11.1. Selskapet skal innføre og vedlikeholde framgangsmåter for kontroll av alle dokumenter og opplysninger som er relevante for sikkerhetsstyringssystemet.
- 11.2. Selskapet skal sikre at
- 11.2.1. gyldige dokumenter er tilgjengelige på alle aktuelle steder,
- 11.2.2. endringer i dokumenter gjennomgås og godkjennes av autorisert personell, og
- 11.2.3. foreldede dokumenter straks fjernes.
- 11.3. Dokumentene som brukes til å beskrive og gjennomføre sikkerhetsstyringssystemet, kan for eksempel kalles «Håndbok i sikkerhetsstyring». Slik dokumentasjon skal holdes i en form som selskapet anser som den mest hensiktsmessige. Hvert skip skal ha om bord all dokumentasjon som er relevant for skipet.
- 12. Verifisering, gjennomgåelse og vurdering i selskapet**
- 12.1. Selskapet skal gjennomføre interne sikkerhetsrevisjoner for å verifisere at virksomhet angående sikkerhet og hindring av forurensning er i samsvar med sikkerhetsstyringssystemet.
- 12.2. Selskapet skal jevnlig vurdere hvor effektivt sikkerhetsstyringssystemet er og om nødvendig gjennomgå systemet i samsvar med framgangsmåter fastsatt av selskapet.
- 12.3. Revisjoner og eventuelle korrigerende tiltak skal utføres i samsvar med dokumenterte framgangsmåter.
- 12.4. Personell som utfører revisjoner, skal være uavhengig av de områder som revideres, med mindre dette ikke er praktisk mulig på grunn av selskapets størrelse eller art.
- 12.5. Resultatene av revisjonene og gjennomgåelsene skal gjøres kjent for alt personell som har ansvar på det berørte område.
- 12.6. Ledelsepersonell som er ansvarlig for det berørte område, skal treffe tilfredsstillende korrigerende tiltak med hensyn til de mangler som oppdages.

DEL B — SERTIFISERING OG VERIFISERING

13. **Sertifisering og periodisk verifisering**

- 13.1. Skipet skal drives av et selskap som har fått utstedt et godkjenningsbevis eller et midlertidig godkjenningsbevis i samsvar med nr. 14.1, og som gjelder for vedkommende skip.
- 13.2. Godkjenningsbeviset skal utstedes av myndigheten, av en organisasjon som er godkjent av myndigheten, eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen, til ethvert selskap som tilfredsstiller kravene i denne norm, for et tidsrom fastsatt av myndigheten, men som ikke bør overstige fem år. Et slikt godkjenningsbevis skal godtas som bevis på at selskapet er i stand til å oppfylle kravene i denne norm.
- 13.3. Godkjenningsbeviset er bare gyldig for de skipstyper som er uttrykkelig angitt i beviset. Slik angivelse skal være basert på de skipstyper som førstegangsverifiseringen var basert på. Andre skipstyper kan bare tilføyes etter en verifisering av selskapets evne til å overholde de krav i denne norm som gjelder for slike skipstyper. I denne sammenheng betyr skipstyper de typer som er nevnt i regel IX/1 i konvensjonen.
- 13.4. Gyldigheten av et godkjenningsbevis skal være underlagt en årlig verifisering av myndigheten eller av en organisasjon som er godkjent av myndigheten eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen, tidligst tre måneder før og senest tre måneder etter årsdagen.
- 13.5. Godkjenningsbeviset skal tilbakekalles av myndigheten, eller, etter anmodning fra denne, av regjeringen i den stat som utstedte beviset og som er part i konvensjonen, når det ikke er anmodet om den årlige verifisering som fastsatt i nr. 13.4, eller dersom det foreligger bevis for større avvik fra denne norm.
- 13.5.1. Alle tilknyttede sikkerhetsstyrings sertifikater og/eller midlertidige sikkerhetsstyrings sertifikater tilbakekalles også dersom godkjenningsbeviset tilbakekalles.
- 13.6. En kopi av godkjenningsbeviset skal oppbevares om bord, slik at skipsføreren på anmodning kan framlegge dette for verifisering hos myndigheten eller en organisasjon som er godkjent av myndigheten eller for det kontrollformål som er nevnt i regel IX/6.2 i konvensjonen. Det kreves ikke at kopien av godkjenningsbeviset er rettkjent eller bekreftet.
- 13.7. Sikkerhetsstyrings sertifikatet skal utstedes til et skip for et tidsrom som ikke kan overstige fem år, av myndigheten eller av en organisasjon som er godkjent av myndigheten eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen. Sikkerhetsstyrings sertifikatet skal utstedes etter at det er verifisert at selskapet og ledelsen om bord driver i samsvar med det godkjente sikkerhetsstyringssystemet. Et slikt sertifikat skal godtas som bevis for at skipet oppfyller kravene i denne norm.
- 13.8. Sikkerhetsstyrings sertifikatets gyldighet skal være gjenstand for minst en mellomliggende verifisering foretatt av myndigheten eller av en organisasjon som er godkjent av myndigheten, eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen. Dersom det bare skal utføres én mellomliggende verifisering og sikkerhetsstyrings sertifikatets gyldighetsperiode er fem år, skal denne finne sted mellom den andre og tredje årsdagen for utstedelsen av sikkerhetsstyrings sertifikatet.
- 13.9. I tillegg til kravene i nr. 13.5.1 skal sikkerhetsstyrings sertifikatet tilbakekalles av myndigheten, eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i den stat som har utstedt sertifikatet og som er part i konvensjonen, når det ikke anmodes om slik mellomliggende verifisering som fastsatt i nr. 13.8, eller dersom det foreligger bevis for et større avvik fra denne norm.
- 13.10. Når fornyelsesverifiseringen avsluttes innen tre måneder før utløpsdatoen for det eksisterende godkjenningsbeviset eller sikkerhetsstyrings sertifikatet, skal det nye godkjenningsbeviset eller det nye sikkerhetsstyrings sertifikatet, uten hensyn til kravene i nr. 13.2 og 13.7, være gyldig fra avslutningsdatoen for fornyelsesverifiseringen og i et tidsrom som ikke overstiger fem år fra utløpsdatoen for det eksisterende godkjenningsbeviset eller sikkerhetsstyrings sertifikatet.

13.11. Når fornyelsesverifiseringen avsluttes mer enn tre måneder før utløpsdatoen for det eksisterende godkjenningsbeviset eller sikkerhetsstyringssertifikatet, skal det nye godkjenningsbeviset eller det nye sikkerhetsstyringssertifikatet være gyldig fra avslutningsdatoen for fornyelsesverifiseringen og i et tidsrom som ikke overstiger fem år fra avslutningsdatoen for fornyelsesverifiseringen.

14. Midlertidig sertifisering

14.1. Det kan utstedes et midlertidig godkjenningsbevis for å lette den innledende gjennomføringen av denne norm når

1. et selskap er nyopprettet, eller
2. nye skipstyper skal legges til i et eksisterende godkjenningsbevis, etter at det er verifisert at selskapet har et sikkerhetsstyringssystem som oppfyller målene i nr. 1.2.3 i denne norm, forutsatt at selskapet viser at det har planer om å innføre et sikkerhetsstyringssystem som oppfyller alle krav i denne norm i løpet av gyldighetsperioden for det midlertidige godkjenningsbeviset. Et slikt midlertidig godkjenningsbevis utstedes for et tidsrom som ikke overstiger 12 måneder, av myndigheten eller av en organisasjon som er godkjent av myndigheten, eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen. En kopi av det midlertidige godkjenningsbeviset skal oppbevares om bord, slik at skipsføreren på anmodning kan framlegge dette for verifisering hos myndigheten eller en organisasjon som er godkjent av myndigheten eller for det kontrollformål som er nevnt i regel IX/6.2 i konvensjonen. Det kreves ikke at kopien av godkjenningsbeviset er rettkjent eller bekreftet.

14.2. Et midlertidig sikkerhetsstyringssertifikat kan utstedes

1. til nye skip ved levering,
2. når et selskap overtar ansvaret for driften av et skip som er nytt for selskapet, eller
3. når et skip skifter flagg.

Et slikt midlertidig sikkerhetsstyringssertifikat utstedes for et tidsrom som ikke overstiger seks måneder, av myndigheten eller av en organisasjon som er godkjent av myndigheten, eller, etter anmodning fra myndigheten, av regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen.

14.3. En myndighet, eller etter anmodning fra myndigheten, regjeringen i en annen stat som er part i konvensjonen, kan i særlige tilfeller ytterligere forlenge gyldigheten av et midlertidig sikkerhetsstyringssertifikat for et tidsrom som ikke skal overstige seks måneder fra utløpsdatoen.

14.4. Et midlertidig sikkerhetsstyringssertifikat kan utstedes etter at det er verifisert at

1. godkjenningsbeviset eller det midlertidige godkjenningsbeviset gjelder for det aktuelle skipet,
2. selskapets sikkerhetsstyringssystem for det aktuelle skipet omfatter de viktigste elementene i denne norm, og er vurdert under revisjonen som er utført med henblikk på utstedelse av godkjenningsbeviset eller er påvist å være i samsvar med vilkårene for utstedelse av det midlertidige godkjenningsbeviset,
3. selskapet har planlagt revisjon av skipet innen tre måneder,
4. skipsføreren og skipsoffiserene er kjent med sikkerhetsstyringssystemet og de planlagte ordningene for gjennomføring av dette,
5. instruksjoner som er vurdert som viktige, foreligger før avreise, og
6. det er gitt relevante opplysninger om sikkerhetsstyringssystemet på ett eller flere arbeidsspråk som forstås av skipets mannskap.

15. Verifisering

- 15.1. All verifisering som kreves i henhold til bestemmelsene i denne norm, skal utføres i samsvar med framgangsmåter som myndigheten kan godta, idet det tas hensyn til retningslinjene som organisasjonen har utarbeidet⁽¹⁾.

16. Utforming av sertifikater

- 16.1. Godkjenningssbeviset, sikkerhetsstyringscertifikatet, det midlertidige godkjenningssbeviset og det midlertidige sikkerhetsstyringscertifikatet skal utformes i samsvar med malene i tillegget til denne norm. Dersom språket som brukes verken er engelsk eller fransk, skal teksten inneholde en oversettelse til et av disse språkene.
- 16.2. I tillegg til kravene i nr. 13.3 kan skipstypene angitt i godkjenningssbeviset og det midlertidige godkjenningssbeviset gis en påtegning for å angi eventuelle driftsbegrensninger for skipene som er beskrevet i sikkerhetsstyringssystemet.
-

⁽¹⁾ Se reviderte retningslinjer for myndighetens gjennomføring av ISM-normen vedtatt av organisasjonen ved resolusjon A.913(22).

*Tillegg***Utforming av godkjenningsbeviset, sikkerhetsstyringscertifikatet, det midlertidige godkjenningsbeviset og det midlertidige sikkerhetsstyringscertifikatet****GODKJENNINGSBEVIS***(Myndighetens stempel)/(stat)*

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i

DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med endringer

etter fullmakt fra regjeringen i
(statens navn)ved
(godkjent person eller organisasjon)

Selskapets navn og adresse:

.....
.....
(se ISM-normens nr. 1.1.2)

HERVED BEVITNES AT selskapets sikkerhetsstyringssystem er revidert og at det er i samsvar med kravene i Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-normen) for skipstypene på listen nedenfor (stryk det som ikke passer):

Passasjerskip

Hurtiggående passasjerfartøy

Hurtiggående lastefartøy

Bulkskip

Oljetankskip

Kjemikalietankskip

Gasstankskip

Flyttbar boreplattform

Annet lastefartøy

Dette godkjenningsbevis er gyldig til, og underlagt periodisk verifisering.

Utstedt i
(godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato

.....
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede godkjenningsbeviset)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

Sertifikat nr.

PÅTEGNING OM ÅRLIG VERIFISERING

HERVED BEVITNES at ved den periodiske verifiseringen i samsvar med regel IX/6.1 i konvensjonen og med ISM-normens nr. 13.4, ble sikkerhetsstyringssystemet funnet å være i samsvar med kravene i ISM-normen.

FØRSTE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

ANDRE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TREDJE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

FJERDE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

SIKKERHETSSTYRINGSSERTIFIKAT

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i

DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med endringer

etter fullmakt fra regjeringen i
(statens navn)

ved
(godkjent person eller organisasjon)

Skipets navn:

Kjenningsnummer eller -bokstaver:

Hjemsted:

Skipstype^(*):

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Selskapets navn og adresse:
(se ISM-normens nr. 1.1.2)

HERVED BEVITNES AT skipets sikkerhetsstyringssystem er revidert og at det er i samsvar med kravene i Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-normen), etter verifisering av at selskapets godkjeningsbevis er relevant for denne skipstypen.

(*) Sett inn skipstype som en av følgende: Passasjerskip, hurtiggående passasjerfartøy, hurtiggående lastefartøy, bulkskip, oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, flyttbar boreplattform, annet lastefartøy.

Dette sikkerhetsstyringssertifikat er gyldig til, underlagt periodisk verifisering og gyldig godkjenningsbevis.

Utstedt i
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede sertifikatet)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

Sertifikat nr.

PÅTEGNING FOR MELLOMLIGGENDE VERIFISERING OG TILLEGGSVERIFISERING (OM NØDVENDIG)

HERVED BEVITNES at ved den periodiske verifiseringen i samsvar med regel IX/6.1 i konvensjonen og med ISM-normens nr. 13.8, ble sikkerhetsstyringssystemet funnet å være i samsvar med kravene i ISM-normen.

MELLOMLIGGENDE VERIFISERING (skal fullføres mellom den andre og tredje årsdagen)

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING^(1*)

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING(*)

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING(*)

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(*) Om nødvendig. Se nr. 3.4.1. i retningslinjene for myndighetens gjennomføring av ISM-normen (resolusjon A.913(22)).

MIDLERTIDIG GODKJENNINGSBEVIS

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i

DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med endringer

etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

ved
(Godkjent person eller organisasjon)

Selskapets navn og adresse:
(Se ISM-normens nr. 1.1.2)

HERVED BEVITNES AT selskapets sikkerhetsstyringssystem er godkjent og oppfyller målene i nr. 1.2.3 i Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-normen) for skipstypen(e) på listen nedenfor (stryk det som ikke passer):

Passasjerskip

Hurtiggående passasjerfartøy

Hurtiggående lastefartøy

Bulkskip

Oljetankskip

Kjemikalietankskip

Gasstankskip

Flyttbar boreplattform

Annet lastefartøy

Dette midlertidige godkjenningsbeviset er gyldig til:

Utstedt i:
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato:
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede godkjenningsbeviset)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

MIDLERTIDIG SIKKERHETSSTYRINGSSERTIFIKAT

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene i

DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med endringer

etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

ved.....
(Godkjent person eller organisasjon)

Skipets navn:

Kjenningsnummer eller -bokstaver:

Hjemsted:

Skipstype(*):

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Selskapets navn og adresse:

.....
(Se ISM-normens nr. 1.1.2)

HERVED BEVITNES AT kravene i ISM-normens nr. 14.4 er oppfylt, og at selskapets godkjenningbevis/midlertidige godkjenningbevis(**) er relevant for dette skip.

Dette midlertidige sikkerhetsstyringssertifikatet er gyldig til

under forutsetning av at godkjenningbeviset/det midlertidige godkjenningbeviset(*) fortsatt er gyldig.

(*) Sett inn skipstype som en av følgende: Passasjerskip, hurtiggående passasjerfartøy, hurtiggående lastefartøy, bulkskip, oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, flyttbar boreplattform, annet lastefartøy.

(**) Stryk det som ikke passer.

Utstedt i
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato:
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede sertifikatet)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

Sertifikat nr.

Gyldigheten til dette midlertidige sikkerhetsstyrings sertifikatet er forlenget til:

Dato for forlengelsen:
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å forlenge sertifikatets gyldighet)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

VEDLEGG II

**BESTEMMELSER FOR MYNDIGHETENE OM GJENNOMFØRINGEN AV DEN INTERNASJONALE
NORM FOR SIKKERHETSSTYRING (ISM-NORMEN)**

Del A Alminnelige bestemmelser

Del B Sertifisering og standarder

2. Framgangsmåte for sertifisering
3. Ledelsesstandard
4. Kompetansestandarder
5. Utforming av godkjenningsbevis og sikkerhetsstyrings sertifikat

DEL A — ALMINNELIGE BESTEMMELSER

- 1.1. Når medlemsstatene utfører verifiserings- og sertifiseringsoppgaver som fastsatt i bestemmelsene i ISM-normen for skip som omfattes av denne forordning, skal de overholde kravene og standardene fastsatt i del B i denne avdeling.
- 1.2. I tillegg skal medlemsstatene ta behørig hensyn til bestemmelsene i de reviderte retningslinjene for myndighetenes gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM), vedtatt av IMO ved resolusjon A.913(22) av 29. november 2001, i den utstrekning de ikke omfattes av del B i denne avdeling.

DEL B — SERTIFISERING OG STANDARDER

2. Framgangsmåte for sertifisering

- 2.1. Den framgangsmåten for sertifisering som er relevant for utstedelse av et godkjenningsbevis til et selskap samt et sikkerhetsstyrings sertifikat til hvert skip, skal gjennomføres i samsvar med bestemmelsene fastsatt nedenfor.
- 2.2. Framgangsmåten for sertifisering skal vanligvis omfatte følgende trinn:
 1. Førstegangsverifisering,
 2. årlig verifisering eller mellomliggende verifisering,
 3. fornyelsesverifisering, og
 4. tilleggsverifisering.

Disse verifiseringene utføres etter anmodning fra selskapet til myndigheten eller til den godkjente organisasjonen som opptrer på vegne av myndigheten.

- 2.3. Verifiseringene skal omfatte en revisjon av sikkerhetsstyringssystemet.
- 2.4. En revisjonsansvarlig og eventuelt en revisjonsgruppe skal oppnevnes til å utføre revisjonen.
- 2.5. Den oppnevnte revisjonsansvarlige skal ta kontakt med selskapet og utarbeide en revisjonsplan.
- 2.6. Det skal utarbeides en revisjonsrapport under ledelse av den revisjonsansvarlige, som har ansvaret for at den er nøyaktig og fullstendig.
- 2.7. Revisjonsrapporten skal omfatte revisjonsplanen, identifisering av medlemmene av revisjonsgruppen, datoer for og identifisering av selskapet, fortegnelser over observasjoner og avvik samt observasjoner av hvor effektivt sikkerhetsstyringssystemet er med hensyn til å nå de fastsatte målene.

3. **Ledelsesstandard**

- 3.1. Revisorene eller revisjonsgruppen som har ansvaret for å verifisere at ISM-normen overholdes, skal ha kompetanse når det gjelder
 1. å sikre overholdelse av regler og forskrifter som gjelder for hver skipstype som drives av selskapet, herunder utstedelse av sertifikater til sjøfolk,
 2. godkjennings-, kontroll- og sertifiseringsvirksomhet i forbindelse med sjøfartssertifikater,
 3. det mandat som det må tas hensyn til i henhold til sikkerhetsstyringssystemet og som er fastsatt i ISM-normen, og
 4. praktisk erfaring fra drift av skip.
- 3.2. Ved verifisering av om bestemmelsene i ISM-normen er overholdt, skal det sikres at personell som utfører rådgivningstjenester er uavhengig av dem som deltar i sertifiseringen.

4. **Kompetansestandarder**

- 4.1. Grunnleggende kompetanse som kreves for å utføre verifisering
 - 4.1.1. Personell som skal delta i verifiseringen av at kravene i ISM-normen overholdes, skal oppfylle minstekriteriene for inspektører som fastsatt i avdeling 2 i vedlegg VII til direktiv 95/21/EF.
 - 4.1.2. Slikt personell skal ha gjennomgått opplæring som sikrer tilstrekkelig kompetanse og ferdigheter til å verifisere at kravene i ISM-normen er overholdt, særlig med hensyn til
 - a) kunnskap om og forståelse av ISM-normen,
 - b) obligatoriske regler og forskrifter,
 - c) det mandat som selskapene skal ta hensyn til i henhold til ISM-normen,
 - d) vurderingsteknikker med hensyn til undersøking, utspørring, vurdering og rapportering,
 - e) tekniske eller driftsmessige sider ved sikkerhetsstyring,
 - f) grunnleggende kunnskap om skipsfart og operasjoner om bord, og

g) deltaking i minst én revisjon av et ledelsessystem innenfor sjøfart.

4.2. Kompetanse som kreves for å utføre førstegangsverifisering og fornyelsesverifisering

4.2.1. For fullt ut å kunne vurdere om selskapet eller hver enkelt skipstype tilfredsstillende kravene i ISM-normen, skal personell som skal utføre førstegangsverifisering eller verifisering med henblikk på fornyelse av et godkjenningsbevis og et sikkerhetsstyrings sertifikat, i tillegg til den grunnleggende kompetansen nevnt ovenfor, ha kompetanse til å

- a) avgjøre om elementene i sikkerhetsstyringssystemet er i samsvar med ISM-normen,
- b) avgjøre hvor effektivt selskapets eller hvert enkelt skips sikkerhetsstyringssystem er med hensyn til å sikre samsvar med regler og forskrifter, på grunnlag av registre fra lovfestede besiktelses og klassifikasjonsbesiktelses,
- c) vurdere hvor effektivt sikkerhetsstyringssystemet er med hensyn til å sikre samsvar med andre regler og forskrifter som ikke omfattes av lovfestede besiktelses og klassifikasjonsbesiktelses og til å lette verifisering av om disse reglene og forskriftene overholdes, og
- d) vurdere om det er tatt hensyn til den sikre praksis som anbefalt av IMO, myndigheter, klassifikasjonsselskaper og organisasjoner i sjøfartsnæringen.

4.2.2. Denne kompetansen kan oppnås i en gruppe som samlet har den kompetanse som kreves.

5. **Utforming av godkjenningsbevis og sikkerhetsstyrings sertifikater**

Når skip drives bare innen én medlemsstat, skal medlemsstatene bruke enten de skjemaene som er vedlagt ISM-normen eller godkjenningsbevis, sikkerhetsstyrings sertifikat, midlertidig godkjenningsbevis og midlertidig sikkerhetsstyrings sertifikat utarbeidet slik det er vist nedenfor.

I tilfelle av unntak i henhold til artikkel 7 nr. 1) og eventuelt artikkel 7 nr. 2), skal det utstedte sertifikatet være forskjellig fra det sertifikatet nevnt over, og klart angi at det dreier seg om at et unntak i samsvar med artikkel 7 nr. 1) og eventuelt artikkel 7 nr. 2) i denne forordning, er gitt, og skal dessuten omfatte de relevante begrensningene i driften.

GODKJENNINGSBEVIS

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene [i DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med senere endringer og](*) i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet

etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

ved
(Godkjent person eller organisasjon)

Selskapets navn og adresse:
(Se nr. 1.1.2 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006)

HERVED BEVITNES AT selskapets sikkerhetsstyringssystem er revidert og at det er i samsvar med kravene i Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-normen) for skipstypene på listen nedenfor (stryk det som ikke passer):

Passasjerskip

Hurtiggående passasjerfartøy

Hurtiggående lastefartøy

Bulkskip

Oljetankskip

Kjemikalietankskip

Gasstankskip

Flyttbar boreplattform

Annet lastefartøy

Roro-passasjerferge

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

Dette godkjenningsbevis er gyldig til, og underlagt periodisk verifisering.

Utstedt i
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede godkjenningsbeviset)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

Sertifikat nr.

PÅTEGNING OM ÅRLIG VERIFISERING

HERVED BEVITNES at ved den periodiske verifiseringen i samsvar med [regel IX/6.1 i konvensjonen og med ISM-normens nr. 13.4 og](*) artikkel 6 i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet, ble sikkerhetsstyringssystemet funnet å være i samsvar med kravene i ISM-normen.

FØRSTE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

ANDRE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TREDJE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

FJERDE ÅRLIGE VERIFISERING

Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

SIKKERHETSSTYRINGSSERTIFIKAT

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene [i DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med senere endringer og](*) i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet

etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

ved
(Godkjent person eller organisasjon)

Skipets navn:

Kjenningsnummer eller -bokstaver:

Hjemsted:

Skipstype(**):

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Selskapets navn og adresse:
(Se nr. 1.1.2 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006)

HERVED BEVITNES AT skipets sikkerhetsstyringssystem er revidert og at det er i samsvar med kravene i Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning (ISM-normen), etter verifisering om at selskapets godkjenningsbevis er relevant for denne skipstypen.

Dette sikkerhetsstyringssertifikat er gyldig til, underlagt periodisk verifisering og gyldig godkjenningsbevis.

Utstedt i
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede sertifikatet)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

(**) Sett inn skipstype som en av følgende: Passasjerskip, hurtiggående passasjerfartøy, hurtiggående lastefartøy, bulkskip, oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, flyttbar boreplattform, annet lastefartøy, roro-passasjerferge.

Sertifikat nr.

PÅTEGNING FOR MELLOMLIGGENDE VERIFISERING OG TILLEGGSVERIFISERING (OM NØDVENDIG)

HERVED BEVITNES at ved den periodiske verifiseringen i samsvar med [regel IX/6.1 i konvensjonen og med ISM-normens nr. 13.8 og](*) artikkel 6 i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet, ble sikkerhetsstyringssystemet funnet å være i samsvar med kravene i ISM-normen.

MELLOMLIGGENDE VERIFISERING Undertegnet:
(skal fullføres mellom den andre og tredje
årsdagen)

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING(**) Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING(**) Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

TILLEGGSVERIFISERING(**) Undertegnet:

(Underskrift til bemyndiget tjenestemann)

Sted:

Dato:

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

(**) Om nødvendig. Det vises til ISM-normens nr. 13.8 og nr. 3.4.1 i retningslinjene for gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) av myndighetene (resolusjon A.913(22)).

MIDLERTIDIG GODKJENNINGSBEVIS

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene [i DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med senere endringer og](*) i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet

etter fullmakt fra regjeringen i
(statens navn)

ved
(Godkjent person eller organisasjon)

Selskapets navn og adresse:
(Se nr. 1.1.2 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006)

HERVED BEVITNES AT selskapets sikkerhetsstyringssystem er godkjent og oppfyller målene i nr. 1.2.3 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006 for skipstypen(e) på listen nedenfor (stryk det som ikke passer):

Passasjerskip

Hurtiggående passasjerfartøy

Hurtiggående lastefartøy

Bulkskip

Oljetankskip

Kjemikalietankskip

Gasstankskip

Flyttbar boreplattform

Annet lastefartøy

Roro-passasjerferge

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

Dette midlertidige godkjenningsbeviset er gyldig til:

Utstedt i:
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato:
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede godkjenningsbeviset)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

MIDLERTIDIG SIKKERHETSSTYRINGSSERTIFIKAT

(Myndighetens stempel)/(stat)

Sertifikat nr.

Utstedt i henhold til bestemmelsene [i DEN INTERNASJONALE KONVENSJON OM SIKKERHET FOR MENNESKELIV TIL SJØS av 1974, med senere endringer og]^(*) i forordning (EF) nr. 336/2006 om gjennomføring av ISM-normen i Fellesskapet

etter fullmakt fra regjeringen i
(Statens navn)

ved
(Godkjent person eller organisasjon)

Skipets navn:

Kjenningsnummer eller –bokstaver:

Hjemsted:

Skipstype^(**):

Bruttotonnasje:

IMO-nummer:

Selskapets navn og adresse:
(Se nr. 1.1.2 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006)

HERVED BEVITNES AT kravene i nr. 14.4 i del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 336/2006 er oppfylt og at selskapets godkjenningsbevis/midlertidige godkjenningsbevis^(***) er relevant for dette skip.

Dette midlertidige sikkerhetsstyrings sertifikat er gyldig til, under forutsetning av at godkjenningsbeviset/det midlertidige godkjenningsbeviset^(***) fortsatt er gyldig.

Utstedt i:
(Godkjenningsbevisets utstedelsessted)

Utstedelsesdato:
(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å utstede sertifikatet)
(Utstedende myndighets segl eller stempel)

(*) Kan strykes for skip som går i fart bare innen én medlemsstat.

(**) Sett inn skipstype som en av følgende: Passasjerskip, hurtiggående passasjerfartøy, hurtiggående lastefartøy, bulkskip, oljetankskip, kjemikalietankskip, gasstankskip, flyttbar boreplattform, annet lastefartøy, roro-passasjerferge.

(***) Stryk det som ikke passer.

Sertifikat nr.

Gyldigheten til dette midlertidige sikkerhetsstyringscertifikatet er forlenget til:

Dato for forlengelsen:

(Underskrift til tjenestemann som er behørig bemyndiget til å forlenge sertifikatets gyldighet)

(Utstedende myndighets segl eller stempel)

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 706/2006**2009/EØS/65/04**

av 8. mai 2006

om endring av forordning (EF) nr. 1702/2003 med hensyn til tidsrommet da medlemsstatene kan utstede tidsbegrensede godkjenninger(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 4 og artikkel 6 nr. 3, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forordning (EF) nr. 1592/2002 ble gjennomført ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering for luftfartøyer og tilhørende produkter, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner⁽²⁾.
- 2) I henhold til artikkel 5 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1702/2003 kan medlemsstatene som unntak fra 21.A.159 i vedlegget til forordningen utstede tidsbegrensede godkjenninger fram til 28. september 2005.
- 3) I artikkel 5 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1702/2003 presiseres det at Det europeiske flysikkerhetsbyrå (heretter kalt byrået) på et passende tidspunkt skal foreta en vurdering av virkningen av bestemmelsene i nevnte forordning når det gjelder godkjenningenes gyldighetstid med sikte på å framlegge en uttalelse for Kommisjonen, med bl.a. forslag til endringer i forordningen.
- 4) Byrået har foretatt denne vurderingen og konkludert med at det bør fastsettes en ny frist, slik at medlemsstatene

kan tilpasse sin nasjonale lovgivning til systemet med godkjenninger av ubegrenset varighet.

- 5) Det er ikke lenger behov for bestemmelsen om at byrået skal foreta en vurdering. Nevnte bestemmelse bør utgå.
- 6) Forordning (EF) nr. 1702/2003 bør derfor endres.
- 7) Tiltakene fastsatt i denne forordning bygger på uttalelsen byrået har avgitt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 bokstav b) og artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1592/2002.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 54 i forordning (EF) nr. 1592/2002 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 5 i forordning (EF) nr. 1702/2003 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 endres «28. september 2005» til «28. september 2007».
- b) Nr. 5 utgår.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. mai 2006.

For Kommisjonen
Jacques BARROT
Visepresident

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 122 av 9.5.2006, s. 16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 132/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 4.

(¹) EFT L 240 av 7.9.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1701/2003 (EUT L 243 av 27.9.2003, s. 5).

(²) EUT L 243 av 27. 9.2003, s. 6. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 381/2005 (EUT L 61 av 8.3.2005, s. 3).

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 707/2006**2009/EØS/65/05****av 8. mai 2006****om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 med hensyn til tidsbegrensede godkjenninger og vedlegg I og III(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

hensyn til nye eller endrede vedlikeholdsinstrukser som typesertifikatinnehaveren har utstedt, og til å gjennomgå vedlikeholdsprogrammet med jevne mellomrom.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

5) Det må presiseres at personell som utøver sertifiseringsrettigheter, bør kunne framvise sitt sertifikat som kvalifikasjonsbevis innen en frist på 24 timer dersom de anmodes om dette av en bemyndiget person.

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1592/2002 av 15. juli 2002 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå⁽¹⁾, særlig artikkel 5 nr. 4 og artikkel 6 nr. 3, og

6) Forordning (EF) nr. 2042/2003 bør derfor endres.

ut fra følgende betraktninger:

1) Forordning (EF) nr. 1592/2002 ble gjennomført ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøysprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver⁽²⁾ og ved forordning (EF) nr. 1702/2003 av 24. september 2003 om fastsettelse av gjennomføringsregler for luftdyktighetssertifisering og miljøsertifisering av luftfartøyer og tilhørende produkter, deler og utstyr, og for sertifisering av konstruksjons- og produksjonsorganisasjoner⁽³⁾.

7) Tiltakene fastsatt i denne forordning bygger på uttalelsen byrået har avgitt i samsvar med artikkel 12 nr. 2 bokstav b) og artikkel 14 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1592/2002.

8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt ved artikkel 54 nr. 3 i forordning (EF) nr. 1592/2002 —

2) I henhold til artikkel 7 nr. 4 i forordning (EF) nr. 2042/2003 kan medlemsstatene utstede tidsbegrensede godkjenninger i henhold til vedlegg II og IV til forordningen fram til 28. september 2005.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

3) Det europeiske flysikkerhetsbyrå (heretter kalt byrået) har foretatt en vurdering av følgene av bestemmelsene for godkjenningenes gyldighetstid og konkludert med at det bør fastsettes en ny frist, slik at medlemsstatene kan tilpasse sin nasjonale lovgivning til systemet med godkjenninger av ubegrenset varighet.

I forordning (EF) nr. 2042/2003 gjøres følgende endringer:

1. I artikkel 7 nr. 4 endres «28. september 2005» til «28. september 2007».

4) Resultatene av konklusjonene av undersøkelser av tidligere ulykker med hensyn til aldrende luftfartøyer og drivstofftankers sikkerhet understreker behovet for å ta

2. I M.A.302 i vedlegg I skal ny bokstav f) og g) lyde:

f) Vedlikeholdsprogrammet skal gjennomgås med jevne mellomrom og endres når dette er nødvendig. Gjennomgåelsene vil gjøre det mulig å sikre at programmet fortsatt er gyldig i lys av driftsmessige erfaringer, samtidig som det tas hensyn til nye og/eller endrede vedlikeholdsinstrukser som typesertifikatinnehaveren utsteder.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 122 av 9.5.2006, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 132/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 4.

(1) EFT L 240 av 7.9.2002, s. 1. Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1701/2003 (EUT L 243 av 27.9.2003, s. 5).

(2) EUT L 315 av 28.11.2003, s. 1.

(3) EUT L 243 av 27.9.2003, s. 6. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 381/2005 (EUT L 61 av 8.3.2005, s. 3).

- g) Vedlikeholdsprogrammet skal gjenspeile de gjeldende obligatoriske forskriftsmessige krav som er angitt i de dokumentene typesertifikatinnehaveren har utstedt for å oppfylle kravene i del 21A.61.»

«66.A.55 Kvalifikasjonsbevis

Personell som utøver sertifiseringsrettigheter, skal framvise sitt sertifikat som kvalifikasjonsbevis innen 24 timer dersom en bemyndiget person anmoder om det.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

3. I vedlegg III innsettes følgende avsnitt:

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. mai 2006.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 730/2006

2009/EØS/65/06

av 11. mai 2006

om luftromsklassifisering og adgang for flyginger utført i samsvar med visuelflygereglene over flygenivå 195(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

flygenivå 195 være ensartet for alle flyginger som utføres
i nevnte luftrom.

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

4) I kapittel 4 nr. 5 i vedlegg 2⁽⁴⁾ til Chicago-konvensjonen
av 1944 om internasjonal sivil luftfart innføres det
begrensninger for områder med redusert minste
vertikale atskillelse for flyginger utført i samsvar med
visuelflygereglene (VFR-flyginger) over flygenivå 290,
mens det i henhold til nr. 4 i samme kapittel kreves
tillatelse for VFR-flyginger over flygenivå 200.

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 551/2004 av 10. mars 2004 om organisering og bruk av
det felles europeiske luftrom (luftromsforordningen)⁽¹⁾, særlig
artikkel 4,

5) Framgangsmåtene for å tillate VFR-flyginger adgang
til luftrom over flygenivå 195, opp til og inklusive
flygenivå 285, må i samtlige medlemsstater være åpne
og gi mulighet for innsyn, uten at den lovlige adgangen
for VFR-flyginger eller lufttrafikktenestenes fleksibilitet
begrenses.

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning
(EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004 om fastsettelse av
rammeregler for opprettelse av et felles europeisk luftrom
(rammeforordningen)⁽²⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

6) Medlemsstatene bør sikre en trygg overgang til
klassifiseringen av luftrommet over flygenivå 195 som
luftrom av klasse C. Ettersom medlemsstatene trenger tid
til å endre sin luftromsklassifisering, bør anvendelsen av
denne forordning utsettes til 1. juli 2007.

7) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med
uttalelse fra Komiteen for det felles luftrom —

1) I henhold til kapittel 2 nr. 6 i vedlegg 11⁽³⁾ til Chicago-
konvensjonen av 1944 om internasjonal sivil luftfart skal
luftrommet klassifiseres i luftrom for lufttrafikktenester
av definerte dimensjoner, betegnet alfabetisk fra klasse
A til klasse G, der angitte typer flyginger kan utføres og
som det er fastsatt lufttrafikktenester og driftsregler for.

2) Den europeiske organisasjon for flysikring (Eurocontrol)
har fått i oppdrag, i samsvar med artikkel 8 nr. 1 i
forordning (EF) nr. 549/2004, å undersøke muligheten
for en harmonisert ordning for luftromsklassifisering i
tilknytning til Det felles europeiske luftrom. I rapportene
av 30. desember 2004 og 30. april 2005 som ble utarbeidet
innenfor rammen av oppdraget, ble det foreslått å innføre
luftrom av klasse C som en hensiktsmessig klassifisering
for luftrommet over flygenivå 195. Denne forordning
tar behørig hensyn til disse rapportene. For å sikre
at medlemsstatene anvender en slik klassifisering på
en ensartet måte, må det fastsettes en harmonisert
luftromsklassifisering og sørges for adgang for flyginger
utført i samsvar med visuelflygereglene.

3) Selv om det ikke er angitt noen øvre grense for luftrommet
i denne forordning, bør luftromsklassifiseringen over

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. Ved denne forordning fastsettes en harmonisert
luftromsklassifisering som får anvendelse over flygenivå
195 og harmoniserte krav for adgang til dette luftrommet for
flyginger utført i samsvar med visuelflygereglene.

2. I samsvar med artikkel 1 nr. 3 i forordning (EF)
nr. 551/2004 får denne forordning anvendelse på luftrommet
innenfor Den internasjonale organisasjon for sivil luftfarts
Europa- (ICAO EUR) og Afrika (ICAO AFI)-regioner der
medlemsstatene er ansvarlige for yting av lufttrafikktenester.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 128 av 16.5.2006, s. 3, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 133/2006 av 27. oktober 2006
om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til
Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 5.

⁽¹⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ 13. utgave, juli 2001 — www.icao.int

⁽⁴⁾ 10. utgave, juli 2005 — www.icao.int

*Artikkel 2***Definisjoner**

I tillegg til de relevante definisjonene fastsatt i artikkel 2 i forordning (EF) nr. 549/2004 får følgende definisjoner anvendelse:

1. «reservert luftrom»: en angitt del av luftrommet som er midlertidig reservert for eksklusiv eller særskilt bruk for bestemte kategorier av brukere,
2. «enhet for lufttrafikkjenester»: en sivil eller militær enhet med ansvar for å yte lufttrafikkjenester,
3. «flyginger utført i samsvar med instrumentflygereglene» (IFR-flyginger): alle flyginger utført i samsvar med instrumentflygereglene som fastsatt i vedlegg 2⁽¹⁾ til Chicago-konvensjonen av 1944 om internasjonal sivil luftfart,
4. «flyginger utført i samsvar med visuelflygereglene» (VFR-flyginger): alle flyginger utført i samsvar med visuelflygereglene som fastsatt i vedlegg 2⁽²⁾ til Chicago-konvensjonen av 1944 om internasjonal sivil luftfart,
5. «luftromsklassifisering»: klassifisering av luftrommet i luftrom for lufttrafikkjenester av fastsatte dimensjoner, alfabetisk betegnet, der nærmere angitte typer flyginger kan utføres og som det er fastsatt lufttrafikkjenester og driftsregler for; luftrommene for lufttrafikkjenester er inndelt i klasse A til G som fastsatt i kapittel 2 nr. 6.1. i vedlegg 11³ til Chicago-konvensjonen om internasjonal sivil luftfart.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 11. mai 2006.

*Artikkel 3***Luftromsklassifisering over flygenivå 195**

1. Medlemsstatene skal klassifisere alt luftrom over flygenivå 195 som luftrom av klasse C.
2. Med forbehold for artikkel 4 skal medlemsstatene sørge for at IFR- og VFR-flyginger er tillatt i luftrom av klasse C, at det ytes en flygekontrolltjeneste for alle disse flygingene, og at IFR-flygingene atskilles fra andre IFR-flyginger og fra VFR-flyginger.

VFR-flyginger skal atskilles fra IFR-flyginger og skal få trafikkinformasjon om andre VFR-flyginger.

*Artikkel 4***Adgang over flygenivå 195 for VFR-flyginger**

I luftrommet over flygenivå 195 kan medlemsstatene, der dette er praktisk mulig, opprette et reservert luftrom der VFR-flyginger kan tillates.

I luftrommet over flygenivå 195 opp til og inklusive flygenivå 285 kan VFR-flyginger også tillates av den ansvarlige enhet for lufttrafikkjenester i samsvar med framgangsmåter for tillatelse som medlemsstatene har fastsatt og offentliggjort i de relevante publikasjoner for flygeinformasjon.

*Artikkel 5***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. juli 2007.

For Kommisjonen
Jacques BARROT
Visepresident

⁽¹⁾ 10. utgave, juli 2005 — www.icao.int

⁽²⁾ 10. utgave, juli 2005 — www.icao.int

⁽³⁾ 13. utgave, juli 2001 — www.icao.int

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1032/2006**2009/EØS/65/07****av 6. juli 2006****om fastsettelse av krav til automatiske systemer for utveksling av flygedata med sikte på underretning om, koordinering av og overføring av flyginger mellom flygekontrollenheter(*)**

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 552/2004 av 10. mars 2004 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (samvirkingsforordningen) ⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004 om fastsettelse av rammeregler for opprettelse av et felles europeisk luftrom (rammeforordningen)⁽²⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Lufttrafikkstyring krever sikre og effektive framgangsmåter for underretning om og koordinering og overføring av flyginger mellom flygekontrollenheter. Innføring av slike framgangsmåter i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring krever automatisk utveksling av flygedata mellom behandlingssystemer for flygedata. En undersøkelse av den aktuelle situasjonen innen Fellesskapet har avdekket at slike framgangsmåter ennå ikke har nådd et tilfredsstillende nivå i enkelte medlemsstater, og krever ytterligere forbedringer. Det er derfor nødvendig å fastsette krav til behandlingssystemer for flygedata med hensyn til samvirkingsevnen, ytelsen og tjenestekvaliteten til funksjonene for utveksling av flygedata.
- 2) Den europeiske organisasjon for flysikring (Eurocontrol) har i henhold til artikkel 8 nr. 1 i forordning (EF) nr. 549/2004 fått i oppdrag å utarbeide krav til automatiske systemer for utveksling av flygedata med sikte på underretning om, koordinering av og overføring av flyginger. Denne forordning bygger på rapporten om dette av 31. mars 2005.
- 3) Eurocontrol-standarden for direktekoplet datautveksling ble inntatt som vedlegg til kommisjonsforordning

(EF) nr. 2082/2000 av 6. september 2000 om vedtaking av Eurocontrol-standarder og om endring av direktiv 97/15/EF om vedtaking av Eurocontrol-standarder og om endring av rådsdirektiv 93/65/EØF⁽³⁾, og anvendelse av den er dermed blitt obligatorisk i Fellesskapet ved innkjøp av nye behandlingssystemer for flygedata. Siden forordning (EF) nr. 2082/2000 ble opphevet med virkning fra 20. oktober 2005, må Fellesskapets regelverk ajourføres, slik at det sikres sammenheng i relevante bestemmelser.

- 4) Denne forordning bør ikke få anvendelse på militære operasjoner og militær trening som nevnt i artikkel 1 nr. 2 i forordning (EF) nr. 549/2004.
- 5) I en uttalelse fra medlemsstatene om militære spørsmål knyttet til Det felles europeiske luftrom⁽⁴⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til å samarbeide med hverandre, idet det tas hensyn til de nasjonale militære behov, slik at modellen for fleksibel bruk av luftrommet anvendes fullt ut og på en ensartet måte av alle luftromsbrukere i alle medlemsstater.
- 6) Anvendelsen av modellen for fleksibel bruk av luftrommet, som definert i artikkel 2 nr. 22 i forordning (EF) nr. 549/2004, krever opprettelse av systemer for rettidig utveksling av flygedata mellom enheter for lufttrafikkjenester og militære kontrollenheter.
- 7) Kontrollsentralene bør innføre automatiserte prosedyrer knyttet til underretning og innledende koordinering med sikte på å gi ensartet flygeinformasjon ved både overførende og mottakende enheter og å støtte koordineringen av den planlagte overføringen av flyginger. De inngikk i standardene fastsatt ved forordning (EF) nr. 2082/2000, og bør derfor anvendes fra datoen for denne forordnings ikrafttredelse.
- 8) Flygeinformasjon som overføres under den innledende koordineringen, bør holdes à jour. Automatiserte prosedyrer bør derfor innføres gradvis, slik at det er mulig å ajourføre informasjon om flyginger som tidligere var gjenstand for innledende koordinering eller opphevet koordinering når aksepterende enhet ikke lenger er berørt av flygingen.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 186 av 7.7.2006, s. 27, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 134/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 6.

⁽¹⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 254 av 9.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 9.

- 9) Andre flygekontrollenheter enn kontrollsentralene kan dra nytte av innføringen av automatiserte prosedyrer for underretning om og innledende koordinering og ajourføring samt oppheving av koordinering av flyginger. Dersom de velger å innføre slike prosedyrer, innebærer behovet for samvirkingsevne i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (heretter kalt «EATMN») at de må anvende de samme krav som gjelder for kontrollsentralene.
- 10) Rettidig utveksling av flygedata mellom enheter for lufttrafikkjenester og militære kontrollenheter bør bygge på en gradvis innføring av automatiserte prosedyrer. Et første trinn bør være innføringen av overføring av grunnleggende flygedata mellom slike sivile og militære enheter, med mulighet for å ajourføre dem etter behov.
- 11) Det er påvist at ytterligere automatiserte prosedyrer ville kunne styrke koordineringen mellom flygekontrollenheter eller mellom enheter for lufttrafikkjenester og militære kontrollenheter. Dersom de velger å anvende ytterligere automatiserte prosedyrer, innebærer behovet for samvirkingsevne i EATMN at de må anvende harmoniserte krav på disse prosedyrene.
- 12) Anvendelsen av denne forordning bør muliggjøre videre utvikling i retning av en ytterligere bedring av samvirkingsevnen.
- 13) For å opprettholde eller bedre eksisterende nivåer for driftssikkerhet bør det kreves at medlemsstatene sørger for at de berørte parter utfører en sikkerhetsvurdering, herunder fareidentifikasjon, risikovurdering og risikoreduksjon. En harmonisert anvendelse av disse prosedyrene på systemer som omfattes av denne forordning, krever at det fastsettes bestemte sikkerhetskrav til alle obligatoriske krav som gjelder samvirking, yteevne og tjenestekvalitet.
- 14) I henhold til artikkel 3 nr. 3 bokstav d) i forordning (EF) nr. 552/2004 skal gjennomføringsreglene for samvirkingsevne beskrive de særlige framgangsmåtene for samsvars-vurdering som skal benyttes til vurdering av komponenters samsvar eller bruksegnethet samt verifikasjon av systemer.
- 15) I henhold til artikkel 10 nr. 1 og 2 i forordning (EF) nr. 552/2004 kan datoene for anvendelse av overgangsordninger fastsettes i de relevante gjennomføringsbestemmelser for samvirkingsevne.
- 16) Produsenter og ytere av flysikringstjenester bør få tid til å utvikle nye komponenter og systemer som er i samsvar med de nye tekniske kravene.

- 17) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for det felles luftrom, nedsatt ved artikkel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordning fastsettes krav til automatisk utveksling av flygedata med henblikk på underretning om, koordinering av og overføring av flyginger mellom flygekontrollenheter og med henblikk på sivil-militær koordinering.
2. Denne forordning får anvendelse på
 - a) behandlingssystemer for flygedata som benyttes av flygekontrollenheter som yter tjenester til allmenn lufttrafikk,
 - b) utvekslingssystemer for flygedata som støtter koordinering mellom enheter for lufttrafikkjenester og militære kontrollenheter.
3. Denne forordning får ikke anvendelse på utveksling av flygedata mellom flygekontrollenheter som benytter de systemer for behandling av flygedata nevnt i nr. 2 hvor flygedata som omfattes av denne forordning, synkroniseres ved hjelp av et felles system.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning gjelder definisjonene fastsatt i forordning (EF) nr. 549/2004.
2. I tillegg til definisjonene nevnt i nr. 1 får følgende definisjoner anvendelse:
 1. «underretning», den hendelse der overførende enhet overfører data for å ajourføre systemet hos mottakende enhet som en forberedelse til koordinering,
 2. «koordinering», koordineringen mellom flygekontrollenheter av den planlagte passeringen av den felles grense for å sikre flysikkerheten,
 3. «flygekontrollenhet» (heretter kalt «ATC-enhet»), kontrollsentral, innflygingskontrollenhet eller kontrolltårn,

4. «sivil-militær koordinering», koordinering mellom sivile og militære parter med myndighet til å treffe beslutninger og godkjenne nødvendige tiltak,
5. «behandlingssystem for flygedata», den delen av et system for lufttrafikkjenester som mottar, automatisk behandler og distribuerer reiseplandata og tilknyttede meldinger til flygekontrollenhetenes arbeidsstasjoner,
6. «enhet for lufttrafikkjenester» (heretter kalt «ATS-enhet»), en sivil eller militær enhet som er ansvarlig for å yte lufttrafikkjenester,
7. «militær kontrollenhet», enhver fast eller mobil militær enhet som har ansvar for styring av militær lufttrafikk og/eller utfører andre aktiviteter som, på grunn av sin egenart, kan ha behov for et reservert luftrom eller restriksjonsområde,
8. «overførende enhet», den flygekontrollenhet som overfører ansvaret for å yte flygekontrolltjeneste til et luftfartøy, til neste ATC-enhet på ruten,
9. «mottakende enhet», den flygekontrollenhet som mottar data,
10. «grense», et horisontalt eller vertikalt plan som avgrenser luftrommet der en ATC-enhet yter lufttrafikkjenester,
11. «kontrollsentral» (heretter kalt «ACC»), en enhet som er opprettet for å yte flygekontrolltjenester til kontrollerte flyginger i kontrollområder som hører inn under dens ansvarsområde,
12. «arbeidsstasjon», innredning med det tekniske utstyr der en ansatt i lufttrafikkjenesten utfører oppgaver knyttet til sitt arbeid,
13. «reiseplan», bestemte opplysninger som gis til enheter for lufttrafikkjenester, og som gjelder en flyging eller del av en flyging som er planlagt for et luftfartøy,
14. «varsel», en melding som vises ved en arbeidsstasjon når den automatiske koordineringsprosedyren har sviktet,
15. «beregningsdata», koordineringspunktet og beregnet tidspunkt og forventet flygenivå for et luftfartøy ved koordineringspunktet,
16. «sekundær overvåkingsradar» (heretter kalt «SSR»), et radarovervåkingssystem som bruker sendere eller mottakere og signalgivere,
17. «avtalebrev», en avtale mellom to tilstøtende ATC-enheter som angir hvordan deres respektive ansvar for flygekontroll skal koordineres,
18. «overføringssted», et punkt på et luftfartøys flygevei der ansvaret for å yte lufttrafikkjenester overfor luftfartøyet overføres fra én ATC-enhet til den neste,
19. «koordineringsdata», data av interesse for det operasjonelle personalet i tilknytning til prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering,
20. «flygenivå ved overføring», ved horisontal flyging, det flygenivå som avtales under koordinering; ved opp- eller nedstigning ved koordineringspunktet, det klarerte flygenivå som luftfartøyet er på vei mot,
21. «aksepterende enhet» den flygekontrollenhet som skal overta kontrollen med et luftfartøy,
22. «koordineringspunkt» (heretter kalt «COP»), et punkt på eller ved grensen som brukes av ATC-enheter, og som det vises til i koordineringsprosedyrene,
23. «underrettet enhet», den ATC-enhet som har mottatt underretningen,
24. «korrelasjon», prosessen med å knytte reiseplandata til radarsporet for samme flyging,
25. «frigivelse», den hendelse der den flygeleder som overfører et luftfartøy, gir en flygeleder ved aksepterende enhet myndighet til å gi kontrollinstrukser til luftfartøyet, før det passerer overføringsstedet,
26. «tilgjengelighet», i hvilken grad et system eller en komponent er operasjonell og tilgjengelig når det er behov for det,
27. «pålitelighet», sannsynligheten for at anlegget på bakken drives innenfor angitte toleransegrenser.

Artikkel 3

Krav til samvirkingsevne og ytelse

1. Ytere av flysikringstjenester skal sikre at systemene som er nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og som benyttes i ACC-er, er i samsvar med de krav til samvirkingsevne og ytelse som er angitt i vedlegg I del A og B.

2. Ytere av flysikringstjenester som i sitt avtalebrev har angitt at de vil gjennomføre prosedyrene for underretning, innledende koordinering, ajourføring av koordinering, oppheving av koordinering, grunnleggende flygedata eller endring av grunnleggende flygedata mellom andre ATC-enheter enn ACC-er, skal sikre at systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) er i samsvar med de krav til samvirkingsevne og ytelse som er angitt i vedlegg I del A og B.

3. Ytere av flysikringstjenester som i sitt avtalebrev har angitt at de vil gjennomføre prosedyrene for underretning og koordinering før avgang, frekvensendring eller overgang til manuelt styrt kommunikasjon, skal sikre at systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) oppfyller de krav til samvirkingsevne og ytelse som er gjengitt i vedlegg I del A og C.

4. Medlemsstatene skal sikre at systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) er i samsvar med de krav til samvirkingsevne og ytelse som er angitt i vedlegg I del A og B med hensyn til prosedyrer for grunnleggende flygedata og for endring av grunnleggende flygedata.

5. Når enheter for lufttrafikkjenester og militære kontrollenheter blant sine systemer nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) har gjennomført prosedyrene for underretning om planlagt passering, anmodning om klarering av passering, motforslag om passering eller oppheving av passering, skal medlemsstatene sikre at disse systemene er i samsvar med de krav til samvirkingsevne og ytelse som er angitt i vedlegg I del A og C.

Artikkel 4

Krav til tjenestekvalitet

1. Ytere av flysikringstjenester skal sikre at systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) er i samsvar med de krav til tjenestekvalitet som er angitt i vedlegg II.

2. Medlemsstatene skal sikre at systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) er i samsvar med de krav til tjenestekvalitet som er angitt i vedlegg II.

Artikkel 5

Tilknyttede prosedyrer

1. For en flyging som er gjenstand for innledende koordinering, skal de avtalte overføringsvilkårene være

operasjonelt bindende for begge ATC-enheter, med mindre koordineringen oppheves eller ajourføres.

2. For en flyging som er gjenstand for ajourføring av koordinering, skal de avtalte overføringsvilkårene for en flyging være operasjonelt bindende for begge ATC-enheter, med mindre koordineringen oppheves eller vilkårene ajourføres ytterligere.

3. Dersom avslutningen av ajourføringen eller opphevingen av koordineringen ikke bekreftes i samsvar med gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal overførende enhet innlede verbal koordinering.

Artikkel 6

Sikkerhetskrav

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at de berørte parter foretar en sikkerhetsvurdering, herunder fareidentifikasjon, risikovurdering og risikoreduksjon, før enhver endring av eksisterende automatiske systemer for utveksling av flygedata som omfattes av denne forordning, eller innføring av nye systemer.

Ved denne sikkerhetsvurderingen skal det som et minstemål tas hensyn til sikkerhetskravene angitt i vedlegg III.

Artikkel 7

Komponentenes samsvar eller bruksegnethet

Før det utstedes en EF-erklæring om samsvar eller bruksegnethet etter artikkel 5 i forordning (EF) nr. 552/2004, skal produsentene av komponentene i systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) og b) vurdere komponentenes samsvar eller bruksegnethet i samsvar med kravene angitt i vedlegg IV del A.

Artikkel 8

Systemverifikasjon

1. Ytere av flysikringstjenester som kan påvise at de oppfyller vilkårene i vedlegg V, skal foreta en verifikasjon av systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a) i samsvar med kravene angitt i vedlegg IV del B.

2. Ytere av flysikringstjenester som ikke kan påvise at de oppfyller vilkårene i vedlegg V, skal gi et meldt organ i oppdrag å verifisere systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav a). Denne verifikasjonen skal foretas i samsvar med kravene i vedlegg IV del C.

3. Medlemsstatene skal sikre at verifikasjonen av systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 bokstav b) påviser disse systemenes samsvar med denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet.

*Artikkel 9***Overholdelse av bestemmelser**

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av bestemmelsene i denne forordning.

*Artikkel 10***Overgangsordninger**

1. Overgangsordningene fastsatt i artikkel 10 nr. 1 i forordning (EF) nr. 552/2004 får anvendelse på systemene i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring (heretter kalt «EATMN») nevnt i artikkel 1 nr. 2 fra denne forordnings ikrafttredelse når det gjelder prosedyrene for underretning og innledende koordinering.

De får anvendelse på EATMN-systemene fra 1. januar 2009 når det gjelder prosedyrene for ajourføring av koordinering, oppheving av koordinering, grunnleggende flygedata og endring av grunnleggende flygedata.

2. Overgangsbestemmelsene fastsatt i artikkel 10 nr. 2 i forordning (EF) nr. 552/2004 får anvendelse på systemene nevnt i artikkel 1 nr. 2 fra 31. desember 2012.

*Artikkel 11***Ikrafttredelse**

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2009 for alle EATMN-systemer nevnt i artikkel 1 nr. 2 når det gjelder prosedyrene for ajourføring av koordinering, oppheving av koordinering, grunnleggende flygedata og endring av grunnleggende flygedata.

Den får anvendelse fra 31. desember 2012 for alle EATMN-systemer nevnt i artikkel 1 nr. 2 som er i drift på nevnte dato.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 6. juli 2006.

For Kommisjonen
Jacques BARROT
Visepresident

*VEDLEGG I***Krav til samvirkningsevne og ytelse**

(nevnt i artikkel 3)

DEL A: ALMINNELIGE KRAV

1. SYSTEMKRAV

- 1.1. Systemet skal gi all den informasjon som kreves for å vise, behandle og ordne systeminformasjonen som utveksles i de angitte prosedyrene.
- 1.2. Systemet skal automatisk kunne motta, lagre, behandle, trekke ut og levere for visning samt overføre flygeinformasjon som er relevant for prosedyrene for underretning, koordinering, overføring og sivil-militær koordinering.
- 1.3. Systemet skal sende ut et varsel når det oppdages feil eller andre avvik i informasjonsutvekslingen.
- 1.4. Systemet skal kunne sende ut varsler som gjelder informasjonsutveksling til relevante arbeidsstasjoner.
- 1.5. Systemet skal gi ATC-personalet mulighet til å endre flygeinformasjon som er relevant for prosedyrene.
- 1.6. Systemet skal kunne gi ATC-personalet informasjon om status for relevante prosedyrer for utveksling av systeminformasjon.

2. REGISTRERING AV DATA FRA UTVEKSLINGEN AV SYSTEMINFORMASJON

- 2.1. Data fra utvekslingen av systeminformasjon skal registreres av yteren av flysikringstjenester på en slik måte at det er mulig å gjenfinne og vise de registrerte dataene.

DEL B: KRAV TIL OBLIGATORISKE PROSEDYRER SOM STØTTES AV UTVEKSLINGEN AV SYSTEMINFORMASJON

1. UNDERRETNING

1.1. Berørt flygeinformasjon

1.1.1. Underretningen skal minst omfatte følgende informasjon:

- identifikasjon av luftfartøyet,
- SSR-modus og -kode (dersom de foreligger),
- avgangsflyplass,
- beregningsdata,
- bestemmelseslufthavn,
- antall og type luftfartøyer,
- type flyging,
- utstyrets kapasitet og status.

1.1.2. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» skal minst omfatte kapasitet for å håndtere redusert minste vertikal atskillelse (heretter kalt «RVSM») og kapasitet for en kanalavstand på 8,33 kHz.

1.1.3. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» kan inneholde andre elementer, i samsvar med avtalebrevene.

1.2. Gjennomføringsregler

1.2.1. Underretningsprosedyren skal utføres minst én gang for hver aktuelle flyging som er planlagt å krysse grensen, med mindre flygingen er gjenstand for en prosedyre for underretning og koordinering før avgang.

1.2.2. Kriteriene for å omfattes av en underretning om flyginger over grensen skal være i samsvar med avtalebrevene.

- 1.2.3. Når underrettingsprosedyren ikke kan utføres innen et gjensidig avtalt tidspunkt før den innledende koordineringen, skal den integreres i prosedyren for innledende koordinering.
- 1.2.4. Dersom underrettingsprosedyren utføres, skal den utføres før prosedyren for innledende koordinering.
- 1.2.5. Underrettingsprosessen skal gjentas hver gang det skjer en endring i noen av følgende data for prosedyren for innledende koordinering:
- koordineringspunkt,
 - forventet SSR-kode ved overføringsstedet,
 - bestemmelseslufthavn,
 - typen luftfartøy,
 - utstyrets kapasitet og status.
- 1.2.6. Dersom det fastslås avvik mellom de overførte dataene og tilsvarende data i det mottakende systemet, eller dersom slik informasjon ikke er tilgjengelig, slik at det blir behov for korrigerende tiltak ved mottak av dataene for den innledende koordineringen, skal avviket oversendes en passende arbeidsstasjon for oppklaring.
- 1.3. Tidskriteriene for start av underrettingsprosedyren
- 1.3.1. Underrettingsprosedyren skal startes et antall minutter, bestemt etter en fastsatt parameter, før beregnet tid for passering av koordineringspunktet.
- 1.3.2. Underrettingsparameteren/(-parametrene) skal inkluderes i avtalebrevene mellom berørte ATC-enheter.
- 1.3.3. Underrettingsparameteren/(-parametrene) kan defineres særskilt for hvert av koordineringspunktene.
2. INNLEDENDE KOORDINERING
- 2.1. Berørt flygeinformasjon
- 2.1.1. Den innledende koordineringen skal minst omfatte følgende informasjon:
- identifikasjon av luftfartøyet,
 - SSR-modus og -kode,
 - avgangsflyplass,
 - beregningsdata,
 - bestemmelseslufthavn,
 - antall og type luftfartøyer,
 - type flyging,
 - utstyrets kapasitet og status.
- 2.1.2. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» skal minst omfatte kapasitet for å håndtere RVSM og 8,33 kHz.
- 2.1.3. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» kan omfatte andre elementer, etter gjensidig avtale i avtalebrevene.

- 2.2. Gjennomføringsregler
- 2.2.1. Den innledende koordineringsprosedyren skal utføres for alle aktuelle flyginger som er planlagt å krysse grensen.
- 2.2.2. Kriteriene for å omfattes av innledende koordinering av flyginger over grensen skal være i samsvar med avtalebrevene.
- 2.2.3. Med mindre prosedyren for innledende koordinering allerede er startet manuelt, skal den startes automatisk ved
- et gjensidig avtalt tidsrom, bestemt etter en fastsatt parameter, før beregnet tid for passering av koordineringspunktet, eller
 - det tidspunkt da flygingen har nådd en gjensidig avtalt avstand fra koordineringspunktet,
- i samsvar med avtalebrevene.
- 2.2.4. Prosedyren for innledende koordinering for en flyging skal utføres bare én gang, med mindre prosedyren for oppheving av koordinering startes.
- 2.2.5. Etter oppheving av en koordinering kan prosedyren for innledende koordinering startes på nytt med samme enhet.
- 2.2.6. Avslutning av prosedyren for innledende koordinering, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til overførende enhet; flygingen anses deretter som «koordinert».
- 2.2.7. Dersom avslutningen av prosedyren for innledende koordinering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det sendes et varsel til den arbeidsstasjon ved overførende enhet som har ansvaret for koordineringen av flygingen.
- 2.2.8. Informasjonen om innledende koordinering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos mottakende enhet.
3. AJOURFØRING AV KOORDINERING
- 3.1. Berørt flygeinformasjon
- 3.1.1. Det skal sikres at prosedyren for ajourføring av koordinering knyttes til den tidligere koordinerte flygingen.
- 3.1.2. Ajourføring av koordinering skal gi følgende flygeinformasjon dersom det har vært endringer i informasjonen:
- SSR-modus og -kode,
 - beregnet tid og flygenivå,
 - utstyrets kapasitet og status.
- 3.1.3. Dersom det er gjensidig avtalt, skal ajourføringen av koordineringsdata gi følgende elementer, dersom de er blitt endret:
- koordineringspunkt,
 - rute.
- 3.2. Gjennomføringsregler
- 3.2.1. Prosedyren for ajourføring av koordinering kan utføres én eller flere ganger hos den enhet flygingen koordineres med.
- 3.2.2. Prosedyren for ajourføring av koordinering skal utføres når
- det beregnede tidspunktet for passering av koordineringspunktet avviker fra det som tidligere er angitt, med mer enn en gjensidig avtalt verdi,
 - overføringsnivået eller -nivåene, SSR-koden eller utstyrets kapasitet og status avviker fra det som tidligere er angitt.

- 3.2.3. Dersom det er gjensidig avtalt, skal prosedyren for ajourføring av koordinering utføres ved endring av følgende:
- koordineringspunkt,
 - flygerute.
- 3.2.4. Fullføring av prosedyren for ajourføring av koordinering, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til overførende enhet.
- 3.2.5. Dersom fullføring av prosedyren for ajourføring av koordinering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den arbeidsstasjon hos overførende enhet som har ansvaret for koordineringen av flygingen.
- 3.2.6. Prosedyren for ajourføring av koordinering skal utføres umiddelbart etter at relevante data er innlagt eller er ajourført.
- 3.2.7. Ajourføring av koordineringsprosedyren skal opphøre når flygingen har nådd gjensidig avtalt tidspunkt/avstand fra overføringsstedet i samsvar med avtalebrevene.
- 3.2.8. Informasjon om ajourføring av koordinering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos mottakende enhet.
4. OPPHEVING AV KOORDINERING
- 4.1. Berørt flygeinformasjon
- 4.1.1. Det skal sikres at prosedyren for oppheving av koordinering knyttes til den tidligere underrettnings- eller koordineringsprosedyren som oppheves.
- 4.2. Gjennomføringsregler
- 4.2.1. Prosedyren for oppheving av koordinering med vedkommende enhet skal finne sted for en koordinert flyging når
- enheten ikke lenger er neste enhet i koordineringssekvensen,
 - reiseplanen annulleres hos overførende enhet, og koordineringen ikke lenger er relevant,
 - informasjon om oppheving av koordinering for flygingen mottas fra forrige enhet.
- 4.2.2. Prosedyren for oppheving av koordinering med vedkommende enhet kan finne sted for en underrettet flyging når
- enheten ikke lenger er neste enhet i koordineringssekvensen,
 - reiseplanen annulleres hos overførende enhet og koordineringen ikke lenger er relevant,
 - informasjon om annullering av koordineringen for flygingen mottas fra forrige enhet,
 - flygingen forsinkes underveis og en ajourført beregning ikke kan fastlegges automatisk.
- 4.2.3. Fullføring av prosedyren for annullering av koordinering, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til overførende enhet.
- 4.2.4. Dersom fullføring av prosedyren for annullering av koordinering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den arbeidsstasjon hos overførende enhet som har ansvaret for koordineringen av flygingen.
- 4.2.5. Informasjon om annullering av koordinering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos underrettet enhet eller hos den enhet med hvilken koordineringen ble avbrutt.

5. GRUNNLEGGENDE FLYGEDATA
 - 5.1. Berørt flygeinformasjon
 - 5.1.1. Prosedyren for grunnleggende flygedata skal minst omfatte følgende informasjonselementer:
 - identifikasjon av luftfartøyet,
 - SSR-modus og -kode.
 - 5.1.2. All tilleggsinformasjon som gis i tilknytning til prosedyren for grunnleggende flygedata skal være gjenstand for en gjensidig avtale.
 - 5.2. Gjennomføringsregler
 - 5.2.1. Prosedyren for grunnleggende flygedata skal utføres automatisk for hver aktuell flyging.
 - 5.2.2. Kriteriene for å omfattes av grunnleggende flygedata skal være i samsvar med avtalebrevene.
 - 5.2.3. Fullføring av prosedyren for grunnleggende flygedata, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til enheten som leverer dataene.
 - 5.2.4. Dersom fullføring av prosedyren for grunnleggende flygedata ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjonen hos enheten som gir opplysningene.
6. AJOURFØRING AV GRUNNLEGGENDE FLYGEDATA
 - 6.1. Berørt flygeinformasjon
 - 6.1.1. Det skal sikres at prosedyren for ajourføring av grunnleggende flygedata knyttes til den flyging som tidligere var gjenstand for en prosedyre for grunnleggende flygedata.
 - 6.1.2. All øvrig informasjon som gjelder prosedyren for ajourføring av grunnleggende flygedata, og tilknyttede kriterier for gjennomføring av den, skal være gjenstand for en gjensidig avtale.
 - 6.2. Gjennomføringsregler
 - 6.2.1. En prosedyre for ajourføring av grunnleggende flygedata skal finne sted bare for en flyging som det tidligere er gitt underretning om ved en prosedyre for grunnleggende flygedata.
 - 6.2.2. En prosedyre for ajourføring av grunnleggende flygedata skal innledes automatisk i samsvar med gjensidig avtalte kriterier.
 - 6.2.3. Fullføring av prosedyren for ajourføring av grunnleggende flygedata, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til enheten som leverer dataene.
 - 6.2.4. Dersom fullføring av prosedyren for ajourføring av grunnleggende flygedata ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som leverer dataene.
 - 6.2.5. Informasjon som gjelder ajourføring av grunnleggende flygedata skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos mottakende enhet.

DEL C: KRAV TIL VALGFRIE PROSEDYRER SOM STØTTES AV UTVEKSLINGEN AV SYSTEMINFORMASJON

1. UNDERRETNING OG KOORDINERING FØR AVGANG
 - 1.1. Berørt flygeinformasjon
 - 1.1.1. Prosedyren for underretning og koordinering før avgang skal minst omfatte følgende informasjon:
 - identifikasjon av luftfartøyet,
 - SSR-modus og -kode (dersom de foreligger),
 - avgangsflyplass,
 - beregnet avgangstid eller beregningsdata, etter gjensidig avtale,

- bestemmelseslufthavn,
 - antall og type luftfartøyer.
- 1.1.2. Prosedyren for underretning og koordinering før avgang fra en kontrollenhet for terminalområde (TMA) eller en ACC skal inneholde følgende informasjon:
- typen flyging,
 - utstyrets kapasitet og status.
- 1.1.3. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» skal minst omfatte kapasitet for å håndtere RVSM og 8,33 kHz.
- 1.1.4. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» kan inneholde andre elementer, etter gjensidig avtale i avtalebrevene.
- 1.2. Gjennomføringsregler
- 1.2.1. Prosedyren for underretning og koordinering før avgang skal utføres én eller flere ganger for hver aktuell flyging som er planlagt å krysse grensene når flygetiden fra avgang til koordineringspunktet ikke er tilstrekkelig til at prosedyren for innledende koordinering eller underretning kan utføres.
- 1.2.2. Kvalifiseringskriteriene for underretning og koordinering før avgang av flyginger over grensen skal være i samsvar med avtalebrevene.
- 1.2.3. Prosedyren for underretning og koordinering før avgang skal utføres på nytt hver gang det er en endring i et element i dataene for den foregående prosedyren for underretning og koordinering før avgang.
- 1.2.4. Fullføring av prosedyren for underretning og koordinering før avgang, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til overførende enhet.
- 1.2.5. Dersom fullføring av prosedyren for underretning og koordinering før avgang ikke bekreftes i samsvar med gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den arbeidsstasjonen som er ansvarlig for underretningen/koordineringen av flygingen hos overførende enhet.
- 1.2.6. Informasjonen om underretning og koordinering før avgang skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos underrettet enhet.
2. FREKVENSENDRING
- 2.1. Berørt flygeinformasjon
- 2.1.1. Prosedyren for frekvensendring skal minst omfatte følgende informasjon:
- identifikasjon av luftfartøyet.
- 2.1.2. Prosedyren for frekvensendring skal omfatte følgende informasjonselementer, dersom de er tilgjengelige:
- angivelse av frigivelse,
 - klarert flygenivå,
 - tildelt kurs/bane eller direkte klarering,
 - tildelt hastighet,
 - tildelt opp- eller nedstigningshastighet.
- 2.1.3. Dersom det er gjensidig avtalt, skal dataene for frekvensendring inneholde følgende elementer:
- aktuell posisjon i banen,
 - tildelt frekvens.

- 2.2. Gjennomføringsregler
 - 2.2.1. Prosedyren for frekvensendring skal startes manuelt av overførende flygeleder.
 - 2.2.2. Fullføring av prosedyren for frekvensendring, herunder bekreftelse fra mottakende enhet, skal formidles til overførende ATC-enhet.
 - 2.2.3. Dersom fullføring av prosedyren for frekvensendring ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos overførende ATC-enhet.
 - 2.2.4. Informasjonen om frekvensendring skal umiddelbart gjøres tilgjengelig for mottakende flygeleder.
3. OVERGANG TIL MANUELT STYRT KOMMUNIKASJON
 - 3.1. Berørt flygeinformasjon
 - 3.1.1. Informasjonen som gjelder prosedyren for overgang til manuelt styrt kommunikasjon, skal minst omfatte identifikasjon av luftfartøyet.
 - 3.2. Gjennomføringsregler
 - 3.2.1. Prosedyren for overgang til manuelt styrt kommunikasjon skal startes av aksepterende enhet når kommunikasjonen er opprettet.
 - 3.2.2. Fullføring av prosedyren for overgang til manuelt styrt kommunikasjon, herunder bekreftelse fra overførende enhet, skal formidles til mottakende ATC-enhet.
 - 3.2.3. Dersom fullføring av prosedyren for overgang til manuelt styrt kommunikasjon ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos mottakende ATC-enhet.
 - 3.2.4. Informasjon om overgang til manuelt styrt kommunikasjon skal umiddelbart oversendes flygelederen hos overførende enhet.
4. UNDERRETNING OM PLANLAGT PASSERING
 - 4.1. Berørt flygeinformasjon
 - 4.1.1. Prosedyren for underretning om planlagt passering skal minst omfatte følgende informasjonselementer:
 - identifikasjon av luftfartøyet,
 - SSR-modus og -kode,
 - antall og type luftfartøyer,
 - identifikasjon for ansvarlig sektor,
 - passeringsrute, herunder beregnede tider og flygenivåer for hvert punkt på ruten.
 - 4.2. Gjennomføringsregler
 - 4.2.1. Prosedyren for underretning om planlagt passering skal startes manuelt ved flygelederen, eller automatisk som beskrevet i avtalebrevene.
 - 4.2.2. Fullføring av prosedyren for underretning om planlagt passering, herunder bekreftelse fra underrettet enhet, skal formidles til underrettende enhet.
 - 4.2.3. Dersom fullføring av prosedyren for underretning om planlagt passering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel hos underrettende enhet.
 - 4.2.4. Informasjon om underretningen om planlagt passering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos underrettet enhet.

5. ANMODNING OM KLARERING AV PASSERING
 - 5.1. Berørt flygeinformasjon
 - 5.1.1. Informasjonen som omfattes av anmodningen om klarering av passering, skal minst omfatte følgende elementer:
 - identifikasjon av luftfartøyet,
 - SSR-modus og -kode,
 - antall og type luftfartøyer,
 - identifikasjon for ansvarlig sektor,
 - passeringsruten, herunder beregnede tider og flygenivåer for hvert punkt på ruten.
 - 5.1.2. Dersom det er gjensidig avtalt skal en anmodning om klarering av passering omfatte informasjon om utstyrets kapasitet og status.
 - 5.1.3. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» skal minst omfatte kapasitet for å håndtere RVSM.
 - 5.1.4. Informasjonen om «utstyrets kapasitet og status» kan inneholde andre elementer, etter gjensidig avtale.
 - 5.2. Gjennomføringsregler
 - 5.2.1. Anmodningen om klarering av passering skal startes på flygelederens initiativ, i samsvar med vilkårene angitt i avtalebrevene.
 - 5.2.2. Fullføring av prosedyren for anmodning om klarering av passering, herunder bekreftelse fra enheten som mottar anmodningen, skal formidles til anmodende enhet.
 - 5.2.3. Dersom fullføring av prosedyren for anmodning om klarering av passering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos anmodende enhet.
 - 5.2.4. Informasjonen om anmodningen om klarering av passering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som mottar anmodningen.
 - 5.3. Operasjonelt svar
 - 5.3.1. En prosedyre for anmodning om klarering av passering skal besvares ved
 - aksept av foreslåtte detaljer for rute/luftromspassering, eller
 - et motforslag med andre detaljer for rute/luftromspassering som angitt i nr. 6 nedenfor, eller
 - avslag på forslaget om detaljer for rute/luftromspassering.
 - 5.3.2. Dersom et operasjonelt svar ikke mottas innen et gjensidig avtalt tidsrom, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos anmodende enhet.
6. MOTFORSLAG OM PASSERING
 - 6.1. Berørt flygeinformasjon
 - 6.1.1. Prosedyren for motforslaget om passering skal sikre tilknytning til flygingen som tidligere var gjenstand for koordinering.
 - 6.1.2. Prosedyren for motforslaget om passering skal minst omfatte følgende informasjonselementer:
 - identifikasjon av luftfartøyet,
 - passeringsruten, herunder beregnede tider og flygenivåer for hvert punkt på ruten.

- 6.2. Gjennomføringsregler
- 6.2.1. Motforslaget skal omfatte angivelse av et nytt flygenivå og/eller en ny rute.
- 6.2.2. Fullføring av prosedyren for motforslag om passering, herunder bekreftelse fra opprinnelig anmodende enhet, skal formidles til enheten som framsetter motforslaget.
- 6.2.3. Dersom fullføring av prosedyren for motforslag om passering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som framsetter motforslaget.
- 6.2.4. Informasjonen om motforslaget om passering skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som framsatte den opprinnelige anmodningen.
- 6.3. Operasjonelt svar
- 6.3.1. Bekreftelse på at informasjonen om motforslag om passering er behandlet hos enheten som framsatte den opprinnelige anmodningen, skal følges av et operasjonelt svar fra denne enheten.
- 6.3.2. Det operasjonelle svaret på et motforslag om passering skal være godkjenning eller avslag.
- 6.3.3. Dersom det ikke er mottatt et operasjonelt svar innen et gjensidig avtalt tidsrom, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som framsetter motforslaget.
7. OPPHEVING AV PASSERING
- 7.1. Berørt flygeinformasjon
- 7.1.1. Prosedyren for oppheving av passering skal sikre tilknytning til den tidligere prosedyren for underretning eller koordinering som blir opphevet.
- 7.2. Gjennomføringsregler
- 7.2.1. En prosedyre for oppheving av passering skal startes av enheten som har ansvar for flygingen, når ett av følgende tilfeller inntreffer:
- flygingen som det tidligere er gitt underretning om ved en prosedyre for grunnleggende flygedata, vil likevel ikke komme inn i luftrommet til den underrettede enheten, eller er ikke lenger av interesse for den underrettede enheten,
 - passeringen vil ikke finne sted på den ruten som er angitt i underretningen om passering,
 - passeringen vil ikke finne sted etter vilkårene som det forhandles om eller etter vilkårene som er avtalt etter en dialog om luftromspassering.
- 7.2.2. En prosedyre for oppheving av passering skal utløses automatisk eller manuelt av en flygeleder, i samsvar med avtalebrevene.
- 7.2.3. Fullføring av prosedyren for oppheving av passering, herunder bekreftelse fra underrettet/anmodet enhet, skal formidles til enheten som foretar opphevingen.
- 7.2.4. Dersom fullføring av prosedyren for oppheving av passering ikke bekreftes etter gjeldende tjenestekvalitetskrav, skal det komme et varsel ved den relevante arbeidsstasjon hos enheten som foretar opphevingen.
- 7.2.5. Informasjonen om oppheving av passeringen skal gjøres tilgjengelig ved den relevante arbeidsstasjon hos underrettet/anmodet enhet.
-

*VEDLEGG II***Krav til tjenestekvalitet****(nevnt i artikkel 4)**

1. Tilgjengelighet, pålitelighet, datasikkerhet og dataintegritet
 - 1.1. Innretningene for utveksling av systeminformasjon skal være tilgjengelig i det tidsrom enheten er operativ.
 - 1.2. Eventuelle planlagte perioder med unyttbar tid skal avtales gjensidig mellom de to berørte enheter.
 - 1.3. Påliteligheten til en forbindelse for utveksling av systeminformasjon skal være minst 99,86 %.
 - 1.4. Integriteten og sikkerheten til informasjonen som utveksles ved hjelp av innretningene for utveksling av systeminformasjon skal sikres på et hensiktsmessig nivå i samsvar med anerkjent praksis.
2. Behandlingstider
 - 2.1. Behandlingstiden er tidsrommet mellom starten av prosedyren og tidspunktet da den nødvendige bekreftelse er tilgjengelig hos enheten som startet prosedyren.
 - 2.2. Behandlingstidene omfatter ikke operasjonelle svar når disse kreves.
 - 2.3. Lengste behandlingstid før et varsel vises, skal avtales gjensidig.

*VEDLEGG III***Sikkerhetskrav****(nevnt i artikkel 6)**

1. Gjennomføringen av utveksling av systeminformasjon og forbindelsene for bakke til bakke-talekommunikasjon skal i den grad det er praktisk mulig, utelukke muligheten for samtidig svikt.
2. De krav til samvirkingsevne og ytelse som er fastsatt i nr. 3.2.4, 3.2.5, 4.2.3, 4.2.4, 5.2.3, 5.2.4, 6.2.3 og 6.2.4 i vedlegg I del B, skal også anses som sikkerhetskrav.
3. Ved ajourføring av prosedyrene for koordinering, oppheving av koordinering, grunnleggende flygedata og endring av grunnleggende flygedata skal tjenestekvalitetskravene angitt i vedlegg II også anses som sikkerhetskrav.

VEDLEGG IV

DEL A: KRAV TIL VURDERING AV SAMSVAR ELLER BRUKSEGNETHET FOR KOMPONENTENE NEVNT I ARTIKKEL 7

1. Verifikasjonen skal vise at komponentene er i samsvar med denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet, eller deres bruksegnethet ved drift i prøvingsmiljøet.
2. Produsenten skal ha ansvar for arbeidet med samsvarsvurderingen, og skal særlig
 - bestemme et egnet prøvingsmiljø,
 - verifisere at prøvingsplanen beskriver komponentene i prøvingsmiljøet,
 - verifisere at prøvingsplanen omfatter alle relevante krav,
 - sikre sammenhengen mellom og kvaliteten til de tekniske dataene og prøvingsplanen,
 - planlegge gjennomføringen av prøvingen, personalressursene, installasjonen og konfigurasjonen av prøvingsplattformen,
 - utføre inspeksjoner og prøvinger som angitt i prøvingsplanen,
 - utarbeide rapporten med resultatene av inspeksjonene og prøvingene.
3. Produsenten skal sikre at de komponentene i prøvingsmiljøet som benyttes ved utveksling av informasjon i prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering, oppfyller denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet.
4. Når verifikasjonen av samsvar eller bruksegnethet er fullført, skal produsenten på eget ansvar utarbeide EF-erklæringen om samsvar eller bruksegnethet, der særlig de krav i denne forordning som komponenten oppfyller samt tilhørende bruksvilkår i henhold til vedlegg III punkt 3 i samvirkingsforordningen, angis.

DEL B: KRAV TIL VERIFIKASJON AV SYSTEMENE NEVNT I ARTIKKEL 8 NR. 1

1. Verifikasjonen av systemene skal vise at disse systemene er i samsvar med denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet i et simulert miljø som gjenspeiler de operasjonelle vilkårene til disse systemene.
2. Verifikasjonen av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering skal utføres i samsvar med hensiktsmessig og anerkjent praksis for prøving.
3. Prøvingsverktøyene for verifikasjon av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering skal ha hensiktsmessig funksjonalitet.
4. Verifikasjonen av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering, skal resultere i de elementene i de tekniske dataene som kreves i henhold til vedlegg IV punkt 3 i samvirkingsforordningen samt følgende elementer:
 - beskrivelse av gjennomføringen,
 - en rapport om de inspeksjoner og prøvinger som er gjennomført for systemene tas i bruk.

5. Yteren av flysikringstjenester skal ha ansvar for verifikasjonsarbeidet, og skal særlig
 - bestemme et egnet simulert operasjonelt miljø og teknisk miljø som gjenspeiler det virkelige operasjonelle miljøet,
 - verifisere at prøvingsplanen beskriver integrasjonen av informasjonsutvekslingens forløp som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering i systemet som prøves i et simulert operasjonelt miljø og teknisk miljø,
 - verifisere at prøvingsplanen omfatter samtlige krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet i denne forordning,
 - sikre sammenheng og kvalitet i de tekniske dataene og prøvingsplanen,
 - planlegge organiseringen av prøvingen, personalressursene, installasjonen og konfigurasjonen av prøvingsplattformen,
 - utføre inspeksjoner og prøvinger som angitt i prøvingsplanen,
 - utarbeide rapporten som presenterer resultatene av inspeksjonene og prøvingene.
6. Yteren av flysikringstjenester skal sikre at informasjonsutvekslingen som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering som er integrert i systemer som drives i et simulert operasjonelt miljø, oppfyller denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet.
7. Når samsvar er verifisert, skal yteren av flysikringstjenester utarbeide en EF-verifiseringserklæring for systemet og framlegge den for den nasjonale tilsynsmyndigheten sammen med de tekniske dataene som påkrevd etter artikkel 6 i samvirkingsforordningen.

DEL C: KRAV TIL VERIFIKASJONEN AV SYSTEMENE NEVNT I ARTIKKEL 8 NR. 2

1. Systemverifikasjonen skal vise at disse systemene er i samsvar med denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet i et simulert miljø som gjenspeiler disse systemenes operasjonelle vilkår.
2. Verifikasjonen av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering skal utføres i samsvar med hensiktsmessig og anerkjent praksis for prøving.
3. Prøvingsverktøyene for verifikasjon av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering skal ha relevant funksjonalitet.
4. Verifikasjonen av systemene for informasjonsutveksling som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering, skal resultere i de elementene i de tekniske dataene som kreves i henhold til vedlegg IV punkt 3 i samvirkingsforordningen samt følgende elementer:
 - beskrivelse av gjennomføringen,
 - en rapport om de inspeksjoner og prøvinger som er gjennomført for systemene tas i bruk.

5. Yteren av flysikringstjenester skal bestemme et egnet simulert operasjonelt miljø og teknisk miljø som gjenspeiler det virkelige operasjonelle miljøet, og skal la et meldt organ utføre verifikasjonsarbeidet.
 6. Det meldte organet skal ha ansvar for verifikasjonsarbeidet, og skal særlig
 - verifisere at prøvingsplanen beskriver integrasjonen av informasjonsutvekslingen som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering i systemet som prøves i et simulert operasjonelt og teknisk miljø,
 - verifisere at prøvingsplanen omfatter samtlige krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet i denne forordning,
 - sikre sammenheng og kvalitet i de tekniske dataene og prøvingsplanen,
 - planlegge organiseringen av prøvingen, personalressursene, installasjonen og konfigurasjonen av prøvingsplattformen,
 - utføre inspeksjoner og prøvinger som angitt i prøvingsplanen,
 - utarbeide rapporten som presenterer resultatene av inspeksjonene og prøvingene.
 7. Det meldte organet skal sikre at informasjonsutvekslingen som støtter prosedyrene for underretning, koordinering og overføring av flyginger samt prosedyren for sivil-militær koordinering, som er integrert i systemer som drives i et simulert operasjonelt miljø, oppfyller denne forordnings krav til samvirkingsevne og ytelse, tjenestekvalitet og sikkerhet.
 8. Når samsvaret er verifisert, skal det meldte organet utarbeide et samsvarssertifikat for oppgavene det har utført.
 9. Deretter skal yteren av flysikringstjenester utarbeide en EF-verifiseringserklæring for systemet og framlegge den for den nasjonale tilsynsmyndigheten sammen med de tekniske dataene som påkrevd etter artikkel 6 i samvirkingsforordningen.
-

*VEDLEGG V***Vilkårene nevnt i artikkel 8**

1. Yteren av flysikringstjenester skal ha interne framgangsmåter for rapportering som sikrer og viser at vurderingene i verifikasjonsarbeidet er gjort på en upartisk og uavhengig måte.
 2. Yteren av flysikringstjenester skal sikre at personalet som deltar i verifikasjonsarbeidet, utfører sine oppgaver med størst mulig faglig integritet og størst mulig teknisk kompetanse, og ikke er utsatt for press eller tilskyndelse, særlig av økonomisk art, som kan påvirke deres vurdering eller resultatene av deres undersøkelser, særlig fra personer eller grupper som berøres av resultatene av kontrollene.
 3. Yteren av flysikringstjenester skal sikre at personalet som deltar i verifikasjonsarbeidet, har tilgang til utstyr som gjør dem i stand til å utføre de nødvendige kontroller korrekt.
 4. Yteren av flysikringstjenester skal sikre at personalet som deltar i verifikasjonsarbeidet, har god teknisk og yrkesrettet opplæring, tilfredsstillende kjennskap til kravene til det verifikasjonsarbeidet de skal utføre, tilstrekkelig erfaring fra slikt arbeid og den nødvendige evne til å utarbeide de erklæringer, foreta de registreringer og utarbeide de rapporter som viser at verifikasjonsarbeidet er utført.
 5. Yteren av flysikringstjenester skal sikre at personalet som deltar i verifikasjonsarbeidet, er i stand til å utføre sine oppgaver på en upartisk måte. Deres betaling skal ikke avhenge av antallet kontroller som utføres, eller av resultatene.
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 1033/2006**2009/EØS/65/08**

av 4. juli 2006

om fastsettelse av krav til prosedyrene for reiseplaner i førflygingsfasen for Det felles europeiske luftrom(*)KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —rådsforordning (EF) nr. 551/2004 av 10. mars 2004 om
organisering og bruk av Det felles europeiske luftrom⁽³⁾.under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 552/2004 av 10. mars 2004 om samvirkingsevnen i Det
europeiske nett for lufttrafikkstyring (samvirkingsforordningen)
⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1,under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning
(EF) nr. 549/2004 av 10. mars 2004 om fastsettelse av
rammereglene for opprettelse av et felles europeisk luftrom
(rammeforordningen)⁽²⁾, særlig artikkel 8 nr. 2, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det er i en rekke undersøkelser foretatt av Kommisjonen og
Den europeiske organisasjon for flysikring (Eurocontrol)
påvist betydelige avvik mellom reiseplandataene
som foreligger hos de parter som er ansvarlige for en
sikker gjennomføring av flyginger, særlig enheter for
lufttrafikkjenester, operatører og flygere. Slike avvik kan
påvirke sikkerheten og effektiviteten i Det europeiske
system for lufttrafikkstyring. Dessuten vil mer ensartede
reiseplandata bidra til sammenhengende drift, fremming
av nye driftsmodeller, særlig innenfor trafikkflytstyring,
og bedring av sikkerheten. Det bør derfor treffes egnede
tiltak for å redusere antallet avvik mellom reiseplandata.
- 2) Eurocontrol har i henhold til artikkel 8 nr. 1 i forordning
(EF) nr. 549/2004 fått i oppdrag å utarbeide krav
til reiseplaner i førflygingsfasen innenfor Det felles
europeiske luftrom. Denne forordning bygger på
rapporten av 17. mars 2005 som følge av oppdraget.
- 3) Denne forordnings geografiske virkeområde bør klart
bestemmes ved en henvisning til europaparlaments- og

- 4) Den internasjonale organisasjon for sivil luftfart (heretter
kalt «ICAO») har fastsatt framgangsmåter for innlevering,
godkjenning og distribusjon av reiseplaner, som bør settes
i kraft, slik at de kan anvendes på en ensartet måte i Det
felles europeiske luftrom. Framgangsmåtene bør suppleres
med bestemmelser som forplikter operatører, flygere,
enheter for lufttrafikkjenester og forskjellige avsendere
av reiseplaner til å sørge for at nøkkelementene i de
reiseplanene de har, forblir ensartede fram til avslutningen
av førflygingsfasen for flyginger hvis avgangssted ligger
innenfor det luftrom som omfattes av denne forordning.
Disse nøkkelementene bør fastsettes tydelig.
- 5) Det er under Eurocontrols myndighet etablert en
sentralisert tjeneste for behandling og distribusjon av
reiseplaner gjennom Det integrerte system for innledende
behandling av reiseplaner (Integrated Initial Flight Plan
Processing System, heretter kalt «IFPS»). Medlemsstatene
bør treffe de nødvendige tiltak for å sikre at IFPS
leverer informasjon som bidrar til enartethet mellom
reiseplanenes nøkkelementer.
- 6) Dersom IFPS ikke mottar noen reiseplan for flyginger
som kommer inn i luftrommet som omfattes av denne
forordning, fra tilgrensende luftrom, kan lignende farer
oppstå som dem som skyldes avvik mellom reiseplandata
som enheter for lufttrafikkjenester, operatører og flygere
har for flyginger hvis avgangssted ligger innenfor nevnte
luftrom. I slike tilfeller bør enheter for lufttrafikkjenester
stille de nødvendige flygedata til disposisjon for IFPS for
å forebygge disse farene.
- 7) For å opprettholde eller heve eksisterende nivåer for
driftssikkerhet bør medlemsstatene oppfordres til å sikre
at de berørte parter gjennomfører en sikkerhetsvurdering,
herunder fareidentifikasjon, risikovurdering og
risikoreduksjon.
- 8) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med
uttalelse fra Komiteen for det felles luftrom, nedsatt ved
artikkel 5 i forordning (EF) nr. 549/2004 —

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 186 av 7.7.2006, s. 46, er
omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 134/2006 av 27. oktober 2006
om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se EØS-tillegget til
Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 6.

⁽¹⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 26.

⁽²⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 96 av 31.3.2004, s. 20.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Formål og virkeområde

1. I denne forordning fastsettes krav til framgangsmåter for reiseplaner i førflygingsfasen for å sikre sammenheng mellom reiseplaner, standard reiseplaner og tilknyttede oppdateringsmeldinger mellom operatører, flygere og enheter for lufttrafikkjenester gjennom Det integrerte behandlingssystem for innledende behandling av reiseplaner, enten i tidsrommet før flygekontrollens første tildelte klarering av flyginger med avgangssted innenfor det luftrom som omfattes av denne forordning, eller for andre flyginger, i tidsrommet før flygingen når dette luftrommet.

2. Denne forordning får anvendelse på alle flyginger som skal gjennomføres eller gjennomføres som allmenn lufttrafikk i samsvar med gjeldende instrumentflygeregler innenfor luftrommet angitt i artikkel 1 nr. 3 i forordning (EF) nr. 551/2004.

3. Denne forordning får anvendelse på hver av følgende parter som er involvert i innleveringen, endringen, godkjenningen og distribusjonen av reiseplaner:

- a) operatører og agenter som handler på deres vegne,
- b) flygere og agenter som handler på deres vegne,
- c) enheter for lufttrafikkjenester som yter tjenester overfor allmenn lufttrafikk som opereres etter instrumentflygereglene.

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning får definisjonene fastsatt i forordning (EF) nr. 549/2004 anvendelse.

2. I tillegg til definisjonene nevnt i nr. 1 får følgende definisjoner anvendelse:

- 1. «reiseplan», informasjon som gis til enheter for lufttrafikkjenester med hensyn til en planlagt flyging eller del av en flyging for et luftfartøy,
- 2. «førflygingsfase», tidsrommet fra første innlevering av en reiseplan til første klarering fra en flygekontrollenhet,
- 3. «standard reiseplan», en reiseplan knyttet til en rekke hyppig gjentatte, regelmessig gjennomførte enkeltflyginger med identiske grunnleggende trekk, innlevert av en operatør for oppbevaring og gjentatt bruk hos enheter for lufttrafikkjenester,

- 4. «operatør», en person, en organisasjon eller et foretak som deltar i eller tilbyr seg å delta i driften av ett eller flere luftfartøyer,
- 5. «enhet for lufttrafikkjenester» (heretter kalt «ATS-enhet»), en sivil eller militær enhet som er ansvarlig for å yte lufttrafikkjenester,
- 6. «integrert system for innledende behandling av reiseplaner» (heretter kalt «IFPS»), et system innen Det europeiske nett for lufttrafikkstyring gjennom hvilket det ytes en sentralisert tjeneste for behandling og distribusjon av reiseplaner som har ansvar for mottak, validering og distribusjon av reiseplaner innenfor det luftrom som omfattes av denne forordning,
- 7. «klarering fra flygekontrollen» (heretter kalt «ATC-klarering»), en tillatelse for et luftfartøy til å fortsette under de vilkår som angis av en flygekontrollenhet,
- 8. «instrumentflygeregler», instrumentflygereglene i henhold til vedlegg 2⁽¹⁾ til Chicago-konvensjonen av 1944 om internasjonal sivil luftfart,
- 9. «flygekontrollenhet» (heretter kalt «ATC-enhet»), kontrollsentral, innflygingskontrollenhet eller kontrolltårn,
- 10. «en reiseplans nøkkelementer», følgende elementer i en reiseplan:
 - a) luftfartøyidentitet,
 - b) avgangsflyplass,
 - c) beregnet utkjøringsdato,
 - d) beregnet utkjøringstid,
 - e) bestemmelseslufthavn,
 - f) rute med unntak av inn- og utflygingsprosedyrer,
 - g) marsjhastighet(er) og anmodet/-ede flygenivå(er),
 - h) type luftfartøy og turbulenskategori,
 - i) flygeregler og type flyging,
 - j) luftfartøyet utstyr og kapasiteten som følger av dette,

⁽¹⁾ Tiende utgave, juli 2005 — www.icao.int

11. «avsender», en person eller organisasjon som innleverer reiseplaner og eventuelle tilhørende oppdateringsmeldinger til IFPS, herunder flygere, operatører og agenter som opptrer på deres vegne samt ATS-enheter,
12. «innledende reiseplan», den reiseplan som avsenderen innledningsvis har innlevert, herunder eventuelle endringer som er igangsatt og godkjent av flygere, operatører, en ATS-enhet eller den sentraliserte tjeneste for behandling og distribusjon av reiseplaner i førflygingsfasen,
13. «luftfartøyidentitet», en gruppe bokstaver, tall eller kombinasjon av disse som er identisk med, eller et kodet motstykke til, luftfartøyets kallesignal som skal brukes i luft til bakke-kommunikasjon, og som brukes til å identifisere luftfartøyet i lufttrafikkjenestenes bakke til bakke-kommunikasjon,
14. «beregnet utkjøringsdato», beregnet dato da luftfartøyet vil begynne bevegelse knyttet til avgangen,
15. «beregnet utkjøringsstid», beregnet klokkeslett da luftfartøyet vil begynne bevegelse knyttet til avgangen,
16. «inn- og utflygingsprosedyrer», de standard instrumentinnflygings- og utflygingsruter som er definert i ICAOs «Procedures for Operational Services» (PANS-OPS, dok. 8168, bind 1, fjerde utgave, 1993, herunder endring nr. 13).

Artikkel 3

Krav til samvirkingsevne og ytelse

1. ICAO-bestemmelsene angitt i vedlegget får anvendelse på innlevering, godkjenning og distribusjon av reiseplaner for alle flyginger som omfattes av denne forordning, og for alle endringer i en reiseplans nøkkelementer i førflygingsfasen i samsvar med denne forordning.
2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at IFPS, ved mottak av en reiseplan eller en endring i en slik,
 - a) kontrollerer at den er i samsvar med format- og datakonvensjonene,
 - b) kontrollerer at den er fullstendig, og i den grad det er mulig, at den er nøyaktig,
 - c) om nødvendig treffer tiltak så den kan godkjennes av lufttrafikkjenestene, og

- d) underretter avsenderen om godkjenningen av reiseplanen eller endringer i den.

3. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at IFPS oversender den godkjente reiseplanen og eventuelle godkjente endringer i reiseplanens nøkkelementer for førflygingsfasen og tilknyttede oppdateringsmeldinger, til alle berørte ATS-enheter.

4. Avsenderen skal, dersom vedkommende ikke er operatør eller flyger, sikre at vilkårene for godkjenning av en reiseplan og eventuelle nødvendige endringer i disse vilkårene som meddelt av IFPS, gjøres tilgjengelige for operatøren eller flygeren som har innlevert reiseplanen.

5. Operatøren skal sikre at vilkårene for godkjenning av en reiseplan og eventuelle nødvendige endringer i denne som meddelt avsenderen av IFPS, er tatt hensyn til i den planlagte flygingen, og meddelt flygeren.

6. Operatøren skal før flygingen starter sikre at innholdet i den innledende reiseplanen gjenspeiler de operasjonelle intensjonene korrekt.

7. ATC-enheter skal i førflygingsfasen, gjennom IFPS, gjøre tilgjengelig eventuelle nødvendige endringer i en reiseplans nøkkelementer som gjelder ruten eller flygenivået, og som kan påvirke flygingens sikkerhet, for reiseplaner og tilknyttede oppdateringsmeldinger som de tidligere har mottatt fra IFPS.

En ATC-enhet skal ikke foreta noen andre endringer i eller annullering av en reiseplan i førflygingsfasen uten koordinering med operatøren.

8. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at IFPS oversender eventuelle nødvendige endringer i førflygingsfasen som nevnt i nr. 7 første ledd til reiseplanens avsender.

9. Dersom ATS-enheter ikke tidligere har mottatt noen reiseplan fra IFPS for en flyging som kommer inn i luftrommet som ligger under deres ansvarsområde, skal de berørte enheter, gjennom IFPS, som et minstemål opplyse om luftfartøyidentitet, type luftfartøy, stedet flygingen nådde deres ansvarsområde, tidspunkt og flygenivå ved dette stedet samt rute og bestemmelseslufthavn for slike flyginger.

Artikkel 4

Sikkerhetskrav

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at de berørte parter, før enhver endring gjøres i eksisterende prosedyrer for reiseplaner i førflygingsfasen som omfattes av denne forordning, eller innføring av nye prosedyrer, foretar en sikkerhetsvurdering, herunder fareidentifikasjon, risikovurdering og risikoreduksjon.

*Artikkel 5***Tilleggskrav**

1. ATS-enheter skal sikre at deres personell som deltar i reiseplanlegging, er gjort behørig oppmerksomme på de relevante bestemmelser i denne forordning, og at de har fått tilstrekkelig opplæring i å utføre sine oppgaver.
2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at IFPS-personellet som deltar i reiseplanlegging, er gjort behørig oppmerksomme på de relevante bestemmelser i denne forordning, og at de har fått tilstrekkelig opplæring i å utføre sine oppgaver.
3. ATS-enheter skal
 - a) utarbeide og opprettholde driftshåndbøker som inneholder de nødvendige instruksjoner og opplysninger, slik at deres driftspersonell kan anvende bestemmelsene i denne forordning,
 - b) sikre at håndbøkene nevnt i bokstav a) er tilgjengelige og holdes à jour, og at ajourføring og distribusjon av dem administreres på en hensiktsmessig måte med hensyn til dokumentasjonens kvalitet og utforming,
 - c) sikre at arbeidsmetodene og driftsprosedyrene oppfyller de relevante bestemmelser i denne forordning.

4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at den sentraliserte tjenesten for behandling og distribusjon av reiseplaner

- a) utarbeider og opprettholder driftshåndbøker som inneholder de nødvendige instruksjoner og opplysninger, slik at deres driftspersonell kan anvende bestemmelsene i denne forordning,
- b) sikrer at håndbøkene nevnt i bokstav a) er tilgjengelige og holdes à jour, og at ajourføring og distribusjon av dem administreres på en hensiktsmessig måte med hensyn til dokumentasjonens kvalitet og utforming,
- c) sikrer at arbeidsmetodene og driftsprosedyrene oppfyller de relevante bestemmelser i denne forordning.

5. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre oppfyllelse av bestemmelsene i denne forordning.

*Artikkel 6***Ikrafttredelse og anvendelse**

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Den får anvendelse fra 1. januar 2009.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 4. juli 2006.

For Kommisjonen

Jacques BARROT

Visepresident

*VEDLEGG***ICAO-bestemmelsene nevnt i artikkel 3 nr. 1**

1. Kapittel 3 punkt 3.3 (Flight plans) i ICAO-vedlegg 2 — Rules of the Air (10. utgave, juli 2005).
 2. Kapittel 4 punkt 4 (Flight plans), og kapittel 11 punkt 11.4.2.2 (Filed flight plan messages and associated update messages) i ICAO PANS-ATM Doc. 4444 (14. utgave, 2001).
 3. Kapittel 3 (Flight plans), og kapittel 14 punkt 14.1.4 (Flight information region boundaries estimates) i Regional Supplementary Procedures, dok. 7030/4 — EUR, Part 1, Rules of the Air, Air Traffic Services and Search and Rescue, (fjerde utgave, 1987, herunder endring nr. 210).
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 602/2006**2009/EØS/65/09**

av 18. april 2006

om tilpasning av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 gjennom ajourføring av datakrav(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske
felleskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF)
nr. 184/2005 av 12. januar 2005 om fellesskapsstatistikk over
betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte
investering i/fra utlandet⁽¹⁾, særlig artikkel 10, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 184/2005 fastsettes en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/fra utlandet.
- 2) Datakravene bør ajourføres, og de påkrevde nivåene for fordeling bør justeres regelmessig for å oppfylle behov som endres som følge av den økonomiske og tekniske utvikling.
- 3) På området porteføljeinvesteringer er forpliktelser utenfor EU vanskelige å måle direkte. I praksis beregnes de ved å trekke netto eiendeler innenfor EU fra samlede forpliktelser på verdensbasis. Derfor er data om netto eiendeler innenfor EU nødvendige for å beregne forpliktelser utenfor EU.

4) Noen geografiske fordelinger bør endres for å forbedre kvaliteten på statistikk over betalingsbalansen, og for å dekke brukernes behov mer effektivt.

5) Korrekte og nøyaktige definisjoner av alle begreper og termer som brukes i vedlegget til forordning (EF) nr. 184/2005 bør fastsettes for å unngå feiltolkning.

6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra betalingsbalansekomiteen nedsatt ved forordning (EF) nr. 184/2005 artikkel 11 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Vedlegg I til forordning (EF) nr. 184/2005 endres i samsvar med vedlegget til denne forordning.

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. april 2006.

For Kommisjonen

Joaquín ALMUNIA

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 106 av 19.4.2006, s. 10, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 135/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 7.

(¹) EUT L 35 av 8.2.2005, s. 23.

VEDLEGG

I vedlegg I til forordning (EF) nr. 184/2005 gjøres følgende endringer:

1. I tabell 2 «Kvartalsvis betalingsbalansestatistikk» avsnitt III «Finansiell konto» skal teksten til datakrav i forbindelse med porteføljeinvesteringer lyde:

	Netto eiendeler	Netto forpliktelser	Netto
«Porteføljeinvesteringer	Innenfor EU Utenfor EU	Verden»	

2. Gjelder bare engelsk språkversjon.
3. I tabell 6 «Geografisk fordeling: nivåer» kolonne «Nivå 1» tilføyes følgende land mot de tilsvarende oppføringene i kolonne «Nivå 2»:
- a) «RU Den russiske føderasjon»
 - b) «BR Brasil»
 - c) «CN Kina»
 - d) «HK Hongkong»
 - e) «IN India.»
4. I tabell 7 «Fordeling etter næring: nivåer» kolonne «Nivå 2» skal definisjonen i næringshovedområde K, næring 74, næringsgruppe 7414, 7415 lyde:
- «Bedriftsrådgivning, herunder tjenester som ytes av holdingselskaper».
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 601/2006**2009/EØS/65/10**

av 18. april 2006

om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 med hensyn til formatet og framgangsmåten for dataoverføring(*)KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 184/2005 av 12. januar 2005 om fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investering i/fra utlandet⁽¹⁾, særlig artikkel 7, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) I forordning (EF) nr. 184/2005 fastsettes en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikk over betalingsbalanse, internasjonal handel med tjenester og direkte investeringer i/fra utlandet.
- 2) Det er nødvendig å fastsette formatet og framgangsmåten for overføring av de påkrevde dataene, for å sikre at det utarbeides data som er sammenlignbare og harmonisert medlemsstatene imellom, redusere faren for at det oppstår feil under dataoverføringen og sørge for at de innsamlede dataene kan behandles på kortere tid og gjøres raskere tilgjengelige for brukerne. Det bør derfor fastsettes gjennomføringsregler som utfyller retningslinjene i Eurostats håndbok om betalingsbalanse (Balance of Payments Vademecum), som revideres hvert år.
- 3) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra betalingsbalansekomiteen nedsatt ved forordning (EF) nr. 184/2005 —

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 18. april 2006.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

*Artikkel 1***Dataoverføring**

Medlemsstatene skal oversende dataene i elektronisk form til Kommisjonen (Eurostat) gjennom Kommisjonens (Eurostats) sentrale dataportal.

Kommisjonen (Eurostat) skal sørge for utførlig dokumentasjon om denne sentrale dataportalen samt retningslinjer for gjennomføring av dataoverføringsmetoder som er forenlige med portalen.

*Artikkel 2***Dataformat**

Medlemsstatene skal bruke dataformatet «Gesmes», i samsvar med utvekslingsstandardene fastsatt av Kommisjonen (Eurostat). Kommisjonen (Eurostat) skal sørge for utførlig dokumentasjon om disse standardene samt retningslinjer for gjennomføring av disse standardene i samsvar med kravene i denne forordning.

Det skal ikke brukes opphavsrettslig beskyttede dataformater.

*Artikkel 3***Tekniske spesifikasjoner for dataformatet**

De tekniske spesifikasjonene for datastrukturen skal være som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

*Artikkel 4***Ikrafttredelse**Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.*For Kommisjonen*

Joaquín ALMUNIA

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 106 av 19.4.2006, s. 7, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 135/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 7.

(¹) EUT L 35 av 8.2.2005, s. 23.

VEDLEGG

Tekniske spesifikasjoner for datastrukturen

INNLEDNING

En grunnleggende forutsetning for effektiv databehandling er at datapoststrukturene er standardisert. Dette er nødvendig for å kunne framlegge data som er i samsvar med utvekslingsstandardene fastsatt av Kommisjonen (Eurostat). Bare Gesmes-formatet skal brukes ved overføring av data om betalingsbalansestatistikk fra medlemsstatene til Kommisjonen (Eurostat).

DATASET

Følgende fem datasett skal brukes ved rapportering av betalingsbalansedata:

Datsettidentifikator	Beskrivelse
BOP_EUR_Q	Euroindikatorer
BOP_FDI_A	Direkte investeringer i/fra utlandet
BOP_ITS_A	Internasjonal handel med tjenester
BOP_POS_A	Direkte investeringer i/fra utlandet: posisjoner
BOP_Q_Q	Kvartalsstatistikker

DATASTRUKTUR, KODELISTER OG EGENSKAPER

Dette avsnittet gir en oversikt over datastrukturen, kodelistene og egenskapene som skal brukes. De tilgjengelige verdiene for egenskapene finnes i den seneste utgaven av Eurostats håndbok om betalingsbalanse.

1. Hyppighet

- a) Definisjon: serienes hyppighet
- b) Kodelistens navn: CL_FREQ
- c) Format: AN1

2. Referanseområde eller rapporterende enhet

- a) Definisjon: staten eller den geografiske/politiske gruppe av stater som det målte økonomiske fenomenet gjelder. Denne enheten kalles også rapporterende enhet.
- b) Kodelistens navn: CL_AREA_EE
- c) Format: AN2
- d) Anvendte forkortelser: COU stat, ECO økonomisk område, GEO geografisk område, ORG internasjonal organisasjon

3. Justeringsindikator

- a) Definisjon: angir om en justering etter sesong og/eller antall arbeidsdager er brukt eller ikke
- b) Kodelistens navn: CL_ADJUSTMENT
- c) Format: AN1

4. Datatype

- a) Definisjon: beskriver typen betalingsbalansestatistikkdata, f.eks. lager, strøm.
- b) Kodelistens navn: CL_DATA_TYPE_BOP
- c) Format: AN1

5. Kodet betalingsbalansepost

- a) Definisjon: kodet post fra betalingsbalansens fordeling
- b) Kodelistens navn: CL_BOP_ITEM

- c) Format: AN8
 - d) Anvendte forkortelser: STD standardkomponent, MEM memopost, SUP tilleggsopplysninger, XOE Eurostat/OECD eller Eurostat-post, ESB-post, IIP kapitalbalansen overfor utlandet
6. **Fordeling etter valuta**
- a) Definisjon: gjelder transaksjoner og posisjoner fordelt etter valuta
 - b) Kodelistens navn: CL_CURR_BRKDWN
 - c) Format: AN1
7. **Motpartsområde**
- a) Definisjon: staten eller den geografiske/økonomiske gruppen av stater der referanseområdet eller rapporterende enhet (ref_area) utførte transaksjonen
 - b) Kodelistens navn: CL_AREA_EE
 - c) Format: AN2
8. **Valutaenhet for seriene**
- a) Definisjon: valutaenhet (felles valuta f.eks. euro eller ECU eller USD eller nasjonal valuta osv.) eller spesielle trekkrettigheter
 - b) Kodelistens navn: CL_SERIES_DENOM
 - c) Format: AN1
9. **Hjemmehørende økonomisk virksomhet**
- a) Definisjon: hjemmehørende økonomisk virksomhet
 - b) Kodelistens navn: CL_BOP_EC_ACTIV_R1
 - c) Format: N4
10. **Utenlandsk økonomisk virksomhet**
- a) Definisjon: utenlandsk økonomisk virksomhet
 - b) Kodelistens navn: CL_BOP_EC_ACTIV_R1
 - c) Format: N4
11. **Observasjonsstatus (obligatorisk)**
- a) Definisjon: opplysninger om verdikvaliteten eller om en uvanlig eller manglende verdi
 - b) Kodelistens navn: CL_OBS_STATUS
 - c) Format: AN1
12. **Observasjonenes fortrolighet (valgfri)**
- a) Definisjon: opplysninger om hvorvidt observasjonene kan offentliggjøres utenfor mottakerinstitusjonen eller ikke
 - b) Kodelistens navn: CL_OBS_CONF
 - c) Format: AN1
13. **Avsender**
- a) Definisjon: enhet som sender dataene
 - b) Kodelistens navn: CL_ORGANISATION
 - c) Format: AN3
14. **Mottaker**
- a) Definisjon: enhet som mottar dataene
 - b) Kodelistens navn: CL_ORGANISATION
 - c) Format: AN3
-

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 676/2006

2009/EØS/65/11

av 2. mai 2006

om endring av forordning (EF) nr. 1980/2003 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til definisjoner og ajourførte definisjoner(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 av 16. juni 2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC)⁽¹⁾, særlig artikkel 15 nr. 2 bokstav c), og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved forordning (EF) nr. 1177/2003 ble det opprettet en felles ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår, som omfatter sammenlignbare og aktuelle tverrsnitt- og forløpsdata for inntekt og omfang og fordeling av fattigdom og sosial utstøting på nasjonalt og europeisk plan.
- 2) Som en følge av de nye medlemsstatenes tiltrædelse til Den europeiske union 1. mai 2004, er forordning (EF) nr. 1177/2003 blitt endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1553/2005⁽²⁾ for å tilpasse utvalgsstørrelsene og gi de nye medlemsstatene tid til å tilpasse sine respektive systemer til de harmoniserte metodene og definisjonene som brukes for å utarbeide fellesskapsstatistikker.

3) Det viser seg dessuten at noen nye medlemsstater i likhet med noen eksisterende medlemsstater trenger mer tid til å levere alle bruttoinntektsdata som angitt i kommisjonsforordning (EF) nr. 1980/2003⁽³⁾.

4) Forordning (EF) nr. 1980/2003 bør derfor endres.

5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for statistikkprogrammet —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

Nummer 3 første ledd i vedlegg II til forordning (EF) nr. 1980/2003 skal lyde:

«Som unntak fra nr. 2 kan Hellas, Spania, Frankrike, Italia, Portugal, Polen og Latvia unnlate å levere bruttoinntektsdata fra første driftsår. Disse landene skal imidlertid levere disse dataene så snart som mulig, og under alle omstendigheter senest fra 2007.»

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 2. mai 2006.

For Kommisjonen
Joaquín ALMUNIA
Medlem av Kommisjonen

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 118 av 3.5.2006, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 136/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 8.

⁽¹⁾ EUT L 165 av 3.7.2003, s. 1. Forordningen endret ved forordning (EF) nr. 1553/2005 (EUT L 255 av 30.9.2005, s. 6).

⁽²⁾ EUT L 255 av 30.9.2005, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 298 av 17.11.2003, s. 1.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 698/2006**2009/EØS/65/12**

av 5. mai 2006

om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 530/1999 med hensyn til kvalitetsvurdering av statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader og lønn(*)KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

(5) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for statistikkprogrammet —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

VEDTATT DENNE FORORDNING:

under henvisning til rådsforordning (EF) nr. 530/1999 av 9. mars 1999 om statistikk over strukturen i lønn og arbeidskraftkostnader⁽¹⁾, særlig artikkel 11 iv), og*Artikkel 1*

ut fra følgende betraktninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 530/1999 ble gjennomført ved kommisjonsforordning (EF) nr. 452/2000⁽²⁾ og (EF) nr. 72/2002⁽³⁾ som definerer innholdet i og vurderingskriteriene for kvalitetsrapporten som sendes til Kommisjonen (Eurostat) etter hver referanseperiode.
 - (2) Opplysningene som oppgis i rapporten må vise til visse variabler. Disse variablene er definert i kommisjonsforordning (EF) nr. 1726/1999⁽⁴⁾ og (EF) nr. 916/2000⁽⁵⁾.
 - (3) Det er nødvendig å endre tiltakene for kvalitetsvurdering av statistikk over strukturen i lønn og arbeidskraftkostnader som følge av de endringer som er gjort i forordning (EF) nr. 1726/1999 og (EF) nr. 1916/2000 ved hhv. forordning (EF) nr. 1737/2005 og (EF) nr. 1738/2005. Av klarhetshensyn, og for å minske byrden for de nasjonale statistikkkontorene, er det også nødvendig å harmonisere kvalitetsvurderingen av statistikk over arbeidskraftkostnader og lønn.
 - (4) Forordning (EF) nr. 452/2000 og (EF) nr. 72/2002 bør derfor erstattes av denne forordning.
1. Innholdet i og vurderingskriteriene for kvalitetsrapporten nevnt i artikkel 10 nr. 2 i forordning (EF) nr. 530/1999 fastsettes i vedlegget til denne forordning.
- Variablene angitt i vedlegget til denne forordning er definert i vedlegg I og II til forordning (EF) nr. 1726/1999 og vedlegg I og II til forordning (EF) nr. 1916/2000.
2. Opplysningene angitt i vedlegget skal sendes inn med forbehold for unntakene som framgår av Fellesskapets regelverk for statistikk over strukturen i lønn og arbeidskraftkostnader, arbeidskraftundersøkelsen, statistikk over foretaksstrukturer og nasjonalregnskapene.

Artikkel 2

Kvalitetsrapporten skal oversendes Eurostat senest 24 måneder etter utløpet av den referanseperioden dataene ble innsamlet for, med mindre annet er fastsatt i vedlegget.

Artikkel 3

Forordning (EF) nr. 452/2000 og (EF) nr. 72/2002 oppheves.

*Artikkel 4*Denne forordning trer i kraft den 20. dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 121 av 6.5.2006, s. 30, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 136/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 8.

⁽¹⁾ EFT L 63 av 12.3.1999, s. 6. Forordningen endret ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 55 av 29.2.2000, s. 53.

⁽³⁾ EFT L 15 av 17.1.2002, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 203 av 3.8.1999, s. 28. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1737/2005 (EUT L 279 av 22.10.2005, s. 11).

⁽⁵⁾ EFT L 229 av 9.9.2000, s. 3. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1738/2005 (EUT L 279 av 22.10.2005, s. 32).

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utfærdiget i Brussel, 5. mai 2006.

For Kommisjonen
Joaquín ALMUNIA
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

Innhold i og vurderingskriterier for kvalitetsrapporten om statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader og lønn

Kvalitetsrapportene skal inneholde opplysninger om alle seks kriterier i kvalitetsdefinisjonen til det europeiske statistikkssystemet (ESS), nemlig relevans, nøyaktighet, aktualitet og punktlighet, tilgjengelighet og klarhet, sammenlignbarhet og sammenheng.

1. Relevans

«Relevans» angir i hvilken grad statistikken oppfyller behovene til eksisterende og mulige brukere. Det vil si om alle nødvendige statistikker er utarbeidet og i hvilken utstrekning de anvendte begrepene (definisjoner, klassifikasjoner osv.) gjenspeiler brukernes behov.

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal omfatte:

- en oversikt over viktige nasjonale brukere,
- en beskrivelse av deres viktigste behov, herunder en vurdering av deres tilfredshet med dataene de tilbys,
- en beskrivelse av alle mangler (fullstendighet) eller deler som ikke lenger anses som relevante av brukerne (overflødighet). Med hensyn til fullstendighet skal manglende variabler og manglende fordelinger av variablene være klart beskrevet.

Det er valgfritt å gi opplysninger om viktige nasjonale brukere og deres viktigste behov og tilfredshet.

Som unntak fra artikkel 2 skal de valgfrie opplysningene om brukernes tilfredshet med dataene de tilbys, dersom slike opplysninger gis, sendes til Eurostat senest 36 måneder etter utløpet av referanseperioden.

2. Nøyaktighet

«Nøyaktighet» angir i generell statistisk forstand hvor nær beregninger eller overslag er de nøyaktige eller sanne verdiene av de aktuelle variablene.

2.1. Uivalgsfeil

Som en indikasjon på nøyaktighet skal variasjonskoeffisienten⁽¹⁾ for viktige variabler beregnes og oversendes i begge undersøkelsene.

- 1) For statistikk over arbeidskraftkostnader skal variasjonskoeffisienten beregnes og oversendes for følgende variabler:

«Årlige arbeidskraftkostnader»⁽²⁾

og

«Arbeidskraftkostnader per time»⁽³⁾.

Foruten variasjonskoeffisientene for populasjonen som helhet bør også egne variasjonskoeffisienter foreligge for begge variabler for følgende særlige fordelinger:

- næringshovedområder i NACE,
- NUTS-nivå 1 (dersom hensiktsmessig),
- størrelsesklasse (1–9 (dersom hensiktsmessig), 10–49, 50–249, 250–499, 500–999, 1000+).

- 2) For statistikk over strukturen i lønn skal variasjonskoeffisienten beregnes og oversendes for følgende variabler:

«Bruttolønn i referansemåneden»⁽⁴⁾

og

⁽¹⁾ Variasjonskoeffisienten er forholdet mellom kvadratrotten av estimatorvariansen og dens forventede verdi. Den beregnes ved å regne ut forholdet mellom kvadratrotten av overslaget av utvalgsvariansen og dens beregnede verdi. Både telleren og nevneren i forholdet som bestemmer variasjonskoeffisienten bør oppgis, sammen med den resulterende variasjonskoeffisienten. Ved beregning av utvalgsvariansen må det tas hensyn til utvalgets sammensetning.

⁽²⁾ Kode D (samlede arbeidskraftkostnader), summen av verdien av kode D1, D2, D3 og D4 minus D5 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1726/1999.

⁽³⁾ Kode D (samlede arbeidskraftkostnader), summen av verdien av kode D1, D2, D3 og D4 minus D5, delt på verdien av kode B1, i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1726/1999.

⁽⁴⁾ Kode 4.2 (samlet bruttolønn i referansemåneden) i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1916/2000.

«Gjennomsnittlig brutto timelønn i referansemåneden»⁽¹⁾.

Foruten variasjonskoeffisientene for populasjonen som helhet bør også egne variasjonskoeffisienter foreligge for begge variabler for følgende særskilte fordelinger:

- heltidsansatte (separat for menn og kvinner) og deltidsansatte,
- næringshovedområde i NACE,
- yrke (ISCO-88 på ettsifret nivå),
- aldersklasse (under 20, 20–29, 30–39, 40–49, 50–59, 60 og over),
- NUTS-nivå 1 (dersom hensiktsmessig),
- utdanningsnivå (ISCED 0 til 6),
- foretakets størrelsesklasse (1–9 (dersom hensiktsmessig), 10–49, 50–249, 250–499, 500–999, 1000+).

Fordelingen etter utdanningsnivå er valgfri.

I tillegg skal medlemsstatene oversende en liste over de cellene som ikke anses å være tilstrekkelig pålitelige i de flerdimensjonale tabellene i programmet for offentliggjøring på europeisk plan som er avtalt med medlemsstatene.

Dersom ikke-sannsynlighetsutvalg brukes, skal det i stedet, dersom mulig, gis en beskrivelse av de mulige kildene til manglende nøyaktighet grunnet utvalgsmetoden som brukes og deres virkning på beregningene.

2.2. Ikke-utvalgsfeil

2.2.1. Dekningsfeil

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde følgende opplysninger om dekning:

- beskrivelse av eventuelle forskjeller mellom referansepopulasjonen og den undersøkte populasjonen,
- beregnet andel under- og overdekning⁽²⁾ av referansepopulasjonen.

2.2.2. Måle- og bearbeidingsfeil

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde følgende opplysninger om måle- og bearbeidingsfeil:

- opplysninger om variabler med måle- og bearbeidingsfeil som ikke kan overses,
- opplysninger om hovedkildene til måle- og bearbeidingsfeil (som ikke kan overses), deres virkning på nøyaktigheten av overslagene og eventuelle tilgjengelige metoder som er brukt for korreksjon.

2.2.3. Feil som skyldes manglende svar

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde følgende opplysninger om feil som skyldes manglende svar:

- svarprosent per enhet⁽³⁾,
- beregningsprosent per enkeltpørsmål⁽⁴⁾ og virkningen av beregningen på nøyaktigheten av overslagene for variablene «Årlige arbeidskraftkostnader» og «Bruttolønn i referansemåneden» som definert i nr. 2.1,
- samlet beregningsprosent⁽⁵⁾. Dersom det ikke foreligger opplysninger for alle de obligatoriske variablene, skal beregningen gjøres på grunnlag av de obligatoriske variablene der de nødvendige opplysningene foreligger.

⁽¹⁾ Kode 4.3 i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1916/2000.

⁽²⁾ «Underdekning» angir enheter som feilaktig ikke inngår i grunnlaget. «Overdekning» viser enten til enheter som ikke omfattes av undersøkelsen eller til enheter som ikke finnes i virkeligheten.

⁽³⁾ Svarprosent per enhet er forholdet, uttrykt som prosentdel, mellom antall svar og samlet antall oppgavegivere som omfattes av undersøkelsen.

⁽⁴⁾ Beregningsprosent per enkeltpørsmål angir beregnede verdier for en bestemt variabel som prosentdel av det samlede antall verdier for denne variabelen.

⁽⁵⁾ Samlet beregningsprosent angir beregnede verdier for alle variabler som prosentdel av det samlede antall verdier for disse variablene.

2.2.4. Feil ved modellens forutsetninger

Dersom modellberegning brukes, skal kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn inneholde en beskrivelse av modellene som er brukt og deres virkning på overslagene (f.eks. beregnet andel av hele variabelen), i det minste for variablene «Årlige arbeidskraftkostnader» og «Bruttolønn i referansemåneden» som definert i nr. 2.1.

Det skal legges særlig vekt på modeller for korleksjon av ikke-utvalgsfeil, for eksempel dekning av enheter for alle obligatoriske størrelsesklasser eller næringshovedområder i NACE, beregning eller vektning for å korrigere manglende svar fra enhet.

3. **Punktlighet og aktualitet**

«Punktlighet» viser til tidsrommet mellom tidspunktet for frigivelse av data og det tidspunktet dataene skulle vært levert, for eksempel med henvisning til en offisiell tidsplan fastsatt i forordninger eller tidligere avtalt mellom parter.

«Aktualitet» gjenspeiler tidsrommet mellom det tidspunktet dataene foreligger og begivenheten eller fenomenet de beskriver.

3.1. *Punktlighet*

For å forstå og løse problemer med punktighet, skal det leveres opplysninger om gjennomføringen av undersøkelser på nasjonalt plan, med særlig vekt på samsvaret mellom planlagte og faktiske datoer:

- oppgavegiverens svarfrister, iberegnet tilbakekallinger og oppfølginger,
- tidsrom for feltarbeid,
- tidsrom for databehandling,
- tidspunkter for offentliggjøring av de første resultatene.

3.2. *Aktualitet*

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde opplysninger om tidsrommet mellom frigivelsen av data og referanseperioden for dataene på nasjonalt plan.

4. **Tilgjengelighet og klarhet**

«Tilgjengelighet» viser til de fysiske vilkårene for brukernes tilgang til dataene: hvor man skal henvende seg, hvordan man får tilgang, leveringstid, gunstige markedsføringsvilkår (opphavsrett osv.), tilgjengelighet av mikro- eller makrodata, ulike formater og databærere (papir, filer, CD-ROM/DVD, Internett) osv.

«Klarhet» viser til graden av forståelighet, herunder dataenes informasjonsmiljø, dvs. om dataene ledsages av passende metadata, illustrasjoner som grafer og kart, hvorvidt det foreligger opplysninger om kvaliteten (herunder bruksbegrensninger) og i hvilken grad det gis ytterligere hjelp.

Som unntak fra artikkel 2 skal opplysningene om tilgjengelighet og klarhet oversendes Eurostat senest 36 måneder etter utløpet av referanseperioden.

4.1. *Tilgjengelighet*

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde følgende opplysninger om metodene for spredning av resultatene:

- henvisninger til offentliggjøringer av de viktigste resultatene, herunder resultater med kommentarer i form av tekst, grafer, kart osv,
- opplysninger om hvilke resultater, dersom noen, som er sendt til rapporterende enheter i utvalget.

4.2. *Klarhet*

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde følgende opplysninger om forståeligheten av resultatene og tilgjengeligheten av metadata:

- beskrivelse av og henvisninger til tilgjengelige metadata,
- henvisninger til viktige metodiske dokumenter om framlagte statistikker,
- beskrivelse av de hovedtiltakene som er iverksatt av de nasjonale statistikkontorene for å opplyse brukerne om lenker til dataene.

5. Sammenlignbarhet

«Sammenlignbarhet» gjelder måling av virkningen av ulikheter i anvendte statistiske begreper og måleverktøy/-metoder når statistikker sammenlignes på tvers av geografiske områder, ikke-geografiske områder eller over tid.

5.1. Geografisk sammenlignbarhet

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde opplysninger om ulikheter mellom nasjonale og europeiske begreper, særlig når det gjelder definisjonen av statistiske enheter, populasjoner, referanseperioder, klassifiseringer og definisjoner av variabler og deres virkning på overslagene.

5.2. Sammenlignbarhet over tid

Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde opplysninger om endringer av definisjoner, dekning og metoder sammenlignet med tidligere undersøkelser, og deres virkning på overslagene. Opplysninger om endringer av definisjoner, dekning og metoder er imidlertid ikke nødvendig dersom disse endringene skyldes endringer i Fellesskapets regelverk.

6. Sammenheng

«Sammenheng» mellom statistikker viser til i hvilken utstrekning de på en pålitelig måte kan kombineres på ulike måter og for ulike formål. Imidlertid er det vanligvis lettere å fastslå tilfeller av manglende sammenheng enn å påvise sammenheng.

Kilder med variabler som ligner eller til og med er identiske med variablene for statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader og lønn, er arbeidskraftundersøkelsen, statistikk over foretaksstrukturer, arbeidskraftkostnadsindeksen og nasjonalregnskapet. Kvalitetsrapportene om statistikk over strukturen i hhv. arbeidskraftkostnader og lønn skal inneholde sammenligninger av data om følgende variabler fra disse kildene, samlet og fordelt etter næringshovedområder i NACE, og det skal angis årsak dersom verdiene er vesentlig ulike.

1) For statistikk over strukturen i arbeidskraftkostnader skal det foretas sammenligninger mellom:

- antallet faktiske arbeidstimer i referanseåret, uttrykt per ansatt⁽¹⁾, og gjennomsnittet for faktiske arbeidstimer i hovedarbeidsforholdet per år i arbeidskraftundersøkelsen, også uttrykt per ansatt,
- variabelen «lønn», uttrykt per ansatt⁽²⁾, og den samme variabelen per ansatt i statistikk over foretaksstrukturer,
- gjennomsnittlige årlige vekstrater for variabelen «arbeidskraftkostnader per time»⁽³⁾ og gjennomsnittlig årlig vekstrate for ukorrigert arbeidskraftkostnadsindeks. Vekstratene bør vise til undersøkelsens referanseår og den foregående undersøkelsens referanseår,
- variabelen «lønnkostnader», uttrykt per ansatt⁽⁴⁾, og den samme variabelen i nasjonalregnskapet,

2) For statistikk over strukturen i lønn skal det foretas sammenligninger mellom:

- variabelen «brutto årslønn i referanseåret», uttrykt per ansatt⁽⁵⁾, og variabelen «lønn», per ansatt, i nasjonalregnskapet.

⁽¹⁾ Kode B1, delt på verdien av kode A1, i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1726/1999.

⁽²⁾ Kode D11, delt på verdien av kode A1, i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1726/1999.

⁽³⁾ Som definert i nr. 2.1.

⁽⁴⁾ Kode D1, delt på verdien av kode A1, i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1726/1999.

⁽⁵⁾ Kode 4.1, delt på antall ansatte, i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1916/2000.

RÅDSFORORDNING (EF) nr. 701/2006**2009/EØS/65/13**

av 25. april 2006

om fastsetjing av nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til tidsromma for innsamling av prisar til den harmoniserte konsumprisindeksen(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsforordning (EF) nr. 2494/95 av 23. oktober 1995 om harmoniserte konsumprisindeksar⁽¹⁾, særleg artikkel 4 tredje leddet og artikkel 5 nr. 3,

med tilvising til fråsegna frå Den europeiske sentralbanken⁽²⁾, som krevst i medhald av artikkel 5 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2494/95, og

ut frå desse synsmåtane:

- 1) Harmoniserte konsumprisindeksar (HKPI-ar) er harmoniserte inflasjonstal som Kommisjonen og Den europeiske sentralbanken krev for å kunne utføre oppgåvene sine i medhald av artikkel 121 i EF-traktaten. HKPI-ane er utforma på ein slik måte at det skal verte enklare å gjennomføre internasjonale jamføringar av inflasjonen i konsumprisane. Dei tener som viktige indikatorar for forvaltninga av pengepolitikken.
- 2) I medhald av artikkel 5 nr. 1 bokstav b) i forordning (EF) nr. 2494/95 skal kvar medlemsstat som ein del av gjennomføringa av den forordninga, utarbeide ein HKPI som skal gjelde frå og med indeksen for januar 1997.
- 3) I artikkel 3 i forordning (EF) nr. 2494/95 er det fastsett at HKPI skal byggje på prisane på varer og tenester som vert bodne fram til sal på det økonomiske territoriet til medlemsstaten med sikte på å direkte dekkje etterspurnaden frå forbrukarane.
- 4) I kommisjonsforordning (EF) nr. 1749/96 av 9. september 1996 om innledende gjennomføringstiltak for rådsforordning (EF) nr. 2494/95 om harmoniserte

konsumprisindeksar⁽³⁾ er det fastsett at den harmoniserte konsumprisindeksen skal omfatte dei varene og tenestene som høyrer inn under konsum i hushald mellom anna på det økonomiske territoriet til medlemsstaten i eitt av eller begge tidsromma som vert jamførde.

- 5) I artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1749/96 er det fastsett at HKPI-ane skal vere utarbeidde på grunnlag av utvalsmål som inneheld tilstrekkeleg mange prisar innanfor kvart basisaggregat til at det vert teke omsyn til variasjonar i prisutviklinga i populasjonen.
- 6) Prisar som vert samla inn i ulike tidsrom kan føre til vesentlege forskjellar i dei pårekna prisendringane i dei tidsromma som vert jamførde.
- 7) Dei tidsromma som dei harmoniserte HKPI-ane gjeld for, bør samordnast for å sikre at dei HKPI-ane som er utarbeidde, vil kunne jamførast og vere pålitelege og relevante i samsvar med krava i artikkel 4 tredje leddet og artikkel 5 nr. 3 i forordning (EF) nr. 2494/95.
- 8) Utarbeidinga av konsumprisindeksen til Den monetære unionen (MUKPI) og den europeiske konsumprisindeksen (EKPI) krev harmonisering av dei tidsromma som HKPI-ane dekkjer. Dette treng likevel ikkje hindre offentleggjering av førebels HKPI-ar eller HKPI-snøggutrekningar av den gjennomsnittlege prisendringa på grunnlag av ein del av prisopplysningane i den månaden som den aktuelle indeksen gjeld for.
- 9) I kommisjonsforordning (EF) nr. 1921/2001 av 28. september 2001 om nærmare reglar for gjennomføringa av rådsforordning (EF) nr. 2494/95 med omsyn til minstestandardar for revisjon av den harmoniserte konsumprisindeksen, og om endring av forordning (EF) nr. 2602/2000⁽⁴⁾ er det fastsett at endringar i systemet med harmoniserte reglar ikkje bør krevje revisjonar, men at det om naudsynt bør gjerast utrekningar for verknaden på dei årlege endringssatsane for HKPI.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 122 av 9.5.2006, s. 3, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 136/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXI (Statistikk), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 8.

⁽¹⁾ TEF L 257 av 27.10.1995, s. 1. Forordninga sist endra ved europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1882/2003 (TEF L 284 av 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Fråsegn gjeven 27. februar 2006 (enno ikkje offentleggjort i EUT).

⁽³⁾ TEF L 229 av 10.9.1996, s. 3. Forordninga sist endra ved forordning (EF) nr. 1708/2005 (TEU L 274 av 20.10.2005, s. 9).

⁽⁴⁾ TEF L 261 av 29.9.2001, s. 49.

10) Utvalet for statistikkprogrammet til Dei europeiske fellesskapa er vorte rådspurt i samsvar med artikkel 3 i rådsbeslutning 89/382/EØF, Euratom, av 19. juni 1989 om nedsettelse av en komité for De europeiske fellsskaps statistiske program⁽¹⁾ —

VEDTEKE DENNE FORORDNINGA:

Artikkel 1

Føremål

Målet med denne forordninga er å fastsetje minstestandardar for dei tidsromma då prisane skal samlast inn slik at HKPI-ane vert lettare å jamføre og dei vert meir pålitelege og relevante.

Artikkel 2

Forklaring

HKPI er ein statistikk som er basert på stikkprøver som viser den gjennomsnittlege prisendringa mellom kalendermånaden i den gjeldande indeksen og det tidsrommet som indeksen vert jamført med.

Artikkel 3

Minstestandardar for prisinnsamling

1. Prisopplysningar skal samlast inn i løpet av eit tidsrom på minst ei arbeidsveke i midten av eller kring midten av den kalendermånaden som indeksen gjeld for.

Denne forordninga er bindande i alle delar og gjeld direkte i alle medlemsstatane.

Utfërda i Luxembourg, 25. april 2006.

2. For produkt med store og ujamne prisendringar innan den same månaden skal innsamlinga av prisar skje over eit tidsrom på meir enn éi arbeidsveke.

Denne regelen skal særleg nyttast på følgjande produkt:

- a) energiprodukt og
- b) ferske næringsmiddel, som til dømes frukt og grønsaker.

Artikkel 4

Gjennomføring

Føresegnene i denne forordninga skal gjennomførast seinast i desember 2007 og ta til å gjelde frå og med indeksen for januar 2008.

Artikkel 5

Iverksetjing

Denne forordninga tek til å gjelde tjuande dagen etter at ho er kunnngjord i *Tidend for Den europeiske unionen*.

For Rådet

J. PRÖLL

Formann

⁽¹⁾ TEU L 181 av 28.6.1989, s. 47.

KOMMISJONSFORORDNING (EF) nr. 708/2006**2009/EØS/65/14**

av 8. mai 2006

om endring av forordning (EF) nr. 1725/2003 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarder i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 med hensyn til internasjonal regnskapsstandard (IAS) 21 samt tolkning nr. 7 fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC)(*)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP
HAR —

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 av 19. juli 2002 om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder⁽¹⁾, særlig artikkel 3 nr. 1, og

ut fra følgende betraktninger:

1) Ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1725/2003⁽²⁾ ble det vedtatt visse internasjonale standarder og tolkninger som forelå 14. september 2002.

2) 24. november 2005 kunngjorde Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) tolkning nr. 7: «Anvendelse av metoden for inflasjonsjustering i henhold til IAS 29: «Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon»», heretter kalt «IFRIC 7». IFRIC 7 presiserer kravene i henhold til IAS 29: «Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon» vedrørende spørsmål som selskaper har hatt med hensyn til hvordan et selskap bør inflasjonsjustere sitt finansregnskap i henhold til IAS 29 for det første året da det kan påvise at det finnes høyinflasjon i den økonomi som ligger til grunn for selskapets funksjonelle valuta.

3) 15. desember 2005 utgav IASB (International Accounting Standards Board) en endring av IAS 21: «Virkningene av valutakursendringer — Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet» for å presisere kravene med hensyn til et foretaks investeringer i utenlandsk virksomhet. Selskapene hadde uttrykt bekymring med hensyn til lån som utgjør en del av et selskaps investering i en utenlandsk virksomhet, ettersom IAS 21 inneholder bestemmelser som krever at lånet skal uttrykkes i den funksjonelle valutaen enten

til selskapet eller til den utenlandske virksomheten, slik at valutakursdifferanser som oppstår, kan innregnes i egenkapitaldelen av konsernregnskapet. I praksis kan imidlertid lånet uttrykkes i en annen (tredje) valuta. IASB konkluderte med at en slik begrensning var utilsiktet, og kunngjorde derfor denne endringen for å tillate at lånet kan uttrykkes i en tredje valuta.

4) Samråd med teknisk sakkyndige på området bekrefter at IFRIC 7 og endringen av IAS 21 oppfyller de tekniske kriteriene for vedtakelse fastsatt i artikkel 3 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1606/2002.

5) Forordning (EF) nr. 1725/2003 bør derfor endres.

6) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Komiteen for regnskapsregulering —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I vedlegget til forordning (EF) nr. 1725/2003 gjøres følgende endringer:

1. Tolkning nr. 7: «Anvendelse av metoden for inflasjonsjustering i henhold til IAS 29: «Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon»» fra Den internasjonale tolkningskomité for finansiell rapportering (IFRIC) innsettes som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

2. Internasjonal regnskapsstandard (IAS) 21 endres i samsvar med endringen av IAS 21: «Virkningene av valutakursendringer — Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet» som fastsatt i vedlegget til denne forordning.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 122 av 9.5.2006, s. 19, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 137/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens vedlegg XXII (Selskapsrett), se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 10.

⁽¹⁾ EFT L 243 av 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 261 av 13.10.2003, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 108/2006 (EUT L 24 av 27.1.2006, s. 1).

Artikkel 2

1. Alle selskaper skal anvende IFRIC 7 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2006, bortsett fra selskaper som begynner sitt regnskapsår i januar eller februar, som skal anvende IFRIC 7 senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2007.
2. Alle selskaper skal anvende endringen av IAS 21 som fastsatt i vedlegget til denne forordning, senest fra første dag i det regnskapsåret som begynner i 2006.

Artikkel 3

Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel, 8. mai 2006.

For Kommisjonen
Charlie McCREEVY
Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

INTERNASJONALE STANDARDER FOR FINANSIELL RAPPORTERING

IFRIC 7	IFRIC-tolkning nr. 7: «Anvendelse av metoden for inflasjonsjustering i henhold til IAS 29: «Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon»»
IAS 21	Endring av IAS 21: «Virkningene av valutakursendringer — Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet»

IFRIC-TOLKNING 7**Anvendelse av metoden for inflasjonsjustering i henhold til IAS 29:***«Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon»***Henvisninger**

- IAS 12: «Inntektsskatt»
- IAS 29: «Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon»

Bakgrunn

1. Denne tolkning gir veiledning om hvordan kravene i IAS 29 skal anvendes i en rapporteringsperiode der et foretak kan påvise(*) at det finnes høyinflasjon i den økonomi som ligger til grunn for foretakets funksjonelle valuta i tilfeller da denne økonomien ikke hadde høyinflasjon i foregående periode, og foretaket derfor må inflasjonsjustere sitt finansregnskap i samsvar med IAS 29.

Problemstillinger

2. De problemstillinger som behandles i denne tolkning, er:
 - a) Hvordan bør kravet «...angis i den målenhet som gjelder på balansedagen» i IAS 29 nr. 8 tolkes når et foretak anvender standarden?
 - b) Hvordan bør et foretak regnskapsføre poster for utsatt skatt i åpningssaldoen i sitt inflasjonsjusterte finansregnskap?

Konsensus

3. I rapporteringsperioden da et foretak påviser høyinflasjon i den økonomi som ligger til grunn for foretakets funksjonelle valuta, og det ikke er påvist slik høyinflasjon i foregående periode, skal foretaket anvende kravene i IAS 29 som om denne økonomien alltid har hatt høyinflasjon. Ikke-monetære poster som måles til historisk kost, skal derfor inflasjonsjusteres i foretakets åpningsbalanse ved begynnelsen av den tidligste perioden som presenteres i finansregnskapet, slik at virkningene av inflasjonen gjenspeiles fra tidspunktet da eiendelene ble anskaffet og forpliktelsene påløper eller overtas og fram til rapporteringsperiodens balansedag. For ikke-monetære poster som i åpningsbalansen er innregnet som beløp som gjelder på andre tidspunkter enn overtakelses- eller pådragelsestidspunktet, skal denne inflasjonsjusteringen isteden gjenspeile inflasjonens virkninger fra tidspunktene for beregning av disse balanseførte verdiene og fram til rapporteringsperiodens balansedag.
4. På balansedagen skal poster for utsatt skatt innregnes og måles i samsvar med IAS 12. Beløpene for utsatt skatt i rapporteringsperiodens åpningsbalanse skal imidlertid beregnes som følger:
 - a) Foretaket skal foreta ny måling av postene for utsatt skatt i samsvar med IAS 12, etter å ha inflasjonsjustert de nominelle balanseførte verdiene for sine ikke-monetære poster på tidspunktet for rapporteringsperiodens åpningsbalanse ved å anvende den målenhet som gjelder på dette tidspunktet.
 - b) Postene for utsatt skatt som måles på nytt i samsvar med bokstav a), inflasjonsjusteres for endringen i målenhet fra tidspunktet for rapporteringsperiodens åpningsbalanse og fram til rapporteringsperiodens balansedag.

Foretaket skal anvende metoden i bokstav a) og b) for å inflasjonsjustere poster for utsatt skatt i åpningsbalansen for eventuelle sammenligningsperioder som presenteres i det inflasjonsjusterte finansregnskapet for den regnskapsperioden da foretaket anvender IAS 29.
5. Etter at et foretak har inflasjonsjustert sitt finansregnskap, skal alle tilsvarende tall i finansregnskapet for en etterfølgende rapporteringsperiode, herunder poster for utsatt skatt, inflasjonsjusteres ved at endringen i målenhet for den aktuelle etterfølgende rapporteringsperioden anvendes bare på det inflasjonsjusterte finansregnskapet for forrige rapporteringsperiode.

Ikrafttredelse

6. Et foretak skal anvende denne tolkning på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. mars 2006 eller senere. Det oppfordres til tidligere anvendelse. Dersom et foretak anvender denne tolkning på finansregnskap som omfatter perioder som begynner tidligere enn 1. mars 2006, skal foretaket opplyse om dette.

(*) Påvisning av høyinflasjon bygger på foretakets vurdering av kriteriene i IAS 29 nr. 3.

Endring av IAS 21:**«Virkningene av valutakursendringer»**

I dette dokument fastsettes endringer av IAS 21: «Virkningene av valutakursendringer». Endringene er resultat av de forslag som ble framsatt i teknisk korrigering nr. 1: Forslag til endringer av IAS 21: «Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet», offentliggjort i september 2005.

Et foretak skal anvende endringene i dette dokument på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2006 eller senere. Det oppfordres til tidligere anvendelse.

Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet

Nytt nr. 15A skal lyde:

- «15A Foretaket som har en monetær post til gode fra eller skyldig en utenlandsk virksomhet som beskrevet i nr. 15, kan være et hvilket som helst av konsernets datterforetak. Et foretak har for eksempel to datterforetak, A og B. Datterforetak B er en utenlandsk virksomhet. Datterforetak A yter et lån til datterforetak B. Lånet som datterforetak A har til gode fra datterforetak B, vil være del av foretakets nettoinvestering i datterforetak B dersom oppgjør verken er planlagt eller sannsynlig i overskuelig framtid. Dette ville også være tilfellet dersom datterforetak A også var en utenlandsk virksomhet.»

Innregning av valutakursdifferanser

Nr. 33 skal lyde:

- «33. Når en monetær post utgjør en del av et regnskapspliktig foretaks nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet og er uttrykt i det regnskapspliktige foretakets funksjonelle valuta, oppstår det en valutakursdifferanse i den utenlandske virksomhetens individuelle finansregnskap i samsvar med nr. 28. Dersom en slik post er uttrykt i den utenlandske virksomhetens funksjonelle valuta, oppstår det en valutakursdifferanse i det regnskapspliktige foretakets separate finansregnskap, i samsvar med nr. 28. Dersom en slik post uttrykkes i en annen valuta enn den funksjonelle valutaen til enten det rapporterende foretaket eller den utenlandske virksomheten, oppstår det en valutakursdifferanse i det rapporterende foretakets separate finansregnskap og i den utenlandske virksomhetens individuelle finansregnskap, i samsvar med nr. 28. Slike valutakursdifferanser omklassifiseres til en atskilt egenkapitalpost i det finansregnskapet som omfatter både den utenlandske virksomheten og det regnskapspliktige foretaket (dvs. at det finansregnskapet der den utenlandske virksomheten konsolideres, konsolideres forholdsmessig eller regnskapsføres etter egenkapitalmetoden).

Nytt nr. 58A skal lyde:

- «58A Ved «Nettoinvestering i en utenlandsk virksomhet» (endring av IAS 21), utgitt i desember 2005, ble nr. 15A tilføyd og nr. 33 endret. Et foretak skal anvende denne endring på årsregnskap som omfatter perioder som begynner 1. januar 2006 eller senere. Det oppfordres til tidligere anvendelse.»

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSAVGJERD nr. 771/2006/EF

2009/EØS/65/15

av 17. mai 2006

om skiping av eit europeisk år for like høve for alle (2007) — på veg mot eit rettferdig samfunn(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPEISKE UNIONEN HAR —

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske
felleskapet, særleg artikkel 13 nr. 2,

med tilvising til framlegget frå Kommisjonen,

med tilvising til fråsegna frå Det europeiske økonomi- og
sosialutvalet⁽¹⁾,

med tilvising til fråsegna frå Regionutvalet⁽²⁾,

etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 251 i
traktaten⁽³⁾, og

ut frå desse synsmåtene:

- 1) Lik handsaming er eit grunnleggjande prinsipp i Den europeiske unionen. Det bør takast omsyn til dette prinsippet på alle politikkområda til Den europeiske unionen.
- 2) På grunnlag av artikkel 13 i traktaten har Rådet vedteke direktiv 2000/43/EF av 29. juni 2000 om gjennomføring av prinsippet om likebehandling uansett rase eller etnisk opprinnelse⁽⁴⁾ mellom anna innanfor sysselsetjing, yrkesopplæring, utdanning, varer og tenester og

sosialomsorg, direktiv 2000/78/EF av 27. november 2000 om fastsettelse av en generell ramme for likebehandling ved ansettelse og i arbeidsforhold⁽⁵⁾, som forbyr skilnadshandsaming på grunn av religion eller tru, funksjonshemming, alder og seksuell legning, og direktiv 2004/113/EF av 13. desember 2004 om gjennomføring av prinsippet om lik handsaming av kvinner og menn når det gjeld tilgang til og levering av varer og tenester⁽⁶⁾.

- 3) I artikkel 2 i traktaten er det fastsett at fremjing av likestilling mellom menn og kvinner er ei av dei grunnleggjande oppgåvene til Felleskapet. Likeins krevst det i artikkel 3 nr. 2 i traktaten at Felleskapet tek sikte på å fjerne ulikskapar og fremje likestilling mellom menn og kvinner på alle område.
- 4) I artikkel 21 i pakta til Den europeiske unionen om grunnleggjande rettar er det fastsett forbod mot skilnadshandsaming av ei lang rekkje grunnar, mens det i artikkel 23 i den nemnde pakta er fastsett at likestilling mellom menn og kvinner må sikrast på alle område.
- 5) Det europeiske regelverket for lik handsaming omfattar alle personar i Den europeiske unionen.
- 6) Den sosiale dagsordenen 2005–2010, som utfyller og støttar Lisboa-strategien, spelar ei svært viktig rolle når det gjeld fremjing av den sosiale dimensjonen ved økonomisk vekst. Eit av dei prioriterte områda til den sosiale dagsordenen 2005–2010 er fremjinga av like høve for alle som eit middel til å oppnå eit meir sosialt inkluderande samfunn.
- 7) Året 2007 markerer tiårsjubileet til Det europeiske året mot rasisme, som har gjort det mogleg å oppnå store framsteg når det gjeld å avskaffe skilnadshandsaming på grunnlag av rase.

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EUT L 146 av 31.5.2006, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 138/2006 av 27. oktober 2006 om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlege områder utenfor de fire friheter, se EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende nr. 64, 21.12.2006, s. 11.

(1) TEU C 65 av 17.3.2006, s. 70.

(2) Fråsegn gjeven 16. november 2005 (enno ikkje offentleggjort i TEU).

(3) Europaparlamentsfråsegn av 13. desember 2005 (enno ikkje offentleggjort i TEU), og rådsavgjerd av 28. april 2006.

(4) TEF L 180 av 19.7.2000, s. 22.

(5) TEF L 303 av 2.12.2000, s. 16.

(6) TEU L 373 av 21.12.2004, s. 37.

- 8) Det europeiske regelverket har ført til store betringar når det gjeld å sikre nivået av likestilling og vern mot skilnadshandsaming i Den europeiske unionen, og har verka som ein katalysator for utviklinga av ei meir samanhengande tilnærming til likestilling og lik handsaming som byggjer på rettar. Trass i dette vert personar i Den europeiske unionen framleis råka av skilnadshandsaming i dagleglivet.
- 9) Det europeiske året for like høve for alle (heretter kalla «Det europeiske året») bør føre til ny innsats for å støtte medlemsstatane i gjennomføringa av fellesskapsregelverket for likestilling og lik handsaming.
- 10) Det er svært viktig at dei tiltaka som gjeld rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemming, alder eller seksuell legning, òg fullt ut tek omsyn til skilnader mellom kjønna.
- 11) Samrådsprosessen som Kommisjonen har organisert gjennom grønboka «Likestilling i ein utvida europeisk union», som vart lagd fram 28. mai 2004, viser at dei fleste av dei personane som vart spurde, meiner at unionen bør styrkje innsatsen sin for å motkjempe skilnadshandsaming på grunn av kjønn, rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
- 12) I resolusjonen sin av 28. april 2005 om situasjonen for Roma-folket i Den europeiske unionen⁽¹⁾ legg Europaparlamentet vekt på utbreiinga av fiendtlege haldningar mot sigøyningar og den skilnadshandsaminga dette kan føre til når det gjeld tilgangen til sysselsetjing, utdanning og sosialtenester for den mest vanskelegstilte etniske minoritetsgruppa i Den europeiske unionen.
- 13) For at fellesskapsregelverket for motkjemping av skilnadshandsaming skal ha ein positiv verknad, er det svært viktig med ei brei folkeleg støtte og ein oppriktig politisk vilje til endring. I denne samanhengen har partane i arbeidslivet, lokale og regionale styresmakter og ikkje-statlege organisasjonar ei viktig rolle å spele. Det europeiske året bør verke som ein katalysator for å skape større medvit og tilføre drivkraft. Det bør medverke til å fokusere den politiske merksemda i alle medlemsstatane og mobilisere alle partar som det gjeld, med sikte på å fremje den nye rammestrategien til Den europeiske unionen for lik handsaming og like høve, òg etter 2007.
- 14) Det europeiske året vil òg setje fokus på spørsmål som gjeld fleire former for skilnadshandsaming, dvs. skilnadshandsaming av to eller fleire av dei grunnane som er førde opp i artikkel 13 i traktaten. I denne samanhengen vil det verte lagt vekt på at alle dei grunnane som er førde opp i den nemnde artikkelen, skal motkjempest i like stor grad.
- 15) Dei ulike gradene av framsteg på nasjonalt plan gjer det naudsynt med snøgge tiltak på europeisk og nasjonalt plan når det gjeld likestilling og lik handsaming. I samsvar med nærleiksprinsippet skal størstedelen av tiltaka i samband med Det europeiske året desentraliserast på nasjonalt plan.
- 16) Det europeiske året bør vere ope for deltaking for medlemsstatane, tilmeldingsstatane, kandidatstatane som er omfatta av ein strategi for tidsrommet før tilmeldinga, EFTA-EØS-statane i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i avtala om Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, statane på Vest-Balkan i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i medhald av avtalene deira, og dei statane som er omfatta av den europeiske naboskapspolitikken i samsvar med føresegnene i strategidokumentet av mai 2004 og i handlingsplanane for kvar einskild stat.
- 17) Det er naudsynt med samanheng og komplementaritet med andre fellesskapstiltak, særleg med tiltak som gjeld motkjemping av skilnadshandsaming og sosial utstøying, og tiltak som kan fremje grunnleggjande rettar, utdanning og opplæring, kultur og tverrkulturell dialog, ungdom, borgarskap, immigrasjon og asyl og likestilling mellom kvinner og menn.
- 18) I denne avgjerda er det for heile det tidsrommet som programmet varer, fastsett ei finansiell ramme som utgjer det viktigaste referansegrunnlaget for budsjettstyresmakta ved den årlege budsjetthandsaminga, slik det er definert i nr. 33 i den tverrinstitusjonelle avtala av 6. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om budsjett disiplin og betre budsjett handsaming⁽²⁾.
- 19) Dei tiltaka som er naudsynte for å gjennomføre denne avgjerda, bør vedtakast i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmeleg regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen⁽³⁾.
- 20) Ettersom måla for denne avgjerda ikkje kan nåast i tilstrekkeleg grad av medlemsstatane, m.a. fordi det trengst fleirsidige partnerskap, utveksling av informasjon over landegrensene og spreieing av god praksis i heile Fellesskapet, og difor på grunn av omfanget til tiltaket betre kan nåast på fellesskapsplan, kan Fellesskapet vedta tiltak i samsvar med nærleiksprinsippet, slik det er fastsett i artikkel 5 i traktaten. I samsvar med prinsippet om rimeleg samhøve, slik det er fastsett i den nemnde artikkelen, går ikkje denne avgjerda lenger enn det som er naudsynt for å nå desse måla —

⁽¹⁾ TEU C 45 E av 23.2.2006, s. 129.

⁽²⁾ TEF C 172 av 18.6.1999, s. 1. Den tverrinstitusjonelle avtala endra ved europaparlaments- og rådsavgjerd 2003/429/EF (TEU L 147 av 14.6.2003, s. 25).

⁽³⁾ TEF L 184 av 17.7.1999, s. 23.

TEKE DENNE AVGJERDA:

Artikkel 1

Det europeiske året

Året 2007 skal vere «Det europeiske året for like høve for alle».

Artikkel 2

Mål

Måla for Det europeiske året skal vere som følgjer:

- a) Rettar — auke medvitet om retten til likestilling og lik handsaming og om problemet med fleire former for skilnadshandsaming. Det europeiske året vil fremje budskapet om at alle menneske har rett til lik handsaming, utan omsyn til kjønn, rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemming, alder eller seksuell legning. Det europeiske året vil føre til at grupper som risikerer skilnadshandsaming, vert meir medvitne om kva rettar dei har og om det eksisterande europeiske regelverket for lik handsaming.
- b) Representasjon — stimulere ordskiftet om korleis grupper som er utsette for skilnadshandsaming, kan auke samfunnsdeltakinga si og medverke til ei jamt fordelt deltaking for menn og kvinner. Det europeiske året vil oppmuntre til refleksjon og ordskifte om trongen for å fremje ei større deltaking i samfunnet for desse gruppene, og auke deltakinga deira i tiltak som tek sikte på å motkjempe skilnadshandsaming i alle sektorar og på alle nivå.
- c) Sannkjenning — leggje til rette for og verdsetje mangfald og likestilling. Det europeiske året vil framheve korleis alle menneske, utan omsyn til kjønn, rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemming, alder eller seksuell legning, kan medverke positivt i samfunnet som heilskap, særleg ved å leggje vekt på foremonene ved mangfald.
- d) Respekt — fremje eit meir solidarisk samfunn. Det europeiske året vil auke medvitet om kor viktig det er å eliminere stereotype oppfatningar, fordommar og vald, fremje gode tilhøve mellom alle i samfunnet, særleg blant ungdom, og fremje og spreie dei verdiane som er grunnlag for motkjemping av skilnadshandsaming.

Artikkel 3

Innhaldet i tiltaka

1. Dei tiltaka som er gjorde med sikte på å stette dei måla som er fastsette i artikkel 2, kan omfatte utarbeiding av eller støtte til følgjande:
 - a) Møte og tilskipingar.

- b) Opplysnings-, reklame- og utdanningskampanjar.

- c) Rundspørjingar og granskningar i Fellesskapet eller på nasjonalt plan.

2. I vedlegget vert det gjort nærmare greie for dei tiltaka som er nemnde i nr. 1.

Artikkel 4

Integrering av likestillingsaspektet

Det europeiske året skal ta omsyn til dei ulike måtane som kvinner og menn opplever skilnadshandsaming på ut frå rase eller etnisk opphav, religion eller tru, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.

Artikkel 5

Samarbeid og gjennomføring på fellesskapsplan

Kommisjonen skal syte for at dei fellesskapstiltaka som er omfatta av denne avgjerda, vert gjennomførde i samsvar med vedlegget, særleg ved å sikre at alle dei formene for skilnadshandsaming som er nemnde i artikkel 13 i traktaten og i artikkel 2 i denne avgjerda, vert tekne opp og handsama på ein likeverdig måte.

Kommisjonen skal særleg gjere dei tiltaka som er naudsynte for å sikre at det er samsvar og komplementaritet med fellesskapstiltak og –initiativ slik det er nemnt i artikkel 10, og såleis medverke til å nå dei måla som er fastsette i artikkel 2.

Han skal jamleg utveksle synspunkt med dei partane som det gjeld, med ikkje-statlege organisasjonar som representerer grupper som vert utsette for skilnadshandsaming, og med det sivile samfunnet, særleg på europeisk plan, om utforminga, gjennomføringa, oppfølginga og vurderinga av Det europeiske året. For dette føremålet skal Kommisjonen gjere dei relevante opplysningane tilgjengelege for desse partane. Kommisjonen skal kome med ei fråsegn til det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 7 nr. 1.

Artikkel 6

Samarbeid og gjennomføring på nasjonalt plan

1. Kvar medlemsstat skal skippe eller oppnemne eit nasjonalt gjennomføringsorgan som skal organisere deltakinga hans i Det europeiske året. Kvar medlemsstat skal innan 17. juni 2006 melde frå til Kommisjonen om kva organ han har skipa eller oppnemnt. Det nasjonale gjennomføringsorganet skal ha ansvaret for å definere den nasjonale strategien og dei nasjonale prioriteringane for Det europeiske året, og for å velje ut dei einskilde tiltaka som skal kunne få fellesskapsfinansiering. Den nasjonale strategien og dei nasjonale prioriteringane for Det europeiske året skal fastsetjast i samsvar med dei måla som er førde opp i artikkel 2, og ta sikte på å sikre at alle dei

grunnane til skilnadshandsaming som er nemnde i artikkel 2, skal motkjempast i like stor grad.

Framgangsmåten for tildeling av fellesskapsfinansiering til tiltak på nasjonalt plan er fastsett i del II i vedlegget.

2. For at det skal kunne utføre oppgåvene sine skal det nasjonale gjennomføringsorganet rådføre seg jamleg og samarbeide nært med det sivile samfunnet, medrekna organisasjonar som støttar eller representerer interessene til dei som risikerer å verte utsette for skilnadshandsaming, og med andre partar som det gjeld.

Artikkel 7

Utval

1. Kommisjonen skal få hjelp av eit utval, heretter kalla «utvalet».
2. Når det vert vist til dette nummeret, skal artikkel 3 og 7 i avgjerd 1999/468/EF nyttast, samstundes som det vert teke omsyn til føresegnene i artikkel 8 i den nemnde avgjerda.
3. Utvalet fastset møteføresegnene sine.
4. Den som vert oppnemnd som representant for medlemsstaten i utvalet, skal helst vere blant medlemmene av det nasjonale gjennomføringsorganet som er nemnt i artikkel 6 nr. 1.

Artikkel 8

Finansielle føresegner

1. Tiltak som omfattar heile Fellesskapet, slik det er fastsett i del I i vedlegget, kan få støtte med opptil 80 %, eller gje høve til at det vert gjort avtale om offentlege innkjøp over det allmenne budsjettet til Den europeiske unionen.
2. Lokale, regionale eller nasjonale tiltak slik det er fastsett i nr. 6 i del II i vedlegget, kan samfinansierast frå det allmenne budsjettet til Den europeiske unionen med opptil 50 % av dei samla konsoliderte utgiftene i samband med dei tiltaka som vert gjennomførde på lokalt, regionalt eller nasjonalt plan, og i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i del II i vedlegget.

Artikkel 9

Framgangsmåte for innsending og utveljing av søknader

1. Avgjerder om finansiering av tiltak i medhald av artikkel 8 nr. 1, skal takast av Kommisjonen i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 7 nr. 2.
2. Søknader om finansiell støtte til tiltak i medhald av artikkel 8 nr. 2 skal sendast over til Kommisjonen av dei nasjonale gjennomføringsorgana i samsvar med den framgangsmåten som er fastsett i del II i vedlegget.

Artikkel 10

Samanheng og komplementaritet

Kommisjonen skal, i samarbeid med medlemsstatane, syte for at det er samheng mellom dei tiltaka som er fastsette i denne avgjerda, og andre tiltak og initiativ på fellesskapsplan og nasjonalt og regionalt plan.

Dei skal sikre at Det europeiske året fullt ut utfyller andre eksisterande initiativ og ressursar på fellesskapsplan og på nasjonalt og regionalt plan der dei kan medverke til å nå måla for Det europeiske året.

Artikkel 11

Deltaking for tredjestatar

Det europeiske året skal vere ope for deltaking for:

- a) Statar som Den europeiske unionen har underteikna ein tilmeldingstraktat med.
- b) Kandidatstatar som er omfatta av ein strategi for tidsrommet før tilmelding, i samsvar med dei allmenne prinsippa og vilkåra for deltaking for desse statane i fellesskapsprogram, som er fastsette høvesvis i rammeavtale og i avgjerder i assosieringsråda.
- c) EFTA-statar som er part i EØS-avtala, i samsvar med føresegnene i den nemnde avtala.
- d) Statane på Vest-Balkan, i samsvar med ordningar som skal avtalast med desse statane i medhald av rammeavtalene om dei allmenne prinsippa for deltakinga deira i fellesskapsprogram.
- e) Statar som er omfatta av den europeiske naboskapspolitikken, i samsvar med dei allmenne prinsippa og vilkåra for deltaking for desse statane i fellesskapsprogram, slik det er fastsett i strategidokumentet av mai 2004 og handlingsplanane for kvar einskild stat. All finansiell støtte frå Fellesskapet til relevante tiltak i statar som er omfatta av naboskapspolitikken, vil verte dekt av ordninga for den europeiske naboskapspolitikken i samsvar med dei prioriteringane og framgangsmåtane som er fastsette i det overordna samarbeidet med desse statane.

Artikkel 12

Budsjett

Den finansielle ramma for gjennomføringa av dei tiltaka som er nemnde i denne avgjerda for tidsrommet 1. januar 2006–31. desember 2007, er 15 000 000 euro, der 6 000 000 euro skal vere for tidsrommet fram til 31. desember 2006. For tidsrommet etter 31. desember 2006 er denne summen rettleiande og skal reknast som stadfesta dersom han for denne fasen stemmer overeins med den fleirårige finansieringsramma som gjeld for det tidsrommet som tek til 1. januar 2007.

*Artikkel 13***Internasjonalt samarbeid**

Innanfor ramma av Det europeiske året kan Kommissjonen samarbeide med relevante internasjonale organisasjonar, særleg Europarådet og Dei sameinte nasjonane.

*Artikkel 14***Overvaking og vurdering**

Kommissjonen skal innan 31. desember 2008 leggje fram for Europaparlamentet, Rådet, Det europeiske økonomi- og sosialutvalet og Regionutvalet ein rapport om gjennomføringa, resultatane og den samla vurderinga av dei tiltaka som er fastsette i denne avgjerda.

*Artikkel 15***Iverksetjing**

Denne avgjerda tek til å gjelde 20. dagen etter at ho er kunnngjord i *Tidend for Den europeiske unionen*.

Utferda i Strasbourg, 17. mai 2006.

For Europaparlamentet

J. BORRELL FONTELLES

President

For Rådet

H. WINKLER

Formann

VEDLEGG

Nærmare opplysningar om dei tiltaka som er nemnde i artikkel 3**I. Tiltak på fellesskapsplan**

1. Møte og tilskipingar:
 - a) Tilrettelegging av møte på fellesskapsplan.
 - b) Tilrettelegging av tilskipingar for å auke medvitet om måla for Det europeiske året, medrekna konferansar i samband med opninga og avslutninga av Det europeiske året, i form av støtte til den medlemsstaten som har formannskapet i Rådet på dei aktuelle tidspunkta, og tilrettelegging av det første årlege toppmøtet om likestilling.
2. Opplysnings- og reklamekampanjar som omfattar følgjande:
 - a) Utarbeiding av ein logo som er tilgjengeleg og kan nyttast i ei rekkje ulike format, og slagord for Det europeiske året til bruk i samband med alle tiltak som er knytte til Det europeiske året.
 - b) Ein opplysningskampanje på fellesskapsplan.
 - c) Eigna tiltak for å framheve resultatane og synleggjere fellesskapstiltaka og -initiativa, for såleis å medverke til å nå måla for Det europeiske året.
 - d) Tilrettelegging av europeiske konkurransar der resultatane og røynslene innanfor temaområda for Det europeiske året vert framheva.
3. Andre tiltak:

Rundspørjingar og granskningar på fellesskapsplan, medrekna ein serie spørsmål som tek sikte på å vurdere verknaden av Det europeiske året, og som skal leggjast inn i ei Eurobarometer-gransking, og ein vurderingsrapport om effektiviteten og verknaden av Det europeiske året.
4. Finansieringa kan ha følgjande form:
 - direkte kjøp av varer og tenester, særleg innanfor kommunikasjon, gjennom innbydingar til opne og/eller avgrensa tilbodskonkurransar,
 - direkte kjøp av rådgjevingstenester, gjennom innbydingar til opne og/eller avgrensa tilbodskonkurransar,
 - tilskot til å dekkje kostnader til særskilde tilskipingar på europeisk plan for å framheve og auke medvitet om Det europeiske året; slik finansiering skal ikkje overstige 80 % av dei samla utgiftene til mottakaren,

Kommisjonen kan nytte seg av teknisk og/eller administrativ hjelp som er til felles nytte både for Kommisjonen og medlemsstatane, t.d. for å finansiere ekstern sakkunne om eit særskilt tema.

II. Tiltak på nasjonalt plan

1. Tiltak på lokalt, regionalt eller nasjonalt plan kan stette vilkåra for finansiering over budsjettet til Den europeiske unionen med opptil 50 % av dei samla utgiftene per medlemsstat.
2. Etter at denne avgjerda er vedteken, vil Kommisjonen utferde ei innbyding til framlegg som er avgrensa til dei nasjonale gjennomføringsorgana.
3. Kwart nasjonale gjennomføringsorgan skal sende over éin søknad om fellesskapsfinansiering som svar på innbydinga til framlegg. I denne søknaden om tilskot skal det gjerast greie for den nasjonale strategien og dei nasjonale prioriteringane for Det europeiske året, tiltaka som det er gjort framlegg om å finansiere i den aktuelle medlemsstaten, og organisasjonane som skal ha ansvaret for gjennomføringa av kvart enkelt tiltak. Saman med søknaden om tilskot skal det leggjast fram eit detaljert budsjett som inneheld dei samla utgiftene til dei tiltaka som det er gjort framlegg om, saman med opplysningar om omfanget av og kjeldene til samfinansiering. Blant dei utgiftene som det kan gjevast støtte til, er eventuelle utgifter til personale og administrasjon som det nasjonale gjennomføringsorganet har hatt.

4. Den nasjonale strategien og dei nasjonale prioriteringane for Det europeiske året skal fastsetjast i samsvar med dei allmenne måla som er førde opp i artikkel 2, og ta sikte på å sikre at alle dei grunnane til skilnadshandsaming som er nemnde i artikkel 2, skal motkjempast i like stor grad.
5. Kommisjonen vil vurdere og om naudsynt be om endringar i dei søknadene om fellesskapsfinansiering som vert sende inn av dei nasjonale gjennomføringsorgana, som òg har ansvaret for å samordne og overvake gjennomføringa av dei ulike nasjonale tiltaka.
6. Tiltak på lokalt, regionalt eller nasjonalt plan kan omfatte:
 - a) Møte og tilskipingar som har samanheng med måla for Det europeiske året, medrekna ei tilskiping i samband med innleiinga av året.
 - b) Opplysnings- og utdanningskampanjar og -tiltak som tek sikte på å spreie dei prinsippa og verdiane som ligg til grunn for Det europeiske året, på nasjonalt plan, medrekna prisutdelingar og konkurransar.
 - c) Andre rundspørjingar og granskingar enn dei som er nemnde i del I nr. 3.

III. Tiltak som ikkje kan få finansiell støtte over det allmenne budsjettet til Den europeiske unionen

Fellesskapet vil gje moralsk støtte, medrekna skriftleg løyve til å nytte logoen og anna materiale som har samanheng med Det europeiske året, til initiativ som er sette i verk av offentlege eller private organisasjonar når desse organisasjonane kan stadfeste overfor Kommisjonen at initiativa alt er vortne eller vil verte sette i verk i Det europeiske året, og at dei kan ventast å medverke monaleg til at eitt eller fleire av måla for det nemnde året vert nådde.
